

ពុទ្ធិកសមាគមខ្មែរលោកម្ពុជា

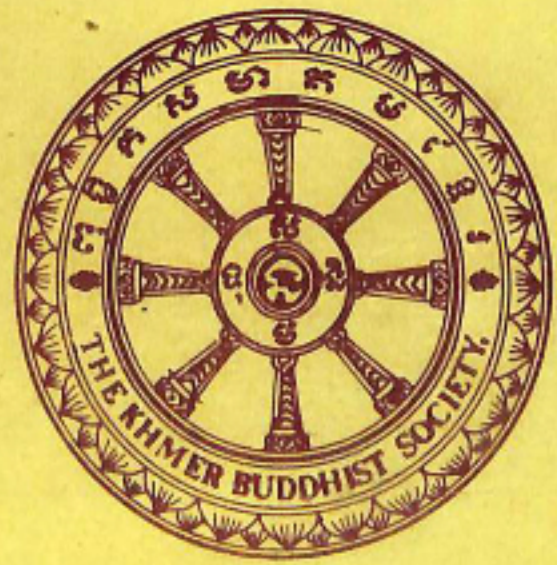
កម្មវិធីសិទ្ធិមនុស្ស

កម្មវិធីហ្វឹកហ្វឺន

អំពី

សិទ្ធិមនុស្ស និង ព្រះពុទ្ធបរាណិកា

សំរាប់

សមណសិស្ស និង មន្ត្រីរាជការ

២១៥

១

ស្នាដៃនេះ

កើតឡើងពីកិច្ចសហការគ្នា រវាង
ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ និង បណ្ណាល័យអេឡិចត្រូនិចខ្មែរ
 ក្នុងគោលបំណងយ៉ាងមុតមាំដើម្បីថែរក្សា ការពារ កុំឲ្យបាត់បង់ទៅទៀត
 ព្រមទាំងផ្សព្វផ្សាយស្នាដៃ-ឯកសារទាំងនេះ
 សម្រាប់សាធារណជនប្រើប្រាស់ដោយមិនគិតកម្រៃ។

សូមថ្លែងអំណរគុណដល់
អង្គការវិហ្ស កូស៊ី-កៃ វិទ្យាស្ថានបើកទូលាយ
គរុណាខ្មែរ និង មូលនិធិខ្មែរសម្រាប់ការសិក្សា
 ដែលបានគាំទ្រគម្រោងការស្នាដៃនេះ សម្រាប់ទុកក្នុងបណ្ណាល័យអេឡិចត្រូនិច។

Buddhist Institute of Ministry of Cult and Religion and eLibrary of Cambodia have made a cooperative effort to digitalize books and manuscripts in order to preserve our Cambodian literary heritage. This will promote and provide easy, instant access, free of charge to the public and future generations to come.

A sincere thank you to our generous supporters: Rishso Kosei-Kai, Open Institute, Karuna Cambodia and Cambodian Education Excellence Foundation, who made this endeavor possible.

www.budinst.gov.kh www.elibraryofcambodia.org

គណៈកម្មការរៀបរៀងកម្មវិធីសិក្សា *****

ព្រាងដោយ :

- លោក អ៊ុំ ម៉ុងឡុន ចាងហ្វាងអនុវត្តនៃពុទ្ធិកសមាគមខ្មែរនៅកម្ពុជា
- លោក អាឡិច ប៉ាកសិលីណូ ក្រុមពិសេសនៃផ្នែកសិទ្ធិមនុស្សនៅកម្ពុជា
- លោក ខាន ឆៀងឡេសស្តី មន្ត្រីសិទ្ធិមនុស្សនៃមជ្ឈមណ្ឌលអង្គការសហប្រជាជាតិ
ខាងផ្នែកសិទ្ធិមនុស្ស
- លោក អ៊ុន ជិន្យ គ្រូហ្វឹកហ្វឹននៃពុទ្ធិកសមាគមខ្មែរនៃកម្ពុជា
- លោក ត្រីន លីមហេង គ្រូហ្វឹកហ្វឹននៃពុទ្ធិកសមាគមខ្មែរនៃកម្ពុជា
- អ្នកស្រី លេវ ម៉ូរ៉េម គ្រូហ្វឹកហ្វឹននៃពុទ្ធិកសមាគមខ្មែរនៃកម្ពុជា

ពិនិត្យ និង កែសម្រួលដោយ :

- បណ្ឌិត គុល ផេង អ្នកពិនិត្យ និង កែសម្រួលសៀវភៅ
ព្រះសមណគោតម
- អនុបណ្ឌិត សំ យ៉ាង ផ្នែកប្រវត្តិព្រះពុទ្ធសាសនា និង ជាសាស្ត្រាចារ្យនៅ
សកលវិទ្យាល័យភ្នំពេញ
- លោក ខាន ឆៀងឡេសស្តី មន្ត្រីសិទ្ធិមនុស្សនៃមជ្ឈមណ្ឌលអង្គការសហប្រជាជាតិ
ខាងផ្នែកសិទ្ធិមនុស្ស

អនុម័តដោយ :

- សម្តេចព្រះសង្ឃរាជ នេត ចន្ទ
- ឯកឧត្តម ហៀង ចន្ទធារ័ត្ន រដ្ឋលេខាធិការក្រសួងធម្មការ និង សាសនា ។

Handwritten signature in blue ink.

ពុទ្ធិកសមាគមខ្មែរនៅកម្ពុជា កម្មវិធីហ្វឹកហ្វឺន

I. គោលដៅនៃវគ្គហ្វឹកហ្វឺន

នៅចុងបញ្ចប់នៃវគ្គហ្វឹកហ្វឺនដែលមានរយៈពេល ៣០ម៉ោងនេះ សមណសិស្ស និង សិក្ខាកាមអាចយល់ដឹង:

- ១_ អំពីសិទ្ធិមនុស្ស ច្បាប់ជាតិ និង ច្បាប់សិទ្ធិមនុស្សអន្តរជាតិ ហើយនិង អំពីចំណេះដឹងទូទៅដែលទាក់ទងនឹងការជួយការពារ និង លើកស្ទួយសិទ្ធិមនុស្ស ។
- ២_ ការទំនាក់ទំនងរវាងព្រះធម៌នៃព្រះពុទ្ធសាសនា និង សិទ្ធិមនុស្ស ។
- ៣_ អំពីការបោះឆ្នោតដោយសេរី និង ដោយយុត្តិធម៌ ។
- ៤_ អំពីតួនាទីព្រះសង្ឃព្រះពុទ្ធសាសនា និង មន្ត្រីរាជការក្នុងរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យ ។
- ៥_ អំពីគោលនៃវិជ្ជាសង្គមកិច្ច ។

II. រយៈពេលហ្វឹកហ្វឺន

_ រយៈពេលនៃការសិក្សា : ៣០ម៉ោង

III. មាតិកាមេរៀន

- ១_ មេរៀនទី ១ : តម្លៃ និង សេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់មនុស្ស
- ២_ មេរៀនទី ២ : ការវិវត្តន៍បទដ្ឋានសិទ្ធិមនុស្សជាសកល
- ៣_ មេរៀនទី ៣ : តើសិទ្ធិមនុស្សជាអ្វី ?
- ៤_ មេរៀនទី ៤ : សិទ្ធិមនុស្ស និង ព្រះពុទ្ធសាសនា
- ៥_ មេរៀនទី ៥ : ច្បាប់ទូទៅ ធម្មាធិបតេយ្យ ហើយនឹងសិទ្ធិមនុស្ស និង ច្បាប់
- ៦_ មេរៀនទី ៦ : ការបោះឆ្នោតដោយសេរី និង ដោយយុត្តិធម៌ ភាគ១
- ៧_ មេរៀនទី ៧ : ការបោះឆ្នោតដោយសេរី និង ដោយយុត្តិធម៌ ភាគ២
- ៨_ មេរៀនទី ៨ : តួនាទីរបស់ព្រះសង្ឃនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- ៩_ មេរៀនទី ៩ : តួនាទីរបស់មន្ត្រីរាជការនៅក្នុងរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យ
- ១០_ មេរៀនទី ១០ : គោលនៃវិជ្ជាសង្គមកិច្ច

IV. សេចក្តីណែនាំសំរាប់គ្រូបង្ហាត់

- គ្រូបង្ហាត់ត្រូវពន្យល់វិធីសាស្ត្រនៃមេរៀនដល់សិស្សឱ្យយល់ដឹងជាមុន ដើម្បីសិស្សអនុវត្តវិធីសាស្ត្រទាំងនេះ ក្នុងការហ្វឹកហ្វឺនបន្តទៅទៀត ។
- គ្រូបង្ហាត់ត្រូវស្រង់យោបល់ល្អៗរបស់សិស្សសំរាប់កែលំអកម្មវិធីហ្វឹកហ្វឺននេះថែមទៀត ។
- គ្រូបង្ហាត់អាចជ្រើសរើសរបៀបរៀបរៀងកោដិអង្គុយ ឬ ផ្លាស់ប្តូរទីកន្លែងសិស្សអង្គុយទៅតាមបំណងរបស់គ្រូ និង តាមលទ្ធភាពនៃថ្នាក់រៀន ។

V. វិធីសាស្ត្របង្រៀនក្នុងកម្មវិធីហ្វឹកហ្វឺន

- ១១. ពិភាក្សាបំផុសគំនិត (Brainstorming)
- ២. ពិភាក្សាជាក្រុម (Group discussion)
- ៣. ធ្វើការពិចារណាលើអ្វីមួយជាឧទាហរណ៍ (Case study)
- ៤. អត្ថាធិប្បាយដឹកញែកមេរៀន (Lecture discussion)
- ៥. សិស្សសួរបញ្ជាក់ (Open question)
- ៦. ពិភាក្សារកខុសរកត្រូវ (Debate)
- ៧. អញ្ជើញអ្នកឯកទេសមកពន្យល់ (Guest speaker)
- ៨. ការរំលឹកឱ្យមើលឯកសារជាមុន (Pre-requisite reading assignment)
- ៩. រៀបចំកន្លែងអង្គុយនៅក្នុងថ្នាក់សំរាប់មេរៀននីមួយៗ (ផ្លាស់ប្តូរកន្លែង ឬ រៀបកោដិអង្គុយ)
(Disposition of seats or Change of students seats)
- ១០. អានមេរៀនដោយសិស្ស និង ចោទសំណួរ (Reading by student and Open questions)

VI. ការឆ្លើយនៃវគ្គហ្វឹកហ្វឺន

- បទឧទ្ទេសនាមរបស់គ្រូបង្ហាត់ម្នាក់ៗ
- បទឧទ្ទេសនាមរបស់សិក្ខាកាម និង សមណសិស្សទៅវិញទៅមក
- ការណែនាំឱ្យដឹងពីគោលដៅនៃវគ្គហ្វឹកហ្វឺន និង គោលដៅនៃមេរៀននីមួយៗ ។

កម្មវិធីបុគ្គលិកសំរាប់គ្រូបង្ហាត់នៃមេរៀនទី ១

តម្លៃ និង សេចក្តីថ្លែងរូបរបស់មនុស្ស

១. គោលដៅ :

នៅចុងបញ្ចប់នៃមេរៀនដែលមានរយៈពេល៣ម៉ោងនេះ សមណសិស្ស និង សិក្សាការីនឹងបានទទួលការចេះដឹង :
- អំពីតម្លៃ និង សេចក្តីថ្លែងរូបរបស់មនុស្ស តាមទស្សនៈវិជ្ជាខាងផ្នែកមនុស្សធម៌ និង ព្រះធម៌នៃពុទ្ធសាសនា ។

២. ឯកសារយោង :

- គម្ពីរអភិធម្មនៃព្រះត្រៃបិដក
- សិទ្ធិមនុស្សជាមូលដ្ឋានសំរាប់ធ្វើការហ្វឹកហ្វឺនព្រះសង្ឃៈ និពន្ធដោយ វ
- ក្រុមកិច្ចការពិសេសផ្នែកសិទ្ធិមនុស្សនៅកម្ពុជា

៣. សម្ភារៈសិក្សា

- ក្រដាសជ័រភ្លឺសម្រាប់បញ្ជាំង (Transparency of overhead-projector)
- ក្រដាសថ្នាំសម្លឹម និង ឧបករណ៍សរសេរ (ហ្វឺត)
- ក្តារខៀន និង មីស
- មេរៀនលាយបក្សីណាអក្សរ

៤. លំហាត់

- តើតម្លៃ និង សេចក្តីថ្លែងរូបរបស់មនុស្សសំដៅទៅលើអ្វី ?
- តើមនុស្សរាល់រូបមានធាតុអ្វីខ្លះ ?
- តើទស្សនៈមនុស្សធម៌ និង ទស្សនៈព្រះធម៌នៃព្រះពុទ្ធសាសនាមានចំណុចស្របគ្នាដែរឬទេ ? តើមានអ្វីខ្លះ?
- តើលុយកាក់ និង អំណាច អាចធ្វើឱ្យមនុស្សមានតម្លៃបានដែរឬទេ ?
- តើយើងត្រូវគោរពតម្លៃមនុស្សឱ្យបានស្មើគ្នាដែរឬទេ ? ព្រោះហេតុអ្វី ?

៥. មេរៀនទី ១: គម្លែ និង សេចក្តីថ្លែងរូបរបស់មនុស្ស

ក. តាមទស្សនៈមនុស្សធម៌ (៥០នាទី)

មនុស្សក្នុងនាមជាបុគ្គលម្នាក់ៗ និង ក្នុងនាមជាសមាជិកសង្គម :

- គ្រូបង្ហាត់ត្រូវធ្វើការពិចារណាដោយឃើញរឿងមួយ ឬ ពីរ :

ឧទាហរណ៍ : វាស់តម្លៃបុគ្គល ពន្យល់ ដែលមានទ្រព្យសម្បត្តិ ឬ បុណ្យសក្តិខុសគ្នា រួចហើយពិភាក្សាបំផុសគំនិត ។

- គ្រូបង្ហាត់ត្រូវធ្វើអត្ថាធិប្បាយដាក់ច្បែកមេរៀនហើយពន្យល់ពាក្យសំខាន់ៗទាំងឡាយ ដែលសិក្សាកាម និង សមណសិស្សពុំទាន់យល់ ។

សម្រាក ២០នាទី

ខ. តាមទស្សនៈព្រះពុទ្ធសាសនា (៨០នាទី)

មនុស្សក្នុងនាមជាបុគ្គលម្នាក់ៗ និង មនុស្សក្នុងនាមជាសមាជិកសង្គម

- គ្រូបង្ហាត់ត្រូវឱ្យសមណសិស្ស ឬ សិក្សាកាមម្នាក់ៗអានមេរៀន ហើយចោទជាសំណួរដែលទាក់ទងទៅនឹងអត្ថបទ ។

- គ្រូបង្ហាត់ត្រូវឱ្យសមណសិស្ស និង សិក្សាកាមប្រៀបធៀបទស្សនៈខាងមនុស្សធម៌ និង ព្រះចម្រើននៃព្រះពុទ្ធសាសនាថា តើមានចំណុចណាខ្លះដែលស្របគ្នា និង ផ្ទុយគ្នាដោយគ្រូបង្ហាត់ត្រូវចែកសមណសិស្ស និងសិក្សាកាមជាក្រុម រួចហើយឱ្យក្រុមនីមួយៗសរសេរចម្លើយលើឆ្នាំងក្រដាសសេរីឱ្យឱ្យតំណាងក្រុមឡើងមករាយការណ៍ដល់ក្រុមទាំងមូល ។ គ្រូបង្ហាត់ត្រូវបិទក្រដាសឆ្នាំងសទុកនៅក្នុងថ្នាក់រៀន ។

- គួររកអ្នកឯកទេសមកពន្យល់បន្ថែម ។

មេរៀនទី ១

តម្លៃ និង សេចក្តីថ្លែងអបសំបុត្យ

ក. តាមទស្សនៈមនុស្សធម៌ :

ក១. មនុស្សក្នុងនាមជាបុគ្គលម្នាក់ៗ

តម្លៃ និង សេចក្តីថ្លែងអបសំបុត្យម្នាក់ៗពុំមែនសំដៅទៅលើទ្រព្យសម្បត្តិ អំណាច យសសក្តិនោះទេ គឺមនុស្សម្នាក់ៗមានតម្លៃ និង សេចក្តីថ្លែងអបសំបុត្យទាំងអស់ ពីព្រោះមនុស្សរាល់រូបមានចិត្តដូចគ្នាពោយមិនដូចគ្នា :

- ទី ១ : មានជីវិត និង តំលៃខ្ពង់ខ្ពស់ដែលមនុស្សម្នាក់ៗត្រូវការមានមុនអ្វីទាំងអស់ ដើម្បីរស់នៅក្នុងឋានៈជាបុគ្គលម្នាក់ៗ និង ជាសហគមន៍មួយ ។
- ទី ២ : មានវិចារណញ្ញាណដែលធ្វើឱ្យមនុស្សចេះគិតពិចារណាដឹងល្អ អាក្រក់ ដើម្បីកំណត់ជោគវាសនាអនាគតរបស់ខ្លួន ។
- ទី ៣ : ការដែលរីកចំរើននៃមនុស្សម្នាក់ៗមិនមែនតែនៅក្នុងកាយទេ គឺទាំងផ្លូវចិត្តមនោសញ្ចេតនា និង បញ្ញាផងដែរ ។ ការរីកចំរើនដែលរស់នៅទាំងខាងលើ គឺធ្វើឱ្យបុគ្គលនោះៗមានគំនិតធ្វើអ្វីមួយច្បាស់លាស់ ដើម្បីអោយខ្លួនឯងរីកចំរើនព្រមទាំងអ្នកដទៃផង ។

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន :

ដោយសារមនុស្សរាល់រូបមានចិត្តដូចគ្នាពោយមិនដូចគ្នា ដូច្នោះមនុស្សម្នាក់ៗត្រូវត្រូវបានទទួលនូវការគោរពស្មើគ្នា ដោយមិនគិតពីស្ថានភាពសង្គម សេដ្ឋកិច្ច ឬ នយោបាយឡើយ ។

ក២. មនុស្សក្នុងនាមជាសមាជិកសង្គម

មនុស្សរាល់រូបកើតមកក្នុងសង្គមតែងតែពឹងផ្អែកគ្នាទៅវិញទៅមកក្នុងការចិញ្ចឹមជីវិត និងអភិវឌ្ឍន៍ផ្សេងៗដូចជា បង្កើតវេទនាសារ ជាសហគមន៍ និង ជាសហគមន៍មួយ ។ ដើម្បីរស់នៅបានល្អប្រសើរ មនុស្សយើងម្នាក់ៗត្រូវចេះគោរពរាប់អានគ្នាជាបងប្អូន ហើយមានការទទួលខុសត្រូវទាំងអស់គ្នាក្នុងជីវិតរួម ។

ការសន្និដ្ឋាន :

ដោយមនុស្សម្នាក់ៗត្រូវការពឹងគ្នាទៅវិញទៅមកដើម្បីរស់នៅ ដូចនេះមនុស្សម្នាក់ៗត្រូវរួមគ្នាទទួលខុសត្រូវទាំងអស់គ្នា ក្នុងឋានៈជាបុគ្គលម្នាក់ៗផង និង សមាជិកសហគមន៍ផង ដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍សង្គមសេដ្ឋកិច្ច និង នយោបាយរបស់ខ្លួនអោយរីកចំរើន ។

ខ. តាមទស្សនៈព្រះពុទ្ធសាសនា

ខ១. មនុស្សក្នុងនាមជាបុគ្គលម្នាក់ៗ

ព្រះពុទ្ធសាសនាឱ្យតម្លៃ និង លេចក្តីថ្លៃថ្នូរ ឬ តំណែងឯងរបស់មនុស្សស្បើងៗគ្នា ។ ព្រះពុទ្ធតែងមាន ព្រះពុទ្ធដីកាថាមនុស្សយើងរាល់រូបកើតមកគ្មានយកអ្វីមកជាមួយ ហើយស្លាប់ទៅវិញក៏គ្មានយកអ្វីទៅជាមួយបាន ដែរ ។ ឧទាហរណ៍: ឆន្ទាល ឬ មន្ត្រីពន្ធនាគារត្រូវប្រតិបត្តិចំពោះអ្នកជាប់ឃុំ ឬ ទណ្ឌិតដោយលេចក្តីគោរព និង លេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់មនុស្ស ។ ទ្រព្យសម្បត្តិ អំណាច និង យសសក្តិជាវត្ថុមិនស្ថិតស្ថេរ អនិច្ចំ ហើយមិន មែនជារបស់ខ្លួន អនត្តា រួមទាំងរូបកាយរបស់យើងផង ។ ព្រះអង្គទ្រង់ចាត់ទុកវត្ថុដែលមានជីវិតជាបីផ្នែកគឺ:

- វត្ថុដែលមានជីវិតហៅថា រុក្ខជាតិ
- សត្វមានជីវិត ដែលគ្មានវិចារណញ្ញាណហៅថា សត្វតិរច្ឆាន ។
- សត្វមានជីវិត ដែលមានវិចារណញ្ញាណហៅថា សត្វលោក គឺមនុស្សនេះឯង ។

ខ២. មនុស្សក្នុងនាមជាសមាជិកសង្គម :

មនុស្សរាល់រូបកើតមកក្នុងសង្គមត្រូវការពឹងពាក់គ្នាទៅវិញទៅមក ដើម្បីបង្កបង្កើតជាសង្គមគ្រួសារ ឬ ជាតិមួយ ។ ពីព្រោះការកសាងសង្គមត្រូវពឹងផ្អែកទៅលើអំពើត្រឹមត្រូវនៃបុគ្គលម្នាក់ៗផងដែរ ដូចជាព្រះ ពុទ្ធតានចែងក្នុងទស្សនវិជ្ជា កម្ម ផល ទុក្ខ សុខ និង អរិយសច្ចៈទាំង ៤ ដូចមានណ៍នា នៅមេរៀនខាងក្រោយ ។ បើសិនមានបុគ្គលណាមួយប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់គុណសម្បត្តិខាងសីលធម៌នៃបុគ្គលិក នោះត្រូវរងនូវការអាម៉ាខិន ហើយ អាចបណ្តាលឱ្យអាម៉ាខិនដល់សមាជិកនៃសង្គមឯទៀតៗផងដែរ ។ ព្រះអង្គបាន បញ្ញត្តិទោះជាមនុស្សម្នាក់ៗមានវណ្ណៈជាប្រាហ្មណ៍, ក្សត្រ, វេស្ស, សូទ្រៈ យ៉ាងណាក៏ដោយ កាលណា ចូលរួមក្នុងសង្គមសង្ស័យហើយ ត្រូវតែបដិបត្តិធម៌មុខៗគ្នា ។

ឧទាហរណ៍ : ព្រះពុទ្ធតានប្រៀបធៀបបុគ្គលម្នាក់ៗទៅនឹងស្ទឹង ឬ ទន្លេ ហើយសង្គមទៅជាសមុទ្រ ។ កាលណាស្ទឹង ឬ ទន្លេទាំងនោះហូរចាក់ទៅក្នុងសមុទ្រ ទឹកទាំងឡាយត្រូវប្រែក្លាយមានជាតិប្រៃទាំងអស់ បាន លេចក្តីថា កាលណាមនុស្សយើងម្នាក់ៗរស់នៅក្នុងសង្គម ឬ ក្នុងសាសនារបស់ព្រះអង្គ មនុស្សទាំងនោះត្រូវ មានភាពស្បើងៗគ្នាទទួលការខុសត្រូវចំពោះមុខច្បាប់ ឬ ឃើបត្តិធម៌ និង រួមកម្លាំងគ្នាដើម្បីកសាងសង្គមទាំងនោះ។

❖ ការត្រិះរិះ :

តាមទស្សនៈមនុស្សធម៌ និង ទស្សនៈព្រះធម៌នៃព្រះពុទ្ធសាសនា តម្លៃ និង លេចក្តីថ្លៃថ្នូរ ឬ តំណែង ឯងរបស់មនុស្សពុំមែនសំដៅទៅលើទ្រព្យសម្បត្តិ អំណាច និង យសសក្តិនោះទេ ក៏ប៉ុន្តែសំដៅទៅលើមនុស្ស រាល់រូបដែលកើតមកមានភាពស្បើងៗគ្នាជាប់មកជាមួយស្រាប់។

កម្មវិធីមុខវិជ្ជាសំរាប់គ្រូបង្ហាត់នៃមេរៀនទី ២

ការវិវត្តន៍បទដ្ឋានសិទ្ធិមនុស្សរូបវាសកល

១. គោលដៅ :

នៅចុងបញ្ចប់នៃមេរៀននេះ សមណសិស្ស និង សិក្សាការមអាចយល់អំពី :

- ប្រវត្តិនៃសិទ្ធិមនុស្ស
- លេខក្តីប្រកាសជាសកលស្តីអំពីសិទ្ធិមនុស្ស

២. ឯកសារយោង :

- រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- លេខក្តីប្រកាសជាសកលស្តីអំពីសិទ្ធិមនុស្ស

៣. សម្ភារៈសិក្សា

- ក្រដាសជំរឿនសម្រាប់បញ្ចាំង (បើសិនមាន)
- ក្រដាសផ្ទាំងស និង ឧបករណ៍សរសេរ
- ក្តារខៀន និង ដីស (បើចាំបាច់)
- មេរៀនលាយលក្ខណ៍អក្សរ

៤. លំហាត់

១. តើគំនិតដែលទាក់ទងនឹងសិទ្ធិមនុស្សមានការលូតលាស់យ៉ាងដូចម្តេចដែរ ?
២. ហេតុដូចម្តេចបានជាការលូតលាស់នៃសិទ្ធិមនុស្សនាំទំរង់ទៅរកលទ្ធភាពពីការសង្កត់សម្អិត និង បញ្ជាក់នូវតួនាទីប្រជាធិបតេយ្យ ?
៣. តើលេខក្តីប្រកាសជាសកលនៃសិទ្ធិមនុស្សមានសារៈសំខាន់យ៉ាងដូចម្តេច ?

៥. មេរៀនទី ២ : ការវិវត្តន៍បទដ្ឋានសិទ្ធិមនុស្សជាសកល

ក. បទដ្ឋាននៃសិទ្ធិមនុស្ស (៤០នាទី)

ក១. សិទ្ធិមនុស្សពិបាកណា

- គ្រូបង្ហាត់ត្រូវមាន ហើយអគ្គាធិប្បាយដឹកនាំក្រុមមេរៀន ដោយមានពន្យល់ពាក្យខ្លះៗដែលសមណសិស្ស ឬ សិក្ខាកាមពុំយល់ ឬ ទោទជាសំណួរ រួចហើយត្រូវពិភាក្សាបំផុសគំនិតលើចំណុចនៃទស្សនៈព្រះពុទ្ធសាសនាផ្សេងៗទៀត ដែលមានន័យស្របនឹងសិទ្ធិមនុស្សដោយឱ្យសមណសិស្ស និង សិក្ខាកាមបញ្ចេញយោបល់ ហើយកត់ត្រាទុកលើក្តារខៀន ឬ ក្រដាសផ្ទាំងសន្ទុះឆ្អើយទាំងនោះសំរាប់បិទទុកក្នុងថ្នាក់ ។

ក២. ប្រវត្តិសាស្ត្រនៃសិទ្ធិមនុស្សចាប់ពីសតវត្សរ៍ទី ១៧ (៤០នាទី)

គ្រូបង្ហាត់ត្រូវមាន ហើយអគ្គាធិប្បាយដឹកនាំក្រុមមេរៀន ។ គ្រូបង្រៀនត្រូវពន្យល់ ជាពិសេសនូវចំណុច « ទស្សនៈរបស់ទស្សនវិទូ ឡុក ឡុក (John Lock) » « បដិវត្តិចារាំង » និង « បដិវត្តិអាមេរិកាំង » ។

សម្រាក ២០នាទី

ក៣. សេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីអំពីសិទ្ធិមនុស្ស (៤០នាទី)

- គ្រូបង្ហាត់ត្រូវមាន ហើយធ្វើអគ្គាធិប្បាយដឹកនាំក្រុមមេរៀន ។ នៅពេលធ្វើអគ្គាធិប្បាយលើសេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីអំពីសិទ្ធិមនុស្ស គ្រូត្រូវប្រើក្រដាសជំរុំបញ្ចាំងលើផ្ទាំងសំពត់ស នូវមាត្រា និង រូបភាពខ្លះៗ (បើសិនជាមាន) ។

- បើអាចធ្វើបាន គួរអញ្ជើញអ្នកឯកទេសមកពន្យល់បន្ថែម

មេរៀនទី ២

ការវិវត្តន៍នៃបទដ្ឋានសិទ្ធិមនុស្សជាសកល

ក. បទដ្ឋាននៃសិទ្ធិមនុស្ស

ក១. សិទ្ធិមនុស្សពិបាក

យោលតាមព្រះធម៌នៃព្រះពុទ្ធសាសនា និង សាសនាធានា ក្នុងពិភពលោកមាន : គ្រិស្តសាសនា, អ៊ីស្លាម, ហិណ្ឌូ និង សាសនាចិន សិទ្ធិមនុស្សមានតាំងពីពេលកើតនៃសាសនានោះមកម្ល៉េះ គ្រាន់តែធ្វើអធិប្បាយរបៀបផ្សេងៗគ្នា ក៏ប៉ុន្តែក្នុងគោលបំណងតែមួយ ដូចជា :

- សិទ្ធិមានជីវិតរស់នៅ_ព្រះពុទ្ធសាសនាថែមថា " ពណ៌តិបាតា = មិនឱ្យសម្លាប់សត្វ " ។
- គ្រិស្តសាសនា " ស្រលាញ់អ្នកដទៃដូចខ្លួនឯង " ។
- ទស្សនវិទូរចិន " កុំធ្វើទៅអ្នកដទៃនូវអ្វីដែលអ្នកមិនចង់ឱ្យគេធ្វើចំពោះខ្លួនអ្នក " ។
- សាសនាអ៊ីស្លាមមហាមាមាត់ប្រកាសថា " មនុស្សទាំងអស់ស្មើគ្នាដូចចេញនៃក្រាស់សិតសក់ " ។
- សាសនាហិណ្ឌូ " ធម៌សំរាប់អោយមនុស្សម្នាក់ៗអនុវត្តហើយធ្វើតាម ពីព្រោះធម៌គឺជារបស់ដែលអ្នកទាំងនោះកំណត់ " ។

ក២. ប្រវត្តិសាស្ត្រនៃសិទ្ធិមនុស្សចាប់ពីសតវត្សរ៍ទី ១៧

នៅសតវត្សរ៍ទី ១៧ និង ១៨ ទស្សនវិទូរលើកដំបូងនៅក្នុងពិភពលោកបានចាប់ផ្តើមគិតផ្សេងអំពីពិភពលោក និង ការដោះស្រាយបញ្ហានៅក្នុងពិភពលោក ។ ទស្សនវិទូរអង់គ្លេសឈ្មោះ ជ័រន ឡុក (John Locke) បានបញ្ចេញទស្សនវិទ្យាខាងផ្នែកសិទ្ធិមនុស្ស ៣ គឺ : សិទ្ធិមានជីវិតរស់នៅ ១, ឃើរភាព ១ និងកម្មសិទ្ធិ ១។ ទស្សនៈនៃជ័រន ឡុក និង ទស្សនវិទូរផ្សេងៗទៀតបានជំរុញឱ្យប្រជាពលរដ្ឋអាមេរិកកាំង និង ការបដិវត្តន៍ប្រទេសបារាំងក្នុងសតវត្សរ៍ទី ១៨ ក្រោកឡើងប្រឆាំងនឹងការរំលោភ និង ការប្រើអំណាចខុសច្បាប់របស់អ្នកដឹកនាំ ។ នៅថ្ងៃទី ២៦ ខែ សីហា ១៧៨៩ រដ្ឋសភានៃប្រទេសបារាំងបានប្រកាសចេញឯកសារមួយដ៏សំខាន់សំរាប់សិទ្ធិមនុស្សគឺ សេចក្តីប្រកាសនៃសិទ្ធិរបស់មនុស្ស និង ពលរដ្ឋ ។ នៅចុងសតវត្សរ៍ទី ១៨ បដិវត្តន៍អាមេរិកកាំងបានទៀមទាឃើរភាពពីការសង្កត់សង្កិនដែលបណ្តាលឱ្យមានរដ្ឋធម្មនុញ្ញអាមេរិកកាំង និងច្បាប់នៃសិទ្ធិ " ការធ្វើឃោធនកម្ម ១០ខ លើកទីមួយនៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ " ។ រដ្ឋធម្មនុញ្ញអាមេរិកកាំង និង ច្បាប់នៃសិទ្ធិក៏បានបង្កើតនូវមូលដ្ឋាននៃសិទ្ធិមនុស្សផងដែរ ។

ក៣. សេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីអំពីសិទ្ធិមនុស្ស

អង្គការសហប្រជាជាតិ (គឺជាអង្គការអន្តរជាតិ និង អន្តររដ្ឋាភិបាលមួយដែលសព្វថ្ងៃមានរដ្ឋ ឬ ប្រទេសជាសមាជិកចំនួន ១៨៥ក្នុងនោះរួមទាំងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាផងដែរ) បានកើតឡើងនៅក្រោយសង្គ្រាមលោកលើកទី ២ បន្ទាប់ពីឃើញវិនាសកម្មដ៏ធំធេងមក ។ ក្រុមណាហ្ស៊ីស(Nazis) ធ្វើការប្រល័យពូជសាសន៍

ដល់ជនជាតិជ្វីស (Jews), ជ្វីពស៊ី (Gypsies) និង ជនជាតិភាគតិចទៀត ។ សង្គ្រាមណាកេរណីក៏ខ្លួន ឯងក៏បានធ្វើឱ្យមនុស្សរាប់លាននាក់បាត់បង់ជីវិត និង បាត់បង់សេរីភាព ។ ចំពោះវិទាសកម្មដ៏ធំធេងនេះ ប្រទេស ទាំងឡាយនៅក្នុងពិភពលោកវិវកមធ្យោបាយដើម្បីរកមាតិកាទប់ស្កាត់កុំឱ្យវិទាសកម្មនេះកើតមានជាថ្មីម្តងទៀត ។

នៅថ្ងៃទី ៩ ខែ ធ្នូ ១៩៤៨ អង្គការសហប្រជាជាតិបានអនុម័ត អនុសញ្ញាស្តីពីការការពារ និងការដាក់ ទណ្ឌកម្មនៃការប្រល័យពូជសាសន៍ ដើម្បីចាត់ទុកជាអំពើខុសច្បាប់ចំពោះការប្រល័យពូជសាសន៍ ។

នៅថ្ងៃទី ១០ ធ្នូ១៩៤៨មហាសន្និបាតនៃអង្គការសហប្រជាជាតិបានអនុម័តនូវឯកសារដ៏សំខាន់មួយនៃ សតវត្សទី២០ គឺសេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីអំពីសិទ្ធិមនុស្ស (សូមមើលឯកសារសេចក្តីប្រកាសជាសកល) ដែល ទទួលស្គាល់ថាសេចក្តីផ្តុំផ្សំ និង សិទ្ធិសេរីភាពនៃមនុស្សណាក៏ ជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃសេរីភាពយុត្តិធម៌ និងសន្តិភាព នៅលើពិភពលោក ។ សេចក្តីប្រកាសនេះក៏បញ្ជាក់ផងដែរនូវសិទ្ធិរស់រានមានជីវិត និង សមភាព (សេចក្តី ដឹងអំពីគ្រប់រូបភាពត្រូវបានហាមឃាត់) សេរីភាពបញ្ចេញមតិ និង សេរីភាពនៃជំនឿ សិទ្ធិគ្មានមនុស្សណា ម្នាក់អាចត្រូវបានទុកជាទោសករ ឬ ត្រូវបានធ្វើបាប ធ្វើទារុណកម្មឈាមឃៅ និង អមនុស្សធម៌. ដាក់ទណ្ឌកម្ម ឬទទួលអំពើបង្កោកបន្ទាបទេ ។ សេចក្តីប្រកាសនេះក៏បានបញ្ជាក់ផងដែរនូវឧត្តមគតិនៃប្រជាធិបតេយ្យមួយដ៏ល្អឥត ខ្លោះដែលពលរដ្ឋម្នាក់ៗមានសិទ្ធិចូលរួមធ្វើនយោបាយក្នុង ប្រទេសរបស់ខ្លួន ។ សេចក្តីប្រកាសពុំមែនត្រូវបានទុក ជាច្បាប់អន្តរជាតិនៃសិទ្ធិមនុស្សទេ ក៏ប៉ុន្តែសមាជិកនៃអង្គការសហប្រជាជាតិទាំងអស់ រួមមានទាំងព្រះរាជាណា ចក្រកម្ពុជាផងត្រូវតែទទួលស្គាល់ និង គោរពតាម ។

❖ សេចក្តីបញ្ជាក់

ចំពោះច្បាប់សិទ្ធិមនុស្សអន្តរជាតិ យើងនឹងឃើញទៅពណ៌នានៅក្នុងមេរៀនទី ៥ បន្ថែមទៀត ។

❖ ការត្រិះរិះ

ការវិវត្តខ្លាំងឃើ គោលការណ៍នៃសិទ្ធិមនុស្សនេះកើតចេញពីគំនិតមនុស្សនិរទេ ទ្រឹស្តីសាសនា នានា និង ប្រទេសជាសមាជិកនៃអង្គការសហប្រជាជាតិជាច្រើន ដែលបានចងក្រងហើយអនុម័តជាសេចក្តីប្រកាសសកលស្តីអំពី សិទ្ធិមនុស្ស ។ ធ្វើម្តងនេះ អង្គការសហប្រជាជាតិទទួលស្គាល់ថា សិទ្ធិមនុស្សខ្លះខ្លះដែលនៃប្រទេសជាសមាជិក, ប្រព័ន្ធនយោបាយ, វប្បធម៌ និង សាសនា ។ រដ្ឋាភិបាលដែលតំណាងនៃប្រទេសជាសមាជិករបស់អង្គការសហ ប្រជាជាតិ ត្រូវតែគោរពសិទ្ធិប្រជាពលរដ្ឋក្នុងអធិបតេយ្យភាពរបស់ខ្លួន ។

កម្មវិធីមុខវិជ្ជាសំរាប់គ្រូបង្ហាត់នៃមេរៀនទី ៣

តើសិទ្ធិមនុស្សជាអ្វី ?

១. គោលដៅ :

នៅចុងបញ្ចប់នៃមេរៀននេះ សមណសិស្ស និង សិក្ខាកាមអាចយល់ដឹង :

- អំពីនិយមន័យនៃសិទ្ធិមនុស្ស
- ការបែងចែកសិទ្ធិមនុស្ស
- សិទ្ធិខាងចម្លើយនិងច្បាប់ និង បទដ្ឋាននានាដែលបានចាត់ទុក និង ការពារនៃសិទ្ធិទាំងនេះ ។

២. ឯកសារយោង :

- រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- លេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីអំពីសិទ្ធិមនុស្ស
- កតិកាសញ្ញាស្តីអំពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និង នយោបាយ
- លេចក្តីផ្តើមការណ៍ស្តីអំពីការបំបាត់រាល់ទម្រង់នៃការមិនអនុគ្រោះ និងការរើសអើងខាងវិស័យសាសនា ឬ ជំនឿ ។

៣. សម្ភារៈសិក្សា

- ក្រដាសជំរក្តីសំរាប់បញ្ចាំងឃើញផ្ទាំងក្រណាត់ស
- ក្តារខៀន និង ប៊ិស
- ក្រដាសសង្ខេប និង ឧបករណ៍សរសេរ
- មេរៀនលាយលក្ខណ៍អក្សរ

៤. លំហាត់

- តើសិទ្ធិខាងចម្លើយនិងច្បាប់ និង សិទ្ធិខាងសីលធម៌ខុសគ្នាយ៉ាងដូចម្តេច ?
- ដើម្បីឱ្យសិទ្ធិមនុស្សមានលើស តើត្រូវមានអ្វីទៀត ?
- តើសិទ្ធិមនុស្សចែកជាប៉ុន្មានផ្នែកអ្វីខ្លះ ?
- តើព្រះសង្ឃមានសេរីភាពក្នុងការសរសេរ ការចេញផ្សាយ និង ការចែកចាយឯកសារផ្ទាល់ព្រះអង្គ ឬទេ ?

៥. មេរៀនទី ៣ : តើសិទ្ធិមនុស្សជាអ្វី ?

១. និយមន័យអំពីសិទ្ធិ និង សិទ្ធិមនុស្សហើយនិងអត្ថន័យរបស់វា (៤០នាទី)

គ្រូត្រូវណែនាំឱ្យសិក្សាកាម និង សមណសិស្សពិភាក្សាបំផុសគំនិតអំពីនិយមន័យនៃសិទ្ធិ និង អត្ថន័យនៃសិទ្ធិមនុស្ស ដោយឱ្យសិក្សាកាម ឬ សមណសិស្សម្នាក់ៗបញ្ចេញយោបល់រៀងៗខ្លួន ហើយគ្រូបង្ហាត់ត្រូវរកតម្រូវការខ្លួន ឬ ក្រដាសសង្ខេប ។ បន្ទាប់មកគ្រូបង្ហាត់ត្រូវប្រមូលយោបល់ទាំងនោះមកសរុបជាអត្ថន័យរួមមួយដែលមានដូចក្នុងមេរៀន រួចហើយគ្រូបង្ហាត់ត្រូវអាន និង ធ្វើអត្ថាធិប្បាយដាក់កញ្ចប់ផ្តែមទៀត ។ គ្រូបង្ហាត់ត្រូវបិទក្រដាសសង្ខេបទាំងពីរនៅក្នុងថ្នាក់រៀន។

២. សិទ្ធិ និង ការទទួលខុសត្រូវ (៤០នាទី)

គ្រូបង្ហាត់ត្រូវចោទជាសំណួរថា តើសិទ្ធិ និង ការទទួលខុសត្រូវមានតុល្យភាពយ៉ាងដូចម្តេច រួចហើយឱ្យសមណសិស្ស និងសិក្សាកាមលើកជាឧទាហរណ៍ ២ឬ៣ ។ បន្ទាប់មកគ្រូបង្ហាត់ត្រូវអាចលើកយកឧទាហរណ៍បន្ថែមដូចជា : « ខ្ញុំមានសិទ្ធិបោះឆ្នោតនីសតំណាងរាស្ត្រ តែខ្ញុំក៏មានការទទួលខុសត្រូវ ច្រើននីសតំណាងរាស្ត្រដែលមានគុណសម្បត្តិ និងសមត្ថភាពដែរ » « ខ្ញុំមានសិទ្ធិធ្វើបេក្ខជនតំណាងរាស្ត្រ តែបើកាលណាជាប់ឆ្នោតតំណាងរាស្ត្រ ខ្ញុំត្រូវតែធ្វើច្បាប់ដើម្បីការពារផលប្រយោជន៍រាស្ត្រ » « ខ្ញុំជាអាជ្ញាធរមានសិទ្ធិចាប់ចង តែខ្ញុំក៏ត្រូវមានការទទួលខុសត្រូវចំពោះមុខច្បាប់នូវការចាប់ចងនោះឱ្យបានសមស្របត្រឹមត្រូវ » ។ ទីបញ្ចប់គ្រូត្រូវអោយសិស្សលើកជាឧទាហរណ៍ខ្លីៗបន្ថែមទៀត ដូចជាមនុស្សម្នាក់ជាចោរលួចទោចក្រយានយន្តដែលជាហេតុនាំអោយគុណការងាររាជរកឃើញកំហុស ហើយដាក់ទណ្ឌកម្ម និងឧទាហរណ៍ខ្លីមួយទៀត មន្ត្រីពន្ធនាគារម្នាក់បំពានអំណាចរបស់ខ្លួនរួចរួមគំនិត ឬ ប្រព្រឹត្តទ្វាស់ក្នុងការធ្វើទារុណកម្មវាយដំចំពោះអ្នកជាប់ឃុំឃាំង ឬ ទណ្ឌដែលជាហេតុនាំអោយគុណការងាររាជរកឃើញកំហុស និងដាក់ទណ្ឌកម្ម ។

សម្រាក ២០នាទី

៣. ការបែងចែកសិទ្ធិមនុស្ស (៣០នាទី)

គ្រូបង្ហាត់ត្រូវចែកសមណសិស្ស និង សិក្សាកាមជាក្រុមពិភាក្សា រួចហើយឱ្យក្រុមនីមួយៗស្រង់សិទ្ធិទាំងឡាយដែលមាននៅក្នុងក្រដាសជំរឿន ឬ លិខិតខ្លះដោយឱ្យដាក់តាមផ្នែកនីមួយៗរបស់វា ។ បន្ទាប់មកតំណាងក្រុមនីមួយៗឡើងមករាយការណ៍ជូនវគ្គទាំងមូល ។

- គ្រូបង្ហាត់ត្រូវសម្របសម្រួលឱ្យចេញជាលទ្ធផលត្រឹមត្រូវតាមមេរៀន ព្រមទាំងពន្យល់នូវការចំណាត់ថ្នាក់តាមផ្នែកនីមួយៗផង ។

- គ្រូត្រូវបញ្ជាក់ផងដែរថា សិទ្ធិនីមួយៗមានការទាក់ទងគ្នាទៅវិញទៅមក ។

៤. ការរៀបចំសិទ្ធិ (១០នាទី)

គ្រូបង្ហាត់ត្រូវមាន ឃើញពិភាក្សាដំកំណែកលើសិទ្ធិខាងផ្លូវច្បាប់ និង សិទ្ធិខាងសីលធម៌ ។

៥. សិទ្ធិខាងជំនឿ (៤០នាទី)

- គ្រូបង្ហាត់ត្រូវណែនាំពិភាក្សាបំផុសគំនិតថា តើសេរីភាពខាងសាសនាអាចជួយអ្វីខ្លះដល់សហគមន៍ ? តើសេរីភាពដល់ស្រុបតាមលក្ខណៈច្បាប់មានអ្វីខ្លះ ? តើច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និង ច្បាប់អន្តរជាតិណាខ្លះដែលជួយលើកតម្កើង និង ការពារសិទ្ធិខាងជំនឿនេះ ? ។

- គួររកអ្នកឯកទេសមកពន្យល់បន្ថែម ។

មេរៀនទី ៣ តើសិទ្ធិមនុស្សជាអ្វី ?

១- តើសិទ្ធិជាអ្វី ?

សិទ្ធិគឺជាការទាមទារ ឬ ក៏ជាការប្រគល់អំណាចអ្វីមួយ ដែលបុគ្គលម្នាក់ៗជឿថាគេត្រូវតែមាន ឬ គេនឹងត្រូវតែមាន ។ តាមវចនានុក្រមខ្មែរ សិទ្ធិ គឺ អំណាច (អ្វីដែលអាចមាន) ។ ប្រសិនបើសិទ្ធិនោះបង្កើតឡើងដោយច្បាប់គេហៅថា សិទ្ធិតាមច្បាប់ ។ សិទ្ធិតាមផ្លូវច្បាប់សំដៅទៅលើផលប្រយោជន៍ដែលត្រូវបានការពារដោយសហគមន៍តាមរយៈច្បាប់ និង ស្ថាប័ននានាដូចជា តុលាការ និង នរកបាលជាដើម ។ មានសិទ្ធិមួយចំពូកទៀតផងដែរ ដែលគេទទួលស្គាល់ថាជាសិទ្ធិ ខាងផ្លូវសីលធម៌ ។ សិទ្ធិសីលធម៌នេះ គឺជាសិទ្ធិដែលប្រជាពលរដ្ឋរៀនចេះដឹងនៅក្នុងបរិបទនៃសង្គម និង វប្បធម៌របស់គេ ឧទាហរណ៍ដូចជាការគោរពអ្នកដទៃ ការគួរសម និង លេចក្តីទៀងត្រង់ ។

២- តើសិទ្ធិមនុស្សជាអ្វី ?

សិទ្ធិមនុស្សសំដៅលើវត្ថុទាំងឡាយដែលមានសារៈសំខាន់ចំពោះមនុស្សលោក ដូចជាមានជីវិតរស់នៅ (សិទ្ធិមានជីវិត) ចៀសវាងការឈឺចាប់ (សិទ្ធិអោយគេប្រព្រឹត្តចំពោះខ្លួននូវអំពើមនុស្សធម៌) ការប្រព្រឹត្តចំពោះខ្លួនដោយស្មើភាពគ្នាដើម្បីរស់នៅក្នុងសហគមន៍ (គ្មានជនណាម្នាក់ត្រូវគេបំបែកចេញដោយខ្សែក ឬ ប្រព្រឹត្តអំពើបីសម្រេច) ។ គំនិតនៃសេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់មនុស្សត្រូវលើកយកមកប្រើ កាលណាគេពន្យល់អំពីសិទ្ធិមនុស្សសេចក្តីថ្លៃថ្នូរគឺ ជាតិលែខ្លួនឯងនៃរូបបុគ្គលម្នាក់ៗ ឬ បុគ្គលគ្រប់រូបដែលកើតមកមានសេចក្តីថ្លៃថ្នូរស្មើគ្នា ។ ហេតុម្តេចសេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់រូបបុគ្គលម្នាក់ៗមិនអាចកាត់បន្ថយ ឬ ដកហូតបានឡើយ ។

តទៅនេះគឺជាតិលមន៍យទូទៅទាំងពីររបស់សិទ្ធិមនុស្ស :

- ១- ការប្រព្រឹត្តចំពោះមនុស្សរាល់រូបដោយសេចក្តីគោរព និង សេចក្តីថ្លៃថ្នូរ និង
- ២- ការធានានូវតំលៃ និង សេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់មនុស្សម្នាក់ៗ ។

នៅក្នុងនិយមន័យទីមួយ ពាក្យថា " មនុស្សរាល់រូប " គឺសំដៅទៅលើបុរស ស្ត្រី កុមារ អ្នកជាប់ឃុំឃាំង ទណ្ឌិត ប្រជាពលរដ្ឋដែលកាន់សាសនានានា ក្រុមជនជាតិភាគតិចទាំងឡាយដូចជា ជនជាតិភាគតិចចិន និងវៀតណាម អ្នកទំលាក់ និង សមាជិកនៃគណៈបក្សនយោបាយនានា ។

៣- សិទ្ធិ និង ការទទួលខុសត្រូវ

សិទ្ធិមានលំនឹងបាន ក៏ដោយសារតែមានការទទួលខុសត្រូវផងដែរ ។ ឧទាហរណ៍បើសិនជាយើងចង់ឱ្យមានសុវត្ថិភាពដល់ខ្លួនយើង ដូចនេះយើងក៏ត្រូវមានការទទួលខុសត្រូវផងដែរ ដោយមិនឱ្យរំលោភទៅលើសុវត្ថិភាពរូបរាងកាយរបស់អ្នកដទៃឡើយ ។

ជាឧទាហរណ៍ដូចជា ការមិនទទួលខុសត្រូវរបស់មនុស្សម្នាក់ជាចោរលួចទោចក្រយានយន្ត ដែលជាហេតុនាំឱ្យគុណការងាររាជ្យរកឃើញកំហុសហើយដាក់ទណ្ឌកម្ម ។ ជាឧទាហរណ៍មួយទៀតដូចជា មន្ត្រីពន្ធនាគារម្នាក់បំពានអំណាចរបស់

ខ្លួនឈាមរួមគំនិត ឬ ប្រព្រឹត្តផ្ទាល់ក្នុងការធ្វើទារុណកម្មវាយដំចំពោះអ្នកជាប់ឃុំឃាំង ឬ ទណ្ឌិត ដែលជាហេតុនាំឱ្យ
តុលាការឯករាជ្យរកឃើញកំហុសហើយដាក់ទណ្ឌកម្ម ។

យោងទៅតាមព្រះថងនៃព្រះពុទ្ធសាសនា គុណសម្បត្តិខាងសីលធម៌នៃបុគ្គលជាចោរ និង បុគ្គលជាមន្ត្រីពន្ធនាគារ
ទាំងពីរត្រូវរងការរាប់ខឹង ពីព្រោះអំពើអាក្រក់របស់ខ្លួន ។

៤. ការបែងចែកសិទ្ធិមនុស្ស

តាមទម្លាប់សិទ្ធិមនុស្សចែកចេញជាប្រាំមួយផ្នែកដូចតទៅ :

- ក. សិទ្ធិពលរដ្ឋ : ទាក់ទងទៅនឹងការការពារ និង ការរស់នៅរបស់បុគ្គល ។
- ខ. សិទ្ធិនយោបាយ : ទាក់ទងទៅនឹងការរួមចំណែកក្នុងរដ្ឋាភិបាល និង ក្នុងសង្គម ។
- គ. សិទ្ធិសេដ្ឋកិច្ច : ទាក់ទងទៅនឹងទ្រព្យសម្បត្តិ, សន្តិសុខ និង សុខុមាលភាព ។
- ឃ. សិទ្ធិសង្គម : ទាក់ទងទៅនឹងសិទ្ធិនៃការទាក់ទងគ្នា ។
- ង. សិទ្ធិវប្បធម៌ : ការសម្តែងមនោសញ្ចេតនាខាងផ្នែកវប្បធម៌តាមធរកូណៈទ្រង់ទ្រាយច្រើន
យ៉ាងរបស់វា ។ អប់រំឱ្យឱ្យយកសិទ្ធិ ទទួលនិងអាស្រ័យផលវប្បធម៌
- ច. សិទ្ធិនៃពិភពលោក : ទាក់ទងទៅនឹងប្រជាជនពិភពលោកដូចជាសិទ្ធិមានសន្តិភាព
ការអភិវឌ្ឍន៍ និង បរិស្ថាន ។

ទ្រង់ទ្រាយច្រើនយ៉ាងនៃសិទ្ធិទាំងនោះ គឺជួយដល់ការបែងចែកនៃសិទ្ធិមនុស្ស ហើយនិង ជួយដោយស្មោះត្រង់សិទ្ធិ
ដែលអាចត្រូវប្រតិបត្តិដោយផ្ទាល់ដោយចំពោះមុខតុលាការ (ដូចជាចំណុច ក, ខ) ហើយនិង សិទ្ធិដែលត្រូវការប្រព្រឹត្តកម្ម
ក្នុងរយៈពេលយូរដោយរាជរដ្ឋាភិបាល (ដូចជាចំណុច គ, ឃ, ង) ឬ ដោយសហគមន៍អន្តរជាតិ (ចំណុច ច) ។
ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ សិទ្ធិទាំងនោះមិនអាចផ្តាច់ចេញពីគ្នាទេ គឺមានការពឹងផ្អែកគ្នាទៅវិញទៅមក ។

៥. សេរីភាពខាងជំនឿដែលជាសិទ្ធិពលរដ្ឋ និង សិទ្ធិសង្គមកិច្ច:

ប្រទេសទាំងឡាយ ត្រូវតែធានា និង គោរពសេរីភាពខាងជំនឿឱ្យបានពេញលេញ ។ ប្រជាពលរដ្ឋនីមួយៗមាន
សេរីភាពក្នុងការប្រកាន់យកសាសនាមួយតាមការជ្រើសរើសរបស់ខ្លួន និង ប្រតិបត្តិតាមសាសនានោះ ។ ការយល់ឃើង
ហើយនិងការយោគយល់ចំពោះសាសនាផ្សេងៗទៀត គឺជាសារៈសំខាន់ក្នុងការលើកតម្កើងសេរីភាពនៃជំនឿសាសនា (1)។
បើសិនណាជាគ្មានការយោគយល់គ្នាទេ ប្រទេសទាំងឡាយត្រូវមានវិធានការទប់ទល់ដើម្បីបំបាត់ការមិនយោគយល់នោះ
ជាកិច្ចការពារប្រជាពលរដ្ឋនៃសាសនាធានា និង ប្រឆាំងប្រហុំបរាណនៃការរើសអើង ។ សេរីភាពខាងសាសនាអាចជួយធ្វើ
ឱ្យមានសន្តិភាពពិភពលោក យុត្តិធម៌សង្គម និង មិត្តភាពរវាងប្រជាពលរដ្ឋក្នុងពិភពលោកដែលបំប្រែគ្នា ។

ខាងក្រោមនេះគឺជាច្បាប់ខ្មែរដែលទាក់ទងទៅនឹងសិទ្ធិខាងសាសនា :

- * មាត្រាទី ៤៣ កថាខ័ណ្ឌ ១, ២ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ
- “ ១. ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរទាំងពីរភេទមានសិទ្ធិពេញទីខាងជំនឿ ។
- ២. សេរីភាពខាងជំនឿនិងការប្រតិបត្តិខាងសាសនា ត្រូវបានរដ្ឋធានាក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលមិនប៉ះ
ពាល់ដល់ជំនឿសាសនាដទៃទៀត ដល់សណ្តាប់ធ្នាប់និងសន្តិសុខសាធារណៈ ។ ”
- * មាត្រាទី ១៨ កថាខ័ណ្ឌ ១, ២ នៃកតិកសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និង សិទ្ធិនយោបាយ

- ១. មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិពេញទីក្នុងការគោរពសាសនា ការប្រើគំនិតគិតគូរ និងការប្រើសម្បជញ្ញៈ ផ្សេងៗ ។ នៅក្នុងវគ្គនេះគេត្រូវរាប់បញ្ចូលផងដែរនូវសេរីភាពក្នុងការអនុវត្តនិសាសនា ឬ សេរីភាពក្នុង ជំនឿផ្សេងៗទៅតាមចំណង់ផ្ទាល់ខ្លួន ។ សេរីភាពក្នុងការគោរពធ្វើពិធីបុណ្យសាសនា ប្រារព្ធធ្វើពិធី គោរពបូជាព្រះព្រមទាំងសេរីភាពក្នុងវិស័យការអនុវត្តនិព្វន្យាយ និង បង្កាត់បង្រៀនសាសនាផង ។
- ២. គ្មាននរណាម្នាក់ត្រូវតែបង្ខិតបង្ខំឱ្យទទួលយកសាសនាឬជំនឿបែបណាមួយដោយប្រាសចាកការ ជ្រើសរើសដោយសេរីរបស់ខ្លួនឡើយ ។

ជំនឿខាងសាសនាត្រូវបានទទួលស្គាល់ផងដែរថា រដ្ឋាភិបាលមិនត្រូវជ្រៀតជ្រែកក្នុងកិច្ចការទាំងឡាយរបស់សាសនា ណាមួយទេ ។ សាសនាគ្មានត្រូវមានសេរីភាពស្របតាមលក្ខខណ្ឌច្បាប់ ។ សេរីភាពទាំងនោះមានដូចតទៅ :

- ការធ្វើពិធីសក្ការៈនានា រួមប្រជុំ និង រក្សាទុកទីកន្លែងដើម្បីគោលបំណងសាសនា ។
- ការរៀបចំបង្កើតស្ថាប័នជួយសង្គ្រោះ និង កិច្ចការមនុស្សធម៌ឱ្យមាននិរន្តរភាព ។
- ការសរសេរ ការចេញផ្សាយ និង ការចែកចាយឯកសារ ។
- ការបង្រៀនសាសនានៅទីកន្លែងដែលសមរម្យ ។
- ការបង្កើត និង ទទួលរំលែកទានស្ម័គ្រចិត្តខាងហិរញ្ញវត្ថុ និង រំលែកទានផ្សេងៗទៀតពីបុគ្គលម្នាក់ៗ និង ពីស្ថាប័ននានា ។
- ការហ្វឹកហ្វឺន, តែងតាំង, បោះឆ្នោតជ្រើសរើស ឬ ចាត់តាំងអ្នកដឹកនាំស្របតាមវិន័យសាសនានោះៗ ។
- ការរៀបចំបង្កើត និង រក្សាទំនាក់ទំនងជាមួយបុគ្គលម្នាក់ៗ និង សហគមន៍នានាអំពីកិច្ចការសាសនា និង ជំនឿក្នុងក្របខ័ណ្ឌជាតិ និង អន្តរជាតិ (2) ។

❖ ការត្រិះរិះ

មេរៀននេះបញ្ជាក់ថាសិទ្ធិមនុស្ស គឺសំដៅក្រុងមូលដ្ឋាននៃគំនិតដែលមនុស្សគ្រប់រូបត្រូវបានគេប្រព្រឹត្តមកលើខ្លួនដោយ មានការគោរព និង សេចក្តីថ្លែងថ្កុល ។ សិទ្ធិមនុស្សដែលច្បាប់បានលើកតម្កើង និង ការពារគេហៅថាសិទ្ធិខាងផ្លូវច្បាប់ ដូចមានចែងនៅក្នុងជំពូកទី ៣ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាត្រង់ អំពី សិទ្ធិ និង ករណីកិច្ចរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ ខ្មែរ ។ កិច្ចសិទ្ធិមនុស្សត្រូវតែមានលើនិយមន័យការទទួលខុសត្រូវផង បានសេចក្តីថាមនុស្សម្នាក់ៗត្រូវជួយលើកតម្កើង និង ការពារសិទ្ធិពលរដ្ឋ, ឈឺចាញ់, សង្គ្រោះ, សង្គម និង វប្បធម៌ របស់អ្នកដទៃផង ។ ដោយធិមរបស់ ព្រះពុទ្ធ និង ទស្សនៈរបស់ខ្មែរខាងសីលធម៌បានលើកតម្កើង និង ការពារសេចក្តីថ្លែងថ្កុលរបស់មនុស្សគ្រប់រូប ដូច្នេះសិទ្ធិមនុស្ស ទាំងអស់នេះក៏ត្រូវតែលើកតម្កើង និង ការពារផងដែរ ។

(1) លោកស្រីស្រីណាមដែលកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាបានចារសិលាចារឹកនៅសសស្តុនៅសតវត្សទី ៣ ក្រោយពុទ្ធសករាជ (សង្គាយនាទិមួយ) ថា "ហាមមិនឱ្យប្រមាថសាសនាដទៃ" ។

(2) មាត្រា ៦ នៃសេចក្តីប្រកាសរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិស្តីអំពីការមិនចេះអត់ឃាត និង ការរើសអើងគ្រប់រូបភាព ទៅលើសាសនា និង ជំនឿ។

កម្មវិធីមុខវិជ្ជាសំរាប់គ្រូបង្ហាត់នៃមេរៀនទី ៤

សិទ្ធិមនុស្ស និង ព្រះពុទ្ធសាសនា

១. គោលដៅ :

នៅចុងបញ្ចប់នៃមេរៀននេះ សមណសិស្ស និង សិក្ខាកាមអាចយល់ដឹង :

- អំពីអរិយសច្ចៈទាំង៤ ព្រមទាំងអង្គនៃអរិយសច្ចៈនីមួយៗ
- ចេះប្រៀបធៀបមគ្គសច្ចៈទាំង៨ ទៅនឹងសិទ្ធិមនុស្ស ដែលមានចែងនៅក្នុងសេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីអំពីសិទ្ធិមនុស្ស ។

២. ឯកសារយោង :

- រដ្ឋមន្ត្រីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- អរិយសច្ចៈទាំង៤ ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ
- សេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីអំពីសិទ្ធិមនុស្ស

៣. សង្ខារៈសិក្សា

- ក្រដាសជំរឿនសំរាប់បញ្ចាំងឃើងរូបភាពក្រណាត់ស
- ក្តារខៀន និង ដីស
- ក្រដាសសង្ខាំងធំ និង ឧបករណ៍សរសេរ
- មេរៀនលាយលក្ខណ៍អក្សរ

៤. លំហាត់

- តើអាចថា មគ្គសច្ចៈទាំង៨នេះ ជាផ្លូវកណ្តាល (មជ្ឈិមប្បដិបទា) បានទេ ?
- តើមគ្គសច្ចៈទាំង៨នេះ អាចយកមកអនុវត្តរកសេចក្តីសុខក្នុងជីវិតបច្ចុប្បន្ន និង អនាគតបានទេ ? ហេតុអ្វី ?
- តើមគ្គសច្ចៈទាំង៨នេះ មានការទាក់ទងជាមួយសិទ្ធិមនុស្សឬទេ ?

៥. មេរៀនទី ៤ : សិទ្ធិមនុស្ស និង ព្រះពុទ្ធសាសនា

ក. សច្ចៈធម៌វប្បធម៌នៃព្រះពុទ្ធសាសនាគឺអរិយសច្ចៈទាំង ៤ (៦០នាទី)

- គ្រូបង្ហាត់គ្រូវគ្គអាណុញបញ្ជាវិញ្ញាណក្រណាត់ស ហើយធ្វើអត្តាធិប្បាយដំកញ្ជែកត្រូវស្យាងយុបបញ្ជាក់ថា មេរៀននេះ គឺសំដៅយកតែមគ្គសច្ចៈទាំង៨ មកប្រៀបធៀបជាមួយសិទ្ធិមនុស្សតែប៉ុណ្ណោះទេ ។
- គួរចាត់សមណសិស្សមួយអង្គ ឬ សិក្ខាកាមដែលស្ម័គ្រចិត្តផ្តោតអោយឡើងមកធ្វើអត្តាធិប្បាយដំកញ្ជែកតាមផ្លូវធម៌ (បើអាចធ្វើបាន) ។

សម្រាក ២០នាទី

ខ. មគ្គសច្ចៈ (សច្ចៈទី ៤) (១០០នាទី)

- គ្រូបង្ហាត់គ្រូវគ្គវិទ្យាសមណសិស្ស និង សិក្ខាកាមជាក្រុម ដើម្បីអោយគ្រូមន្ត្រីមួយរូបមកមគ្គសច្ចៈទាំង៨នេះ ខ្លួនមួយទៅប្រៀបធៀបនឹងមាត្រាទាំងឡាយនៃសិទ្ធិមនុស្សដែលមានន័យស្របគ្នា ។ រួចហើយអោយតំណាងក្រុមនីមួយៗ ឡើងមករាយការណ៍ចំពោះមុខវគ្គទាំងមូល ។ នៅទីបញ្ចប់ គ្រូបង្ហាត់គ្រូវគ្គជួយសម្របសម្រួលធ្វើយ៉ាងណា ដើម្បីអោយស្របមតិគ្នាក្នុងការប្រៀបធៀបនេះ ដោយមានបញ្ជាវិញ្ញាណក្រណាត់ស ។
- គ្រូបង្ហាត់គ្រូវគ្គពន្យល់អំពីមគ្គសច្ចៈនេះបន្ថែមទៀតនូវឥទ្ធិពលនៃព្រះធម៌នេះ ដែលមានប្រសិទ្ធិភាពមកទល់សព្វថ្ងៃ និងទៅអនាគត ដើម្បីចិញ្ចឹមជីវិតគ្រូ ដែលនាំមកនូវសេចក្តីច្រើន និង ចំរុះចំរើន ។
- គួររកអ្នកឯកទេសមកពន្យល់បន្ថែម ។

មេរៀនទី ៤ **សិទ្ធិមនុស្ស និង ព្រះពុទ្ធសាសនា**

ក. សច្ចៈធម៌ជ័រប្រសើរនៃព្រះពុទ្ធសាសនា

សច្ចៈធម៌ជ័រប្រសើរបស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ដែលព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ដឹងពីអរិយសច្ចៈទាំង ៤ ឬ ចតុរារិយសច្ចៈ គឺ:

១. ទុក្ខសច្ចៈ : (និយមន័យភាពពិតនៃសច្ចៈទុក្ខ)

ភាពពិតនៃទុក្ខមាន ១២កង :

- ១.១. ជាតិទុក្ខ : ទុក្ខព្រោះកំណើត
- ១.២. ជរាទុក្ខ : ទុក្ខព្រោះចំណាស់
- ១.៣. ត្បូងទុក្ខ : ទុក្ខព្រោះធម៌
- ១.៤. មរណទុក្ខ : ទុក្ខព្រោះសេចក្តីស្លាប់
- ១.៥. សោកទុក្ខ : ទុក្ខព្រោះក្រៀមក្រំ
- ១.៦. មរណេចទុក្ខ : ទុក្ខព្រោះខ្សឹកខ្សួល
- ១.៧. ទោមនស្សទុក្ខ : ទុក្ខព្រោះថ្នាំឆ្នាក់
- ១.៨. ឧបាយសះទុក្ខ : ទុក្ខព្រោះចង្អៀតចង្អល់
- ១.៩. អប្បិយេហិ សម្បយោគៈទុក្ខ : ទុក្ខព្រោះមានជំនួបនឹងរបស់មិនពេញចិត្ត
- ១.១០. មិយេហិ វិប្បយោគៈទុក្ខ : ទុក្ខព្រោះបាត់បង់របស់ពេញចិត្ត
- ១.១១. យម្បិទ្ធិ ន លភតិ តម្បិទុក្ខ : ទុក្ខព្រោះមិនបានដូចបំណង
- ១.១២. ខន្ធទុក្ខ ៥ :
 - ១.១២.១. រូមភ្នន្ត : ប្រជុំរូប ឬ កងរូប
 - ១.១២.២. វេទនាខន្ត : ពួក ឬ កងវេទនា
 - ១.១២.៣. សញ្ញាខន្ត : ពួក ឬ កងសញ្ញា
 - ១.១២.៤. សង្ខារខន្ត : ជំនរ ឬ កងជំនរ
 - ១.១២.៥. វិញ្ញាណភ្នន្ត : កងវិញ្ញាណ ឬ ពួកចិត្ត

* ទុក្ខទាំងឡាយដែលមាន ១២កងនេះ មានប្រភពចេញមកពី អនិច្ចំ, ទុក្ខំ, អនត្តា (*)

(*) តាមវចនានុក្រមខ្មែររបស់សម្តេចព្រះសង្ឃរាជ ជួន ណាត (ត្រៃលក្ខណ៍) ។

២. សមុទ្រសច្ចៈ : (ហេតុពិតនៃសេចក្តីទុក្ខ)

- ២.១. ភាវគណន្តា : ដោយកម្រិតនិង បំណងប្រាថ្នានៃវិញ្ញាណទាំង ៥
- ២.២. ភវគណន្តា : ដោយករណទាំងឡាយ
- ២.៣. វិភវគណន្តា : ដោយការចប់បាន គ្មានភព ឬ វិភព

៣. និរោធសច្ចៈ : (ភាពពិតនៃសេចក្តីរលត់ទុក្ខ)

- ៣.១. ភាពរលត់សូន្យឈឺមន្តវិភវគណន្តា
- ៣.២. ភាពរលត់សូន្យឈឺមន្តវភវគណន្តា
- ៣.៣. ភាពរលត់សូន្យឈឺមន្តវិភវគណន្តា

៤. មគ្គសច្ចៈ : (ភាពពិតនៃផ្លូវដើម្បីរលត់ទុក្ខ)

អរិយមគ្គ ឬ អង្គទឹកមគ្គ ឬ មជ្ឈិមប្បដិបទនា

ក្រុមទី ១ : ចក្ខុវិស័យ

៤.១. សម្មាទិដ្ឋិ : ការយល់ឃើញត្រូវ

- ៤.១.១. យល់ឃើញថា ធ្វើបុណ្យបានបុណ្យ
- ៤.១.២. យល់ឃើញថា ធ្វើបាបបានបាប

៤.២. សម្មាសន្តប្បៈ : ការតិតត្រូវ

- ៤.២.១. តិរិះមិនព្យាបាទអ្នកដទៃ
- ៤.២.២. តិរិះមិនបៀតបៀនអ្នកដទៃ
- ៤.២.៣. តិរិះមិនដកត្រាំក្នុងកាយ

ក្រុមទី ២ : សីល

៤.៣. សម្មាវាចា : សីលត្រូវ

- ៤.៣.១. មុសាវាទ : មិនពោលពាក្យកុហក
- ៤.៣.២. ឥសាវាទ : មិនជេរប្រទេច
- ៤.៣.៣. មិសុទ្ធសាវាទ : មិនញុះញង់បំបែកបំបាក់
- ៤.៣.៤. សម្មប្បសាមវាទ : មិនពោលពាក្យដោយរាយការយគ្មានសារប្រយោជន៍

- ៤.៤. សម្ភារៈគ្រប់គ្រង : ការងារត្រូវ
- ៤.៤.១. ធានា : ហាមសម្លាប់ជីវិត
- ៤.៤.២. អនិច្ចា : ហាមលួចទ្រព្យសម្បត្តិគេ
- ៤.៤.៣. ភាវេយៈ : ហាមប្រព្រឹត្តខុសក្នុងកាម

៤.៥. សម្ភារៈអាជីវិកៈ : ការចិញ្ចឹមជីវិតត្រូវ

- ៤.៥.១. សត្តវណិជ្ជា : មិនធ្វើជំនួញអារុណ
- ៤.៥.២. សត្តវណិជ្ជា : មិនធ្វើជំនួញមនុស្ស
- ៤.៥.៣. វិសត្តវណិជ្ជា : មិនធ្វើជំនួញសត្វ
- ៤.៥.៤. មជ្ឈត្តវណិជ្ជា : មិនធ្វើជំនួញគ្រឿងញៀន និង គ្រឿងស្រវឹង
- ៤.៥.៥. វិសត្តវណិជ្ជា : មិនធ្វើជំនួញផ្ទាំពុល

ក្រមទី ៣ : សមាធិ

៤.៦. សម្ភារៈវាយាមៈ : ការព្យាយាមត្រូវ

- ៤.៦.១. ព្យាយាមធ្វើអំពើល្អដែលមិនទាន់បានធ្វើ
- ៤.៦.២. ព្យាយាមរក្សាទុកនូវអំពើល្អដែលបានធ្វើហើយ
- ៤.៦.៣. ព្យាយាមមិនធ្វើអំពើអាក្រក់ ឬ លះបង់អំពើអាក្រក់ដែលបានធ្វើហើយ

៤.៧. សម្ភារៈសតិ : ការរលឹកត្រូវ

- ៤.៧.១. រលឹកដល់ការងារដែលមិនទាន់បានធ្វើ
- ៤.៧.២. រលឹកដល់ការងារដែលកំពុងធ្វើ
- ៤.៧.៣. រលឹកដល់ការងារដែលធ្វើរួចហើយ
- ៤.៧.៤. រលឹកដល់កាយ, វាចា, វេទនា, ចិត្ត, ធម្មៈ ដែលកំពុងប្រព្រឹត្តទៅ

៤.៨. សម្ភារៈសមាធិ : ការសម្រួលចិត្តត្រូវ

- ៤.៨.១. តម្កល់ក្នុងអារម្មណ៍ល្អ
- ៤.៨.២. តម្កល់ក្នុងអំពើល្អ
- ៤.៨.៣. តម្កល់ក្នុងមុខការល្អ
- ៤.៨.៤. តម្កល់ក្នុងធម្មៈដែលកំពុងសិក្សាហ្វឹកហ្វាត់

ខ. មគ្គិសច្ចៈ (សច្ចៈទី ៤)

អរិយសច្ចៈ ៤ គឺជាសច្ចៈ៤ម៉ឺនប្រសើរនៃព្រះពុទ្ធទ្រង់ត្រាស់ដឹង ហើយព្រះអង្គផ្សព្វផ្សាយដល់ពុទ្ធបរិស័ទរបស់ព្រះអង្គ ដើម្បីឱ្យយល់ដឹងពីការវិវត្តន៍នៃជីវិតមនុស្ស និង បញ្ហាញាតិាទាំងឡាយដើរទៅរកសេចក្តីសុខ និង និព្វាន ។

ព្រះអង្គបានរកឃើញនូវអរិយសច្ចៈទាំង៤នេះ ព្រមទាំងបានលំអិតនូវអរិយសច្ចៈនីមួយៗទៀតដែលយើងអាច
យកមកប្រៀបធៀបទៅនឹងសិទ្ធិមនុស្ស ដែលមាននៅក្នុងសេចក្តីផ្តើមការណ៍ជាសកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្សដូចខាងក្រោមនេះ ៖

ព្រះអង្គបានបញ្ជាក់នូវត្រូវ៨យ៉ាង ដែលលោក អរិយមគ្គទាំង៨ ឬ អង្គអ្នកមគ្គក៏បានដែរ ៖

មគ្គទី ១ ៖ សម្មាទិដ្ឋិ (ការយល់ឃើញត្រូវ) ៖ មនុស្សរាល់រូបត្រូវចេះយល់ឃើញនូវការគោរព ការ
រំលោភសិទ្ធិមនុស្ស ។ តាមព្រះថេរី, មនុស្សដែលគោរពសិទ្ធិមនុស្សគឺជាអ្នកធ្វើល្អបានល្អ ធ្វើបុណ្យបានបុណ្យ ហើយ
មនុស្សមិនគោរពសិទ្ធិមនុស្សគឺអ្នកធ្វើអាក្រក់បានអាក្រក់ ធ្វើបាបបានបាប ។ ការយល់ឃើញដូចនេះ ត្រូវបានទទួលស្គាល់
នៅក្នុងមាត្រា ១ នៃសេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស ។

មគ្គទី ២ ៖ សម្មាសន្តច្ចៈ (ការគិតត្រូវ) ៖ មនុស្សរាល់រូបត្រូវត្រិះរិះត្រូវ ឬ គិតត្រូវដោយមិន
ព្យាបាទចៀសចៀនអ្នកដទៃ ឬ មិនដេកត្រាំក្នុងកាម ដូចជាមាត្រា ១, ១០, ១១ នៃសេចក្តីផ្តើមការណ៍ជាសកលស្តីពី
សិទ្ធិមនុស្ស (និយាយអំពីការគិត និង វិនិច្ឆ័យត្រូវ) ។

មគ្គទី ៣ ៖ សម្មាចាចា (សីលត្រូវ) ៖ មនុស្សរាល់រូបត្រូវប្រកាន់ការពោលពាក្យត្រូវ មិនកុហក
មិនជេរប្រទេច មិនញុះញង់បំបែកបំបាក់ និង ពោលពាក្យគ្មានសារប្រយោជន៍ ដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រាទី ៧, ១២,
១៩ នៃសេចក្តីផ្តើមការណ៍ជាសកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស ។

មគ្គទី ៤ ៖ សម្មាភម្មន្តៈ (ការងារត្រូវ) ៖ មនុស្សរាល់រូបត្រូវធ្វើអំពើត្រូវជានិច្ចដោយមិនសម្លាប់ជីវិត
គេ, លួចទ្រព្យសម្បត្តិគេ និង ប្រព្រឹត្តខុសក្នុងកាម ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៣, ៤, ៥, ១៦, ១៧ នៃសេចក្តីផ្តើម
ការណ៍ជាសកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស និង មាត្រា ៣៧ នៃអនុសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិកុមារ ។

មគ្គទី ៥ ៖ សម្មាអាលីច (ការចិញ្ចឹមជីវិតត្រូវ) ៖ មនុស្សរាល់រូបត្រូវបង្ការ ឬ ជៀសវាងកុំ
ឱ្យមានការធ្វើជំនួញអាវុធ, មនុស្ស, សត្វដែលច្បាប់ហាមឃាត់, គ្រឿងញៀន និង ផ្ទាំពុល ដូចមានចែងក្នុងមាត្រាទី ៤,
២៣ នៃសេចក្តីផ្តើមការណ៍ជាសកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស ។

មគ្គទី ៦ ៖ សម្មាចាយាម (ការព្យាយាមត្រូវ) ៖ មនុស្សរាល់រូបត្រូវខំព្យាយាមធ្វើអំពើល្អដែលពុំ
ទាន់បានធ្វើ, ព្យាយាមរក្សាទុកអំពើល្អដែលបានធ្វើរួចហើយ, ព្យាយាមមិនធ្វើអំពើអាក្រក់ ឬ លះបង់អំពើអាក្រក់ដែលធ្លាប់
ធ្វើរួចមកហើយ ដូចជាមានចែងក្នុងមាត្រា ១, ២៩, ៣០ នៃសេចក្តីផ្តើមការណ៍ជាសកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស ។

មគ្គទី ៧ ៖ សម្មាសតិ (ការរលឹកត្រូវ) ៖ មនុស្សរាល់រូបត្រូវរលឹកដល់ការងារត្រូវដែលមិនទាន់បានធ្វើ,
កំពុងធ្វើ, ធ្វើរួចហើយរូបរលឹកដល់កាយ, វាចា, វេទនា, ចិត្ត, កម្មដែលកំពុងប្រព្រឹត្ត ។

ការមានស្មារតីទាំងនេះជាវិធានការដ៏ល្អបំផុតដើម្បីបំបាត់ ឬ កែតម្រូវការរំលោភសិទ្ធិមនុស្ស ។

មគ្គទី ៨ ៖ សម្មាសមាធិ (ការសង្រួមចិត្តត្រូវ) ៖ មនុស្សរាល់រូបត្រូវចេះសង្រួមចិត្តត្រូវក្នុងអារម្មណ៍ល្អ,
អំពើល្អ, មុខការល្អ និង តម្កល់ចិត្តក្នុងចម្ងាយដែលកំពុងហ្វឹកហាត់ ។ ការតម្កល់ចិត្តបានដូចនេះ នឹងនាំមកនូវអំពើអហិង្សា
និង សន្តិវិធីក្នុងការដោះស្រាយវិបត្តិធានាដូចជាការប្រើអំណាចដោយរំលោភ ការបំបាត់ច្បាប់ ឬ ការរំលោភសិទ្ធិមនុស្ស
ជាដើម ។ គួរកត់សំគាល់ថាមាត្រា ២៦ កថាខណ្ឌ ២ នៃសេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស បានចែងអំពី
ការអប់រំដែលអាចជួយអភិវឌ្ឍន៍នូវលក្ខណរបស់បុគ្គលឱ្យបានប្រសើរ ដែលមានន័យស្របទៅនឹងការសង្រួមចិត្ត
ត្រូវនេះដែរ ។

❖ ការត្រិះរិះ

ពុទ្ធសាសនាគិតទុកពីបញ្ហាបុគ្គល និង សង្គម តាមរយៈការពិនិត្យនៃសេចក្តីទុក្ខ ។ ការទំនាក់ទំនងរវាងសិទ្ធិមនុស្ស និង ព្រះពុទ្ធសាសនាមានពន្យល់នៅក្នុងមេរៀននេះ ។ សិទ្ធិមនុស្សទទួលស្គាល់ហេតុនៃសេចក្តីទុក្ខ ហើយ តម្រូវឲ្យមានការដោះស្រាយនូវសេចក្តីទុក្ខទាំងនោះ ។ ក្នុងនិរោធសច្ចៈ និង មគ្គសច្ចៈមានសម្តែង និង បង្ហាញនូវគោលការណ៍សំខាន់ៗសំរាប់ដោះស្រាយវិលាយទុក្ខ ឬ ចំបាត់ការធ្វើបាបកម្មទៅលើមនុស្ស ។

កម្មវិធីមុខវិជ្ជាសំរាប់គ្រូបង្ហាត់នៃមេរៀនទី ៥

ច្បាប់ទូទៅ ចម្លើយបក្សេបក្សួន សិទ្ធិមនុស្ស និង ច្បាប់

១. គោលដៅ :

នៅចុងបញ្ចប់នៃមេរៀននេះ សមណសិស្ស និង សិក្ខាកាមអាចយល់ដឹង :

- អំណើយមន័យនៃច្បាប់ក្នុងស្រុក និង ច្បាប់អន្តរជាតិ ។
- អំណើយមន័យនៃធម្មាធិបតេយ្យ និង សារៈសំខាន់របស់វា ។
- អំណើយសិទ្ធិមនុស្ស និង ច្បាប់
- អំណើយច្បាប់អន្តរជាតិនៃសិទ្ធិមនុស្សទាំងឡាយដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាបានទទួលស្គាល់ ។

២. ឯកសារយោង :

- រដ្ឋធម្មនុញ្ញព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- កម្រងឯកសារនៃឧបករណ៍អង្គការសហប្រជាជាតិ
- សៀវភៅ " សកលចិត្ត " របស់ព្រះធម្មបាល ខៀវ ជុំ (បើមាន)

៣. សម្ភារៈសិក្សា

- ក្រដាសជំរឿនសំរាប់បញ្ចាំងឯកសារក្រណាត់ស
- ក្រដាសសម្លាប់ និង ឧបករណ៍សរសេរ
- គ្រាប់ខ្សែ និង ដីស
- មេរៀនលាយលក្ខណ៍អក្សរ

៤. លំហាត់

- តាមក្នុងមេរៀននេះ តើច្បាប់អាចចែកចេញជាប៉ុន្មានយ៉ាង ? អ្វីខ្លះ ?
- ធម្មាធិបតេយ្យជាមូលដ្ឋានគ្រឹះដើម្បីបង្កើតអ្វី ?
- តើច្បាប់អន្តរជាតិសិទ្ធិមនុស្សមានទទួលស្គាល់ដោយច្បាប់ខ្មែរក្នុងស្រុកទេ ? ច្បាប់នោះឈ្មោះអ្វី ? គ្រប់ជំពូកប៉ុន្មាន ? មាត្រាប៉ុន្មាន ?
- លោកម្ចាស់ម្តេច បានជាព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាត្រូវតែគោរពច្បាប់អន្តរជាតិ ?

៥- មេរៀនទី ៥: ច្បាប់ទូទៅ ធម្មាធិបតេយ្យ សិទ្ធិមនុស្ស និង ច្បាប់

១- ច្បាប់ (៣០នាទី)

- គ្រូបង្ហាត់ត្រូវចាត់វេយសមណសិស្សមួយអង្គ ឬ សិក្ខាកាមម្នាក់អានមេរៀន រួចចោទជាសំណួរដោយលើក យកមួយឃ្លាម្តងៗមកណែនាំ ។
- រួចហើយ គ្រូបង្ហាត់ត្រូវពិភាក្សាបំផុសគំនិតដោយវេយសមណសិស្ស និង សិក្ខាកាមលើកជាឧទាហរណ៍នៃ ច្បាប់ក្នុងស្រុកដោយបានពីរ ឬ បី ហើយនិង ច្បាប់អន្តរជាតិដោយបានមួយ ឬ ពីរ ។

២- ធម្មាធិបតេយ្យ (៥០នាទី)

- គ្រូបង្ហាត់ត្រូវចែកសមណសិស្ស និង សិក្ខាកាមជាក្រុមដោយដោយក្រុមនីមួយៗសរសេរលើក្រដាសផ្ទាំងស ន្ទវនិយមន័យ និង សារៈសំខាន់នៃធម្មាធិបតេយ្យ រួចហើយដោយតំណាងក្រុមនីមួយៗឡើងមករាយការណ៍ចំពោះមុខវគ្គទាំង មូល ។
- គ្រូបង្ហាត់ត្រូវធ្វើការសម្របសម្រួលប្រមូលយោបល់ទាំងអស់ យកមករួមផ្សំធ្វើជានិយមន័យ និង សារៈសំខាន់នៃ ធម្មាធិបតេយ្យដោយមានដូចនៅក្នុងមេរៀននេះ ។
- គ្រូបង្ហាត់ត្រូវអាននិយមន័យរបស់ព្រះធម្មបាល ខៀវ ជុំ នៅក្នុងមេរៀនផងដែរ រួចហើយបើកឱ្យសិស្សសួរ បញ្ជាក់ ។

សម្រាក ២០នាទី

៣- សិទ្ធិមនុស្ស និង ច្បាប់សិទ្ធិមនុស្ស (១០នាទី)

គ្រូបង្ហាត់ត្រូវអន្តរាធិប្បាយដំកញ្ជែកមេរៀន រួចហើយបើកដោយសមណសិស្ស និង សិក្ខាកាមសួរបញ្ជាក់ ។

៣-១- ច្បាប់ក្នុងស្រុក (៣០នាទី)

គ្រូបង្ហាត់ត្រូវអន្តរាធិប្បាយដំកញ្ជែកមេរៀន រួចហើយបើកដោយសមណសិស្ស និង សិក្ខាកាមសួរ បញ្ជាក់ ។ កាលណាអានចប់បញ្ជីនៃសិទ្ធិមនុស្សដែលមាននៅក្នុងជំពូក ៣នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ ។ គ្រូបង្ហាត់ត្រូវពិភាក្សា បំផុសគំនិតដោយវេយសិស្សម្នាក់ៗមានយោបល់ ហើយកត់ត្រាទុកលើក្រដាសផ្ទាំងសន្ទី ឬ ក្តារខៀន ។

បើមានការខ្វះខាត គ្រូបង្ហាត់ត្រូវបន្ថែមដោយមានដូចមេរៀនដោយបញ្ចាំងក្រដាសជំរឿនឆ្នាំក្នុងក្រណាត់សន្ធឹងបញ្ជីសិទ្ធិ
ទាំងនេះហើយបិទក្រដាសឆ្នាំសន្ធឹងទុកនៅក្នុងថ្នាក់រៀន ។

៣.២. ច្បាប់អន្តរជាតិនៃសិទ្ធិមនុស្ស (៤០នាទី)

- គ្រូបង្ហាត់ត្រូវអត្ថាធិប្បាយដំកែប្រែមេរៀន រួចហើយបើកដោយសមណសិស្ស និង សិក្ខាកាមស្ទុះ
បញ្ជាក់ ។ កាលណាមានចប់បញ្ជីច្បាប់អន្តរជាតិនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដែលបានយល់ព្រម ហើយចុះហត្ថលេខា
គ្រូបង្ហាត់ត្រូវពិភាក្សាបំផុសគំនិតដោយដោយសិស្សអ្នករៀនមានយោបល់ ហើយកត់ឯកក្រដាសឆ្នាំក្នុងក្រណាត់ស ឬ
ក្តារខៀន ។ បើមានការខ្វះខាត គ្រូបង្ហាត់ត្រូវបន្ថែមដោយមានបញ្ចាំងក្រដាសជំរឿនឆ្នាំក្នុងក្រណាត់សដោយ
សិស្សមើលទែមទៀតផង ។ រួចហើយគ្រូបង្ហាត់ត្រូវបិទក្រដាសឆ្នាំសន្ធឹងបញ្ជីច្បាប់អន្តរជាតិទាំងនេះ ទុកនៅក្នុង
ថ្នាក់រៀន ។

- គួររកអ្នកឯកទេសមកពន្យល់បន្ថែម ។

មេរៀនទី ៥

បទដ្ឋាននៃសិទ្ធិមនុស្ស

ច្បាប់ទូទៅ ធម្មាធិបតេយ្យ សិទ្ធិមនុស្ស និង ច្បាប់

១- ច្បាប់ :

ច្បាប់ គឺជាអង្គសេចក្តីនៃក្បួនវិន័យទាំងឡាយដែលប្រជាជននៃប្រទេសមួយ ឬ រដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសនានាត្រូវ គោរព និង ប្រព្រឹត្តតាមហើយត្រូវប្រតិបត្តិ និង អនុវត្តតាមដោយស្ថាប័នតុលាការ និង តុលាការនៃប្រទេសទាំងនោះ ។ ច្បាប់ទាំងឡាយត្រូវបានអនុម័តដោយសភា ឬ រដ្ឋសភាជាតិដែលសមាជិកជាតំណាងរាស្ត្រជ្រើសរើសដោយការបោះឆ្នោត ឈរ ។ ច្បាប់ទាំងនោះសំរាប់តែអនុវត្តនៅក្នុងរង្វង់ប្រទេសមួយ គេហៅថា "ច្បាប់ក្នុងស្រុកនៃប្រទេសនោះ" ។ ច្បាប់ដែល អនុម័តដោយអង្គការអន្តរជាតិ ដូចជាមហាសន្និបាតនៃអង្គការសហប្រជាជាតិដែលជាអង្គការមួយមានសមាជិកជាគណៈ ប្រតិភូតំណាងរដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសនានាក្នុងពិភពលោក រួមទាំងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាផងដែរ ហើយច្បាប់ទាំងនោះគេ យកទៅអនុវត្តក្នុងប្រទេសទាំងនោះ គេហៅថា " ច្បាប់អន្តរជាតិ " ។

២- ធម្មាធិបតេយ្យ :

ធម្មាធិបតេយ្យជាមូលដ្ឋានគ្រឹះ ដើម្បីបង្កើតឱ្យមានឡើងនូវយុត្តិធម៌សំរាប់មនុស្សគ្រប់រូប ។ គេហៅនេះ គឺជានិយមន័យនៃធម្មាធិបតេយ្យ និង សារៈសំខាន់របស់វាសំរាប់គ្រប់ប្រទេសទាំងអស់ :

និយមន័យ:

- សមភាពចំពោះមុខច្បាប់ គ្មានជនណាម្នាក់នៅពិបើច្បាប់បានឡើយ នេះរាប់បញ្ចូលទាំងមន្ត្រីរាជការ អាជ្ញាធររដ្ឋាភិបាលផង ។
- តុលាការត្រូវមានឯករាជ្យភាពដើម្បីបំពេញករណីយកិច្ចរបស់ខ្លួនហើយតុលាការឯករាជ្យនោះត្រូវតែការពារ សិទ្ធិរបស់ប្រជាពលរដ្ឋនៅក្នុងប្រទេស ។

សារៈសំខាន់:

- ការមានធម្មាធិបតេយ្យ គំរូឱ្យប្រទេសនោះមានស្ថេរភាពក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ខាងសេដ្ឋកិច្ច ធម្មោចាយ និង សង្គមកិច្ចផង ។

(*) សូមអានទំព័រខាងចុង ។

៣- សិទ្ធិមនុស្ស និង ច្បាប់ :

ច្បាប់ក្នុងស្រុក និង ច្បាប់អន្តរជាតិនៃសិទ្ធិមនុស្ស ត្រូវតែលើកស្ទួយ និង ការពារសិទ្ធិមនុស្ស ។

៣.១. ច្បាប់ក្នុងស្រុក :

ឧទាហរណ៍មួយនៃច្បាប់ក្នុងស្រុក គឺ រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដែលជាច្បាប់កំពូលនៃប្រទេសកម្ពុជា ។ រដ្ឋធម្មនុញ្ញនេះត្រូវបានអនុម័តដោយសភាធម្មនុញ្ញនៅខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ។

សភានេះមានសមាជិកជាតំណាងរាស្ត្រដែលជ្រើសរើសឡើងតាមការបោះឆ្នោតសេរី ដោយប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរ នៅខែឧសភា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ។

(យោង និង រំលឹកឡើងវិញនូវមាត្រា ១៣១ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ) មាត្រានេះបានបង្ហាញច្បាស់ថា រដ្ឋធម្មនុញ្ញជាច្បាប់កំពូល ហើយរាល់ច្បាប់ និង លេចក្តីសំរេច (សកម្មភាព) របស់ស្ថាប័នរដ្ឋត្រូវតែអនុលោមទៅតាមរដ្ឋធម្មនុញ្ញនោះ ។ ដូច្នេះរាល់ច្បាប់ទាំងអស់ដែលអនុម័តដោយរដ្ឋសភាត្រូវអនុលោមតាមរដ្ឋធម្មនុញ្ញ ហើយ លេចក្តីសំរេច ឬ សកម្មភាពរបស់ស្ថាប័ន និង ភ្នាក់ងាររបស់រដ្ឋ (ក្រសួង, រដ្ឋសភាជាតិ, តុលាការ, ធនាគារជាតិ, កងខេមរភូមិន្ទ, កងរាជអាវុធហេត្ត, អាជ្ញាធរខេត្ត និង ស្រុក ។ល។ ក៏ត្រូវតែអនុលោមតាមរដ្ឋធម្មនុញ្ញនេះដែរ ។

ច្បាប់កំពូលនេះទទួលស្គាល់ម្ចាស់បច្ចេកវិទ្យា (រំលឹក និង យោងមាត្រា ៣១ វាក្យខ័ណ្ឌទី ២) ។

មាត្រានេះ ទទួលស្គាល់សមភាពចំពោះមុខច្បាប់ ដោយបិទប្រកាន់ឋានៈ ឬ ស្ថានភាព ។ (សូមយោង និង ពិនិត្យមាត្រា ១០៩) មាត្រានេះបានទទួលស្គាល់ថា តុលាការនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាត្រូវមានឯករាជ្យភាព គឺមានន័យថា ឥតមានការប្រឡូតប្រឡងខាងផ្លូវនយោបាយ សំណុំតុលាការ ឬ បំភិតបំភ័យ / វិខានដល់មន្ត្រីតុលាការ ។ តុលាការមានករណីយកិច្ចពិនិត្យមើលស្តីតាង និង ជម្រះក្តីហើយអនុវត្តតាមច្បាប់តែប៉ុណ្ណោះ ។

យោងជំពូក ៣ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញមានចំណងជើង " សិទ្ធិ និង ករណីយកិច្ចរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ " ។

តំណាងរាស្ត្រនៃសភាធម្មនុញ្ញខ្មែរបានទទួលស្គាល់នូវសារៈសំខាន់នៃសិទ្ធិមនុស្ស ដោយបានបញ្ចូលត្រង់ជំពូក ៣ នៅក្នុងច្បាប់កំពូល ។ តទៅនេះ គឺជាបញ្ជីនៃសិទ្ធិមនុស្សដែលមាននៅក្នុងជំពូក ៣ :

- សិទ្ធិមានជីវិតរស់នៅ, សិទ្ធិឱ្យគេចាត់ទុកខ្លួនជាមនុស្ស, សិទ្ធិនារី, សិទ្ធិកុមារ, ឃើញភាពក្នុងការធ្វើ
- ម៉ឺនឃើញ, ឃើញភាពបញ្ចេញមតិ, ឃើញភាពមានជំនឿ, សិទ្ធិសេដ្ឋកិច្ចដូចជាសិទ្ធិជ្រើសរើសមុខរបរសមស្រប,
- សិទ្ធិរៀនសូត្រ, សិទ្ធិទទួលបានការថែទាំសុខភាព, សិទ្ធិនយោបាយដូចជាសិទ្ធិបោះឆ្នោត, សិទ្ធិឈរឈ្មោះបោះឆ្នោត,
- និង សិទ្ធិបង្កើតគណៈបក្សនយោបាយ, សិទ្ធិបរិហារ និង រឿងគល់នឹងស្ថាប័នរាជការ និង អាជ្ញាធររបស់រដ្ឋ ។ ឧទាហរណ៍ផ្សេងទៀតនៃច្បាប់ក្នុងស្រុក គឺ ច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ និង ច្បាប់រដ្ឋប្បវេណី ។

៣.២. ច្បាប់អន្តរជាតិនៃសិទ្ធិមនុស្ស :

មហាសន្និបាតនៃអង្គការសហប្រជាជាតិអនុវត្តរាល់ច្បាប់អន្តរជាតិ ។ មានច្បាប់អន្តរជាតិនៃសិទ្ធិមនុស្សជាច្រើន ដែលមហាសន្និបាតនៃអង្គការសហប្រជាជាតិបានអនុម័ត ។ ច្បាប់អន្តរជាតិនៃសិទ្ធិមនុស្ស គេហៅថា កតិកាសញ្ញា ឬ អនុសញ្ញា ។ នៅក្រោយពេលដែលកតិកាសញ្ញា និង អនុសញ្ញានៃសិទ្ធិមនុស្សត្រូវបានអនុម័តដោយមហាសន្និបាត ហើយប្រទេសជាសមាជិកអង្គការសហប្រជាជាតិត្រូវសម្រេចថា តើនឹងចុះហត្ថលេខានៅលើកតិកាសញ្ញា និង អនុសញ្ញាសិទ្ធិមនុស្សណាខ្លះ ? ។ កាលណាប្រទេសជាសមាជិកសម្រេចចុះហត្ថលេខាលើកតិកាសញ្ញា និង អនុសញ្ញានៃសិទ្ធិមនុស្សណាហើយ ប្រទេសសមាជិកនោះត្រូវតែមានកាតព្វកិច្ចទទួលស្គាល់ និង

គោរពតាមមត្រាដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់ទាំងនោះ ។ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាបានចុះហត្ថលេខាលើកតិកាសញ្ញា ហើយនិង អនុសញ្ញានៃសិទ្ធិមនុស្ស ចំនួន ៩ ។

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាមិនមែនគ្រាន់តែបានចុះហត្ថលេខាលើកតិកាសញ្ញា និង អនុសញ្ញានៃសិទ្ធិមនុស្សទាំងនោះទេ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានឹងទទួលស្គាល់ហើយគោរពនូវសិទ្ធិមនុស្ស ដូចមានចែងនៅក្នុងសេចក្តីប្រកាសជាសកល ព្រមទាំងក្នុងកតិកាសញ្ញានិងអនុសញ្ញាទាំងនោះដែរ ដែលរដ្ឋធម្មនុញ្ញព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាមានចែងក្នុងមត្រា ៣១ ជំពូក ៣ ។ ដូច្នេះបានសេចក្តីថាមានបញ្ចូលកតិកាសញ្ញានិងអនុសញ្ញាទាំងនោះទៅក្នុងច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ខ្លួនដែរ ។ ថ្វីត្បិតតែមានការបញ្ចូលច្បាប់ទាំងនេះក៏ដោយ សេចក្តីសំរេច សកម្មភាពនៃស្ថាប័ន, មន្ត្រី, អង្គការរបស់រដ្ឋ មិនមែនត្រឹមតែត្រូវអនុលោមទៅតាមរដ្ឋធម្មនុញ្ញតែប៉ុណ្ណោះទេ ។ ចុំត្រូវអនុលោមទៅតាមកតិកាសញ្ញា អនុសញ្ញា និង ច្បាប់នៃសិទ្ធិមនុស្សអន្តរជាតិទាំងនោះផងដែរ ។

តទៅនេះ គឺជាបញ្ជីច្បាប់អន្តរជាតិនៃសិទ្ធិមនុស្ស ដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាបានយល់ព្រមហើយបានចុះហត្ថលេខា :

- ១- កតិកាសញ្ញាស្តីអំពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និង សិទ្ធិនយោបាយ ។
- ២- កតិកាសញ្ញាស្តីអំពីសិទ្ធិសេដ្ឋកិច្ច សង្គម និង វប្បធម៌ ។
- ៣- អនុសញ្ញាអន្តរជាតិ ស្តីអំពីការបំបាត់ចោលសព្វបែបយ៉ាងនៃការប្រកាន់ជំងឺសាសន៍ ។
- ៤- អនុសញ្ញាស្តីអំពីការបង្ការ និង ផ្ដន្ទាទោសឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍ ។
- ៥- អនុសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិកុមារ ។
- ៦- អនុសញ្ញាស្តីអំពីការបំបាត់រាល់ទម្រង់នៃការរើសអើងប្រឆាំងនឹងនារីភេទ ។
- ៧- អនុសញ្ញាប្រឆាំងទារុណកម្ម និង ការផ្ដន្ទាទោស ឬ ការប្រព្រឹត្តទាំងឡាយណាដែលយោរយោ អមនុស្សធម៌ ឬ ដែលនាំឱ្យបាត់បង់តម្លៃជាមនុស្ស ។
- ៨- អនុសញ្ញាស្តីអំពីការបំបាត់ការជួញដូរ មនុស្ស និង ការកេងប្រវ័ញ្ចខាងពេទ្យកម្មឈឺអ្នកដទៃ ។
- ៩- អនុសញ្ញាអន្តរជាតិទាក់ទងទៅនឹងឋានៈផ្លូវច្បាប់នៃជនភៀសខ្លួន ។

(*) តាមទស្សនៈរបស់ព្រះធម្មបាល ខៀវ ជុំ ក្នុងសៀវភៅ " សាកលវិទ្យា " ព្រះអង្គមានពុទ្ធមីកាថា : " ធម្មាធិបតេយ្យ ប្រកាន់យកធម៌ជាធំ ព្រារធួលវភាពត្រឹមត្រូវ អនុវត្តគំនិតមានហេតុផល ។ ដែលអាចនិយាយបានម្យ៉ាងទៀតថា ជាទំនើប ជាទំនិតល្អ ជាតំណើល្អ ព្រោះឃើញប្រយោជន៍សង្គមធំជាងប្រយោជន៍ឯកជន ។ ទំនើនេះអ្នកស្រាវជ្រាវមានយោបល់ស្របគ្នាថា ល្អហើយ ត្រឹមត្រូវហើយ ។ ខ្ពស់ជាងនេះ, គឺគេចង់បានដោយធម្មាធិបតេយ្យ បានបំរុងនៅជាមូលដ្ឋាន ដើម្បីប្រជាធិបតេយ្យមានលក្ខណៈជាប្រជាធិបតេយ្យពេញទី គឺដោយធាតុអ្វីៗ សុទ្ធតែជាប្រជាធិបតេយ្យទាំងអស់ ដូចជាប្រជាធិបតេយ្យរបស់ប្រជាជាតិ, ដើម្បីប្រជាជាតិ, ដោយប្រជាជាតិ គឺអំណាចអធិបតេយ្យអ្វីៗទាំងអស់ ជារបស់ប្រជាពលរដ្ឋពិតៗមែនៗ ។ គឺកើតឡើងដោយអាស្រ័យគំនិត មនុស្សគ្មានឈ្មោះលក់ មានគំនិតព្រហ្មវិហារ ។ល។ អ្នកបង្កើតទ្រឹស្តីសិទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យមុនគេគឺ ព្រះពុទ្ធបរមត្រូនៃយើងហ្នឹងតែម្តង ។ ព្រោះអ្វី ? ព្រោះអ្នកស្រាវជ្រាវខាងផ្នែកសាសនា បានឃើញគំនោលធម្មៈរបស់ព្រះអង្គ ជាធាតុផ្តល់សេរី សមភាព ភាគរភាព ។ល។ ដោយមនុស្សគ្រប់វណ្ណៈ គ្រប់ល អំបូរ ជាតិសាស្ត្រ ។ល។

រហូតដល់សត្វតិរច្ឆាន ដើមឈើ ។ល។ នៅក្នុងរបបធម្មាធិបតេយ្យ ពុទ្ធសាសនាបានធ្វើសេចក្តីបំភ្លឺថា នយោបាយគ្រប់គ្រង ទោះជាគ្រប់គ្រងការងារក្តី ទ្វកក្តី នារីក្តី យន្តហោះក្តី ប្រទេសក្តី រដ្ឋក្តី ។ល។ តើត្រូវប្រើធម្មៈជាអំណាច កុំប្រើអំណាច ជាធម្ម ។ អ្នកប្រើធម្មៈជាអំណាច និង ប្រើអំណាចជាធម្មៈ ។ ចំណុចខុសគ្នានៅគ្រងនេះ គឺអ្នកប្រើធម្មៈជាអំណាច តើ អនុវត្តនូវទំនើងៗទាំងអស់តាមច្បាប់ ឬ តាមធម៌ដែលនៅជាធរមាន។ ចំណែកអ្នកប្រើអំណាចជាធម៌ តើអនុវត្តនូវទំនើងៗទាំងអស់ ដោយទាញយកច្បាប់យកធម៌នៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃគំនិតចោកប្រាសថា ទំនើងៗទាំងនេះធ្វើឡើងដោយត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ តាម ធម៌ជាធរមានហើយ តែកុហកសោះ ។

បុគ្គលដែលប្រើធម្មៈជាអំណាច បានដល់ព្រះអរិយបុគ្គលទាំងឡាយ មានព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាដើម ដូចមានចែងក្នុង តម្កីរព្រះវិន័យថា :

ថ្ងៃមួយជាថ្ងៃបវរណាកម្ម ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធព្រះអង្គគង់ក្នុងវត្តបុព្វរាម មានព្រះអរហន្តសាវ័កចំនួនប្រមាណ ៥០០អង្គ រស់នៅជាមួយ ។ ក្នុងពេលនោះព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធត្រូវបានបវរណាមុនគេ ព្រះអង្គបានបើកឱកាសអោយសង្ឃទោទប្រកាន់នូវ ទំនើងៗនៃរបបព្រះអង្គ ទោះជាដោយឃើញក្តី លឺក្តី សង្ស័យក្តី ។ ព្រះសាវ័កត្រូវបានបវរណាជាបន្ទាប់ ឃោកបាន ពោលពាក្យសរសើរព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធក្នុងចំណុចដែលព្រះអង្គបានរស់នៅក្រោមបន្ទាត់នៃធម្មៈវិន័យយ៉ាងទៀងទាត់ ហើយឃោកបាន បវរណាដល់អាប់ទី ២ ។ នេះបញ្ជាក់ដោយឃើញថា ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធព្រះអង្គប្រកាន់យកធម្មៈជាធំ (ធម្មាធិបតេយ្យ)។ ដោយអាស្រ័យព្រះទំនើងៗនៃព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធនេះ ទើបសកលពុទ្ធសាសនិក អនុវត្តទំនើងៗគ្រប់យ៉ាងជាធម្មាធិបតេយ្យ ឬ មានធម្មាធិប តេយ្យជាបន្ទាត់នៃការអនុវត្តន៍ ។ល។ និង ។ល។

កាលណាគេចូលចិត្តតំណាលធម្មាធិបតេយ្យជ្រៅជ្រះហើយ គេនឹងមានការចេះដឹងភ្លាមថា អ្វីៗទាំងអស់ក្នុងពិភព ឃោកទោះជាឆានុនយោបាយគ្រប់គ្រងក្តី សេដ្ឋកិច្ចក្តី សង្គមកិច្ចរដ្ឋក្តី វប្បធម៌ប្រទេសក្តី ។ល។ ដែលមានយុត្តិធម៌ ដែល ត្រឹមត្រូវ ដែលធាតុសល ។ល។ សុទ្ធតែមានកំណើត មានមូលដ្ឋានអំពីធម្មាធិបតេយ្យទាំងអស់ ។ ជាពិសេសគឺ លិទ្ធិ ប្រជាធិបតេយ្យហ្នឹងតែម្តង ។ ”

កម្មវិធីមុខវិជ្ជាសំរាប់គ្រូបង្ហាត់នៃមេរៀនទី ៦ និង ៧

ការបោះឆ្នោតដោយសេរី និង ដោយយុត្តិធម៌

១. គោលដៅ :

នៅចុងបញ្ចប់នៃមេរៀននេះ សមណសិស្ស និង សិក្សាកាមអាចយល់អំពី :

- អំពីកត្តានៃប្រជាធិបតេយ្យធម៌
- អំពីសេរីភាពនានាក្នុងការបោះឆ្នោតដោយសេរី និង ដោយយុត្តិធម៌
- អំពីឯករាជ្យភាពនៃតុលាការ, ភាពមិនប្រកាន់ជំនឿ និង ការបោះឆ្នោតសម្ងាត់
- អំពីភាពស្របច្បាប់នៃរាជរដ្ឋាភិបាល ។

២. ឯកសារយោង :

- រដ្ឋធម្មនុញ្ញព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- ច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល
- កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និង នយោបាយ
- សេចក្តីប្រកាសរបស់កលស្តីអំពីសិទ្ធិមនុស្ស

៣. សង្ខារសិក្សា

- ក្រដាសជំរឿនសំរាប់បញ្ជាក់លើផ្ទាំងក្រណាត់ស
- ក្តារខៀន និង ដីស
- ក្រដាសសម្លាប់ចំ និង ឧបករណ៍សរសេរ
- មេរៀនលាយលក្ខណ៍អក្សរ

៤. លំហាត់

- តើមានសេរីភាពអ្វីខ្លះដើម្បីធ្វើអោយមានការបោះឆ្នោតដោយសេរី និង ដោយយុត្តិធម៌ ?
- តើយ៉ាងម្តេចទៅដែលហៅថា តុលាការឯករាជ្យ ?
- តើក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញមានភារកិច្ចអ្វីខ្លះ ?
- តើគណៈកម្មការបោះឆ្នោតឯករាជ្យត្រូវមានសមាជិកប្រភេទណាខ្លះ ?
- តើភាពស្របច្បាប់នៃរាជរដ្ឋាភិបាលខ្មែរបច្ចុប្បន្ន និង អនាគតត្រូវផ្អែកទៅលើអ្វីខ្លះ ?
- តើអាចថា ការបោះឆ្នោតគឺជាការស្វែងរកព្រះបាទធម្មិកបានឬទេ ?

៥. មេរៀនទី ៦ និង ៧ : ការឆេះឆ្កោតដោយសេរី និង ដោយយុត្តិធម៌

ប្រជាធិបតេយ្យគ្រប់វិសាលភាពសេរីការឆេះឆ្កោតដោយសេរី និង ដោយយុត្តិធម៌ (៤០នាទី)

គ្រូបង្ហាត់ត្រូវអត្ថាធិប្បាយមេរៀន និង អានរដ្ឋធម្មនុញ្ញមាត្រា ៥១ តាមក្រដាសជំរឿន ដែលមានបញ្ចាំងឃើញរូប ក្រណាត់ស ដោយអោយសិស្សសួររបៀប ហើយឆ្លើយបន្ថែមនូវពាក្យ « ប្រជាធិបតេយ្យពហុបក្ស » និង « អំណាច ចែងចែកដាច់ពីគ្នា » ។ បន្ទាប់មកទៀត គ្រូបង្ហាត់ត្រូវអត្ថាធិប្បាយមេរៀន និង អានរដ្ឋធម្មនុញ្ញមាត្រា ៣៤ និង ៤២ តាមក្រដាសជំរឿនដែលបញ្ចាំងឃើញរូបក្រណាត់ស ដោយអោយសិស្សសួររបៀប ហើយឆ្លើយបន្ថែមគ្រប់ចំណុចថា « សិទ្ធិ ចោះឆ្កោត និង សិទ្ធិឈរឈ្មោះអោយចោះឆ្កោត » និង ចំណុចថា « សិទ្ធិបង្កើតសមាគម និង គណៈបក្សនយោ បាយ » ។

សេរីភាពក្នុងការបញ្ចេញមតិ (៤០នាទី)

គ្រូបង្ហាត់ត្រូវអត្ថាធិប្បាយមេរៀន និង អានមាត្រា ២៨ នៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល និង មាត្រា ១៩ កថាខ័ណ្ឌ នៃកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីអំពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និង ឈ្មោះតាមក្រដាសជំរឿនដែលមានបញ្ចាំង ឃើញក្រណាត់ផ្ទាំងស ដោយអោយសិស្សសួររបៀបហើយឆ្លើយបន្ថែមគ្រប់ចំណុចថា « ពិតជាឆន្ទៈចេញមតិ សំណាក់ប្រជាពលរដ្ឋ » ពាក្យថា « ជាតិពន្ធ និង និរាករណ៍ » « សិទ្ធិប្រកាន់យកមតិយោបល់ដោយ សេរី » ។

សម្រាក ២០នាទី

សេរីភាពក្នុងការបញ្ចេញយោបល់ និង សេរីភាពខាងព័ត៌មាន (៤០នាទី)

គ្រូបង្ហាត់ត្រូវអត្ថាធិប្បាយមេរៀន និង អានមាត្រា ៤១ កថាខ័ណ្ឌ ១ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ តាមក្រដាស ជំរឿនដែលមានបញ្ចាំងឃើញរូបក្រណាត់សដោយអោយសិស្សសួររបៀប ហើយឆ្លើយបន្ថែមគ្រប់ចំណុចថា « គ្មាន ការភ័យខ្លាច ឬ ការបំភិតបំភ័យ » និង ចំណុចថា « មិនអាចឃ្លៀតប្រើសិទ្ធិនេះ ដោយរំលោភនាំអោយ ប៉ះពាល់ដល់កិត្តិយសអ្នកដទៃ ដល់ទំនៀមទំលាប់ពួករបស់សង្គម ដល់សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ និង ដល់សន្តិសុខ ជាតិ » ។

- គ្រូបង្ហាត់ត្រូវអត្ថាធិប្បាយមេរៀន និង អានមាត្រា ១៩ កថាខ័ណ្ឌ ២ នៃកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីអំពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និង នយោបាយ តាមក្រដាសជំរក្តីដែលមានបញ្ជាក់នៅលើផ្ទាំងក្រណាត់ស រួមហើយបើកឱ្យសិស្សសួររបញ្ជាក់ ។

- សេរីភាពក្នុងការប្រជុំ (៥០នាទី)

គ្រូបង្ហាត់ត្រូវអត្ថាធិប្បាយមេរៀន និង អានមាត្រា ៤១ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ និង មាត្រា ២១ នៃកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីអំពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និង នយោបាយតាមក្រដាសជំរក្តី ដែលមានបញ្ជាក់នៅលើផ្ទាំងក្រណាត់ស រួមហើយបើកឱ្យសិស្សសួររបញ្ជាក់ និង ពន្យល់បន្ថែមគ្រប់ចំណុចថា « ធាតុកមសាធារណៈ និង ការរួមប្រជុំដំណើរការ » និង ជាផ្នែកមួយនៃការផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មាននយោបាយ » និង ពាក្យថា « ដោយសន្តិវិធី » ។

ថ្ងៃបន្ទាប់

- សេរីភាពក្នុងការបង្កើតសមាគម (៣០នាទី)

គ្រូបង្ហាត់ត្រូវអត្ថាធិប្បាយមេរៀន និង អានមាត្រា ៤២ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ, មាត្រា ២២ កថាខ័ណ្ឌ ១ នៃកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីអំពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និង នយោបាយតាមក្រដាសជំរក្តី ដែលមានបញ្ជាក់នៅលើផ្ទាំងក្រណាត់ស រួមហើយបើកឱ្យសិស្សសួររបញ្ជាក់ និង ពន្យល់បន្ថែម គ្រប់ចំណុចថា « ដែលខ្វះមិនបាន » និងចំណុចថា « ចូលរួមគណៈបក្សនយោបាយតាមការជ្រើសរើសរបស់ខ្លួន » ។

- ឯករាជ្យភាពនៃតុលាការ (៣០នាទី)

គ្រូបង្ហាត់ត្រូវអត្ថាធិប្បាយមេរៀន និង អានមាត្រា ៣១ កថាខ័ណ្ឌ ២ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ និង មាត្រា ១១៧ កថាខ័ណ្ឌ ២ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ តាមក្រដាសជំរក្តីដែលមានបញ្ជាក់នៅលើផ្ទាំងក្រណាត់ស រួមហើយបើកឱ្យសិស្សសួររបញ្ជាក់ និង ពន្យល់បន្ថែមគ្រប់ចំណុចថា « ការពារសិទ្ធិសេរីភាពភ្នាក់ងារចោទប្រកាន់ និង ការពារប្រឆាំងនូវការប្រើអំណាចដោយរំលោភ » ពាក្យថា « ក្រុមប្រឹក្សានុវត្តន៍ » និង ពាក្យថា « គណៈកម្មការឯករាជ្យនៃការបោះឆ្នោត » ។ ការគំរាមកំហែង ការឈ្លានពានលើរូបកាយ ការបង្ខិតបង្ខំប្រភេទណាក៏ដោយ ធ្វើអោយប៉ះពាល់ដល់ការប្រព្រឹត្តដោយសេរីនៃសិទ្ធិបោះឆ្នោត និង សិទ្ធិយល់ឃើញដោយគេបោះឆ្នោត ។

- គោលការណ៍នៃការមិនប្រកាន់រើសអើង (២០នាទី)

គ្រូបង្ហាត់ត្រូវអត្ថាធិប្បាយមេរៀន និង អានមាត្រា ៣១ កថាខ័ណ្ឌ ២ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ, មាត្រា ៦១ កថាខ័ណ្ឌ ១ នៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល, មាត្រា ៥៩ និង ៦៦ នៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល, មាត្រា ២៥ នៃកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីអំពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និង នយោបាយតាមក្រដាសជំរក្តីដែលមានបញ្ជាក់នៅលើផ្ទាំងក្រណាត់ស

រួចហើយបើកដោយសិស្សស្រូវបញ្ជាក់ និង ពន្យល់បន្ថែមត្រង់ចំណុចថា « ជនជាតិភាគតិចមានដូចជាស្រ្តី អ្នកក្រ និង សមាជិកគណៈបក្សប្រឆាំង » ពាក្យថា « ចាត់ទុកជាមោឃៈ » និងពាក្យថា « ប្រកាន់ជីវិតរឹង » ។

សម្រាក ២០នាទី

ការបោះឆ្នោតសម្ងាត់ (៣០នាទី)

គ្រូបង្ហាត់ត្រូវអត្ថាធិប្បាយមេរៀន និង អានមាត្រា ២៥ កថាខ័ណ្ឌ ១ នៃកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពី សិទ្ធិពលរដ្ឋ និង នយោបាយ តាមក្រដាសជំរឿនដែលមានបញ្ជាំងលើផ្ទាំងក្រណាត់ស រួចហើយបើកដោយសិស្សស្រូវបញ្ជាក់ និង ពន្យល់បន្ថែមត្រង់ចំណុចថា « ត្រូវបិទភ្នែកខ្លួន » ចំណុចថា « កំបាំងភ្នែកអ្នកដទៃ » និង ចំណុចថា « បង្ខំដោយបោះឆ្នោតយ៉ាងណាៗនោះឡើយ » ។

តម្រូវការទូទៅក្នុងការធ្វើដោយមានការបោះឆ្នោតដោយសេរី និង ដោយយុត្តិធម៌ (៣០នាទី)

ពិភាក្សាបំផុសគំនិតដើម្បីដោយសិស្សគិតរកសេចក្តីតម្រូវការផ្សេងៗក្នុងការធ្វើដោយមានការបោះឆ្នោតដោយសេរី និង ដោយយុត្តិធម៌ ដោយកត់ត្រាលើក្រដាសផ្ទាំងស ។

- គ្រូបង្ហាត់ត្រូវជួយកែសម្រួល រួចហើយបិទក្រដាសផ្ទាំងសនៅក្នុងថ្នាក់ ។

ការបោះឆ្នោតដោយសេរី និង ដោយយុត្តិធម៌ (២០នាទី)

គ្រូបង្ហាត់ត្រូវអត្ថាធិប្បាយមេរៀន និង អានមាត្រា ២១ កថាខ័ណ្ឌ ៣ នៃសេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តី អំពីសិទ្ធិមនុស្សតាមក្រដាសជំរឿន ដែលមានបញ្ជាំងលើផ្ទាំងក្រណាត់ស រួចហើយបើកដោយសិស្សស្រូវបញ្ជាក់ និង ពន្យល់បន្ថែមត្រង់ចំណុចថា « សម្តែងនូវឆន្ទៈនយោបាយរបស់ខ្លួនឱ្យបានពេញលេញ » ចំណុចថា « គឺផ្អែក ទាំងស្រុងទៅលើការបោះឆ្នោតដោយសេរី និង យុត្តិធម៌ » និង ចំណុចថា « រដ្ឋាភិបាលរបស់ខ្លួនតំណាង ស្របច្បាប់នៃឆន្ទៈនយោបាយរបស់ពលរដ្ឋ ។

- គួររកអ្នកឯកទេសមកពន្យល់បន្ថែម ។

មេរៀនទី ៦ និង ៧

ការបោះឆ្នោតដោយសេរី និង ដោយយុត្តិធម៌

ប្រជាធិបតេយ្យគ្រប់គ្រងប្រជាជនសេរីការបោះឆ្នោតដោយសេរី និង ដោយយុត្តិធម៌

រាល់ប្រទេសកាន់លទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យ ត្រូវតែធ្វើឱ្យការបោះឆ្នោតសេរី និង យុត្តិធម៌បានសំរេចពេញលេញ ។
ការបោះឆ្នោតដោយសេរី និង យុត្តិធម៌នេះហើយ ដែលបញ្ជាក់ពីតម្រាងនូវឆន្ទៈរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ ។ លទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យ
សេរីរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាបានទទួលស្គាល់ដោយរដ្ឋធម្មនុញ្ញត្រង់មាត្រា ៥១ មានចែងថា :

“ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា អនុវត្តរបបនយោបាយប្រជាធិបតេយ្យសេរីពេញលេញ ។ ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរ
ជាម្ចាស់វាសនានៃប្រទេសជាតិរបស់ខ្លួន ។

អំណាចទាំងអស់ធារលប់ប្រជាពលរដ្ឋ ។ ប្រជាពលរដ្ឋប្រើអំណាចរបស់ខ្លួនតាមរយៈរដ្ឋសភា រាជ
រដ្ឋាភិបាល និងសាលារដ្ឋបាល ។

អំណាចបែងចែកដាច់ពីគ្នា រវាងអំណាចនីតិបញ្ញត្តិ អំណាចនីតិប្រតិបត្តិ និង អំណាចតុលាការ ។ ”

សិទ្ធិនយោបាយទាំងឡាយក៏បានទទួលស្គាល់ដោយរដ្ឋធម្មនុញ្ញដែរ :

ដូចត្រង់មាត្រា ៣៤ និង ៤២ ខាងក្រោមមានចែងថា :

“ **មាត្រា៣៤ :** ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរទាំងពីរភេទ មានសិទ្ធិបោះឆ្នោតនិងអាចឈរឈ្មោះឱ្យគេបោះឆ្នោត ។

ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរទាំងពីរភេទដែលមានអាយុយ៉ាងតិច ១៨ ឆ្នាំ មានសិទ្ធិបោះឆ្នោត ។

ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរទាំងពីរភេទ ដែលមានអាយុយ៉ាងតិច ២៥ ឆ្នាំ អាចឈរឈ្មោះឱ្យគេ

បោះឆ្នោត ។

បទបញ្ញត្តិបច្ចេកសិទ្ធិបោះឆ្នោតនិងសិទ្ធិឈរឈ្មោះឱ្យគេ បោះឆ្នោតត្រូវបែងចែកច្បាប់

បោះឆ្នោត ។

មាត្រា៤២ : ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរមានសិទ្ធិបង្កើតសមាគមនិងគណៈបក្សនយោបាយ ។ សិទ្ធិនេះត្រូវកំណត់ក្នុង
ច្បាប់ ។

ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរទាំងឡាយអាចចូលរួមក្នុងអង្គការសហប្រតិបត្តិការទៅវិញទៅមក ការងារ
សមិទ្ធិផលជាតិ និងសណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម ។ ”

មានសិទ្ធិមនុស្សមួយចំនួនផ្សេងទៀត ដែលមានសារៈសំខាន់ណាស់ពិសេសពិសេសខាងលើ ក្នុងការធានាការបោះឆ្នោត
ដោយសេរី និង យុត្តិធម៌ ។ សិទ្ធិមនុស្សទាំងនោះមានចែងនៅក្នុងច្បាប់របស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាផង ។ តទៅនេះ
គឺជាគោលសំខាន់ៗនៃសិទ្ធិទាំងនោះ ហើយនិង មានយោងទាក់ទងទៅនឹងមាត្រាច្បាប់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា :

សេរីភាពក្នុងការបញ្ចេញមតិ :

សេរីភាពក្នុងការបញ្ចេញមតិ ត្រូវមានជាចាំបាច់បំផុតនៅក្នុងបរិបទនៃការបោះឆ្នោតដោយសេរី និង យុត្តិធម៌ ។ បើសិនជាសេរីភាពនៃការបញ្ចេញមតិត្រូវបានរឹតតែប្រឹងប្រែង គេមិនអាចធ្វើឱ្យប្រាកដថា អ្វីៗដែលអះអាងពិតជាឆន្ទៈចេញមក ពីសំណាក់ប្រជាពលរដ្ឋទេ ។

តទៅនេះគឺជាច្បាប់ទាំងឡាយដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជួយលើកតម្កើង និង ការពារសិទ្ធិទាំងនោះ :

- * មាត្រា ២៨ នៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ និង នីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌរបស់ឧត្តមក្រុមប្រឹក្សាជាតិជាន់ខ្ពស់ មានចែងថា :
បទល្មើសក្នុងការសម្តែងមតិ ឬ ជំនឿ :

“ ១- គ្មានធនណាម្នាក់ត្រូវតែយាយីខ្លាចពីរឿងមតិឃោបាយ ជំនឿសាសនា និងពិការដែលខ្លួន ជាប់ពូជសាសន៍ ឬជាតិពន្ធ (១) ណាមួយឡើយ ។

២- ច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌទាំងឡាយ ដែលមានជាធរមានសព្វថ្ងៃទូទាំងប្រទេសកម្ពុជា មិនអាចយកមក សំអាងលើបទល្មើសក្នុងការសម្តែងមតិឃោបាយ ឬបទល្មើសមនោធិវិធានទៀតឡើយ ហើយត្រូវទុកជា និរាករណ៍ (២) ។ ”

- * មាត្រា ១៩ កថាខ័ណ្ឌ ១ នៃកតិការសញ្ញាអន្តរជាតិ ស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និង សិទ្ធិឃោបាយ មានចែងថា :

“ ១- មនុស្សរាល់រូបមានសិទ្ធិប្រកាន់យកមតិឃោបាយដោយសេរី ។ ”

សេរីភាពក្នុងការបញ្ចេញមតិរបស់ និង សេរីភាពខាងព័ត៌មាន

សេរីភាពក្នុងការបញ្ចេញមតិរបស់ និង សេរីភាពខាងព័ត៌មាន ត្រូវតែគាំពារ ដើម្បីឱ្យអ្នកមានជំនិត គាំទ្របក្សរបស់ខ្លួនអាចសម្តែងមតិបានក្នុងការធ្វើឱ្យមានការបោះឆ្នោតដោយសេរី និង យុត្តិធម៌ ។ បើសិនជា ប្រជាពលរដ្ឋពុំបានទទួលព័ត៌មានច្បាស់លាស់ ការបោះឆ្នោតមិនអាចនឹងធានាដោយប្រាកដថា លទ្ធផលពិតជាឆន្ទៈ របស់ប្រជាពលរដ្ឋឡើយ ។ គឺលុះណាតែប្រជាពលរដ្ឋទាំងអស់មានសេរីភាពក្នុងការបញ្ចេញមតិរបស់ខ្លួន ឬផ្សាយ ព័ត៌មានដោយគ្មានការរឹតខ្លាច ឬ ការបំរិតបំរើ មើបការបោះឆ្នោតនោះអាចចាត់ទុកថាជាការបោះឆ្នោត ដោយសេរី និង យុត្តិធម៌ទៅកើត ។ រួមជាមួយនេះដែរ គណៈបក្សនយោបាយទាំងអស់ត្រូវមានលទ្ធភាពប្រើ ប្រាស់ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានសេរីភាពភ្នំ និងដោយយុត្តិធម៌ ។ តទៅនេះគឺជាច្បាប់ដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជួយលើកតម្កើង និង ការពារសិទ្ធិទាំងនោះ :

- * មាត្រា ៤១ កថាខ័ណ្ឌ ១ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញបានចែងថា :

“ ប្រជាពលរដ្ឋមានសេរីភាពខាងការបញ្ចេញមតិរបស់ខ្លួន សេរីភាពខាងសារព័ត៌មាន សេរីភាពខាងការ បោះពុម្ពផ្សាយ សេរីភាពខាងការប្រជុំ ។ ធនណាក៏ដោយមិនអាចផ្អាកប្រើសិទ្ធិនេះ ដោយរំលោភនាំឱ្យប៉ះពាល់ ដល់កិត្តិយសរបស់អ្នកដទៃ ដល់ទំនៀមទំលាប់របស់សង្គម ដល់សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ និងដល់សន្តិសុខជាតិ បានឡើយ ។ របបសារព័ត៌មាន ត្រូវរៀបចំឡើងដោយច្បាប់ ។ ”

(១) ជាតិពន្ធ = ពូជអំបូរ
 (២) និរាករណ៍ = ទុកជាមោឃៈ

* មាត្រា ១៩ កថាខ័ណ្ឌទី ២ នៃកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិ ស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និង នយោបាយមានចែងថា :

“ ២- មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិបញ្ចេញយោបល់ដោយសេរី ។ សិទ្ធិនេះត្រូវរាប់បញ្ចូលផងដែរនូវសិទ្ធិក្នុង ការសាកសួរព័ត៌មាន ទទួលព័ត៌មាន ឬផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មាន និងគំនិតសព្វបែបយ៉ាងដោយឥតបង្ខំខ័ណ្ឌព្រំដែន ឡើយ ទោះបីតាមរយៈការនិយាយផ្ទាល់មាត់ ការសរសេរ ការបោះពុម្ព ការផ្សាយតាមទំរង់សិល្បៈ ឬតាម ចរន្តសារព័ត៌មាន ។ ”

សេរីភាពក្នុងការរួមប្រជុំ :

សេរីភាពក្នុងការរួមប្រជុំត្រូវតែការពារ ដោយលេចុថា បាតុកម្មសាធារណៈ និង ការរួមប្រជុំ នយោបាយ គឺជាផ្នែកមួយរបស់ប្រព័ន្ធនៃការផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មាននយោបាយ ។ រដ្ឋត្រូវតែកុំច្រៀតច្រកតាមតែអំពើ ចិត្តទៅលើការប្រជុំដែលប្រព្រឹត្តទៅដោយសន្តិវិធី ។

ឥទ្ធិពលនេះ គឺជាច្បាប់ដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជួយលើកតម្កើង និង ការពារសិទ្ធិទាំងនោះ :

* មាត្រា ៤១ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ (ដែលបានរៀបរាប់មកហើយ)

* មាត្រា ២១ នៃកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិ ស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និង សិទ្ធិនយោបាយមានចែងថា :

“ មនុស្សមានសិទ្ធិធ្វើការរួមប្រជុំគ្រប់បែបយ៉ាងដោយសេរី ។ មិនត្រូវឱ្យមានកំរិត លំក្នុងខ័ណ្ឌអ្វីទេចំពោះការរួមប្រជុំរបបនេះ ប្រសិនបើគ្មានការប៉ះទង្គិចទៅលើច្បាប់ចាំបាច់របស់សង្គមប្រជាធិបតេយ្យ ក្នុងវិស័យរក្សាសន្តិសុខជាតិស្ថេរភាព និងរបៀបរៀបរយសាធារណៈ និងវិស័យការពារសុខុមាលភាពសាធារណៈ សីលធម៌ ព្រមទាំងគោរពនិងការពារសិទ្ធិ និងសេរីភាពអ្នកដទៃ ។ ”

សេរីភាពក្នុងការបង្កើតសមាគម :

សេរីភាពក្នុងការបង្កើតសមាគម មានន័យប្រហាក់ប្រហែលទៅនឹងសិទ្ធិនៃសេរីភាពក្នុងការរួមប្រជុំដែរ ។ តែក៏ជាសិទ្ធិសំខាន់ណាស់ដែលមិនអាចខ្វះបាន ពីព្រោះសិទ្ធិនេះអនុញ្ញាតឱ្យប្រជាពលរដ្ឋបង្កើតគណៈបក្សនយោបាយ ឬ ចូលរួមក្នុងគណៈបក្សនយោបាយតាមការជ្រើសរើសរបស់ខ្លួន ដែលជាតម្រូវការចាំបាច់សម្រាប់បុគ្គលចូលរួមធ្វើ នយោបាយក្នុងដំណើរការលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យ ។

ឥទ្ធិពលនេះ គឺជាច្បាប់ដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជួយលើកតម្កើង និង ការពារសិទ្ធិទាំងនោះ មាន ចែងថា :

* មាត្រា ៤២ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ (ដែលរៀបរាប់មកហើយ)

* មាត្រា ២២ កថាខ័ណ្ឌ ១ នៃកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិ ស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយមានចែង ថា :

“ ១- មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិប្រជុំជាមួយអ្នកដទៃដោយសេរី ។ សិទ្ធិនេះត្រូវរាប់បញ្ចូលទាំងសិទ្ធិ ក្នុងការបង្កើត ឬចូលរួមជាមួយសមាជិកពាណិជ្ជកម្ម ដើម្បីការពារអត្ថប្រយោជន៍របស់គេ ។ ”

ឯករាជ្យភាពនៃតុលាការ :

តុលាការឯករាជ្យ គឺជាស្ថាប័នគ្រឹះមួយរបស់ជាតិដែលមានមុខនាទីការពារសិទ្ធិសេរីភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ និង ការពារប្រឆាំងនូវការប្រើអំណាចដោយរំលោភ ។

ស្ថាប័ននេះហើយដែលអនុញ្ញាតឱ្យប្រជាពលរដ្ឋសម្រេចការមិនយល់ស្រប ហើយនិង ប្តឹងតវ៉ាអំពីដំណើរការមិនត្រឹមត្រូវនៃការបោះឆ្នោត ។ ក្នុងការធ្វើឱ្យបានសម្រេចពេញលេញនូវការបោះឆ្នោតដោយសេរី និង យុត្តិធម៌ តុលាការត្រូវតែមានភាពមិនលំអៀងដោយគ្មានស៊ុសំណូក ហើយមិនទទួលបានការសង្កត់សង្កិន តំរាមកំហែង ឬ បំរិតបំរិយពីខាងក្រៅ ។ ភាពមិនលំអៀងនេះត្រូវធានាទានសិទ្ធិសេរីភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ និងត្រួតពិនិត្យមើលដំណើរការនៃការបោះឆ្នោត ហើយពុំមែនអ្នកនយោបាយណាម្នាក់ គណៈបក្សនយោបាយណាមួយ ឬ ដោយគហបតីណាមួយឡើយដែលត្រួតពិនិត្យការបោះឆ្នោតនោះ ។ តុលាការដែលមានភាពឯករាជ្យ ពិតជាការពារដំណើរការបោះឆ្នោតឱ្យមានភាពលំអៀង ឬ ការបន្ត ។

ក្នុងការធ្វើឱ្យសម្រេចពេញលេញនូវការបោះឆ្នោតដោយសេរី និង យុត្តិធម៌នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា គណៈកម្មការឯករាជ្យនៃការបោះឆ្នោត និង ក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ គឺជាអ្នកទទួលបានការតវ៉ាមិនយល់ស្រប និង ការប្តឹងតវ៉ាដែលទាក់ទងទៅនឹងដំណើរការបោះឆ្នោត ។

គណៈកម្មការទាំងពីរនេះត្រូវប្រកាន់ភាពមិនលំអៀង ដូចជាតុលាការឯករាជ្យមួយដែលធានាឱ្យមានការបោះឆ្នោតដោយសេរី និង យុត្តិធម៌ ។ គេកំពុងតែព្រាងច្បាប់បង្កើតគណៈកម្មការឯករាជ្យនៃការបោះឆ្នោត ។

តទៅនេះ គឺជាមាត្រានៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញដែលទទួលស្គាល់ភាពស្មើគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ហើយនិង ការបង្កើតសិទ្ធិនៃក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ និង ច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ និង នីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌនៃការបោះឆ្នោតក្នុងបន្ទប់សន្តិសុខក្រុមប្រឹក្សាជាតិជាន់ខ្ពស់ ។

* មាត្រា ៦៤ នៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ និង នីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌរបស់ឧត្តមក្រុមប្រឹក្សាជាតិជាន់ខ្ពស់ មានចែងថា :

“ ឆន្ទណាក៏ដោយ តាមការតំរាមកំហែង ការល្មោធពានលើរូបកាយ, ការបង្ខិតបង្ខំប្រភេទណាក៏ដោយ ធ្វើដោយប៉ះពាល់ដល់ការប្រព្រឹត្តដោយសេរីនៃសិទ្ធិបោះឆ្នោត និង សិទ្ធិលិខិតឃ្លោះដោយគេបោះឆ្នោត ឬប៉ះពាល់ដល់ភាពត្រឹមត្រូវនៃប្រតិបត្តិការបោះឆ្នោតទាំងឡាយ នឹងត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារ ១ឆ្នាំ ទៅ ៣ឆ្នាំ ។ ”

* មាត្រា ៣១ កថាខ័ណ្ឌ ២ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាមានចែងថា :

“ ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរមានភាពស្មើគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ មានសិទ្ធិសេរីភាព និងករណីកិច្ចដូចគ្នាទាំងអស់ ដោយឥតប្រកាន់ពូជសាសន៍ ពណ៌សម្បុរ ភេទ ភាសា ជំនឿសាសនា និន្នាការនយោបាយ មើមកំណើតជាតិ ឋានៈ សង្គម ធនធាន ឬ ស្ថានភាពដទៃទៀតឡើយ ។ ការប្រើសិទ្ធិ សេរីភាពគ្នាដល់ខ្លួនរបស់បុគ្គលម្នាក់ៗ មិនត្រូវប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិ សេរីភាពអ្នកដទៃឡើយ ។ ការប្រើសិទ្ធិ សេរីភាពនេះ ត្រូវប្រព្រឹត្តតាមលក្ខខណ្ឌកំណត់ក្នុងច្បាប់ ។ ”

* មាត្រា ១១៧ កថាខ័ណ្ឌ ២ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញមានចែងថា :

“ ក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញមានសិទ្ធិពិនិត្យនិងសម្រេចអំពីករណីរំលោភកម្មទាក់ទងនឹងការបោះឆ្នោត ប្រើសេរីសត្វណាមួយ ។ ”

ច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ ១៧/៩៧

គោលការណ៍នៃការមិនប្រកាន់ជំនឿ

គោលការណ៍នៃការមិនប្រកាន់ជំនឿនេះ គឺដើម្បីធានាថាគឺងបើកលទ្ធភាពចំហរក្នុងដំណើរការ បោះឆ្នោតឱ្យពលរដ្ឋគ្រប់រូបអាចចូលរួមបាន រួមទាំងជនជាតិភាគតិចដែលមានសិទ្ធិបោះឆ្នោតស្របច្បាប់ផង ។ ជនជាតិភាគតិច គឺជាក្រុមតូចនៃប្រជាពលរដ្ឋ ឬ ក្រុមអ្នកដែលត្រូវគ្រប់គ្រងរស់នៅក្នុងសហគមន៍មួយ ឬជាតិមួយ ដែលមានការខុសប្លែកពីគេដោយជាតិសាសន៍, សាសនា, ពណ៌សម្បុរ, ភេទ, ភាសា, កំណើត, វប្បធម៌, សញ្ជាតិ, ដើមកំណើតជាតិ, និន្នាការយោបាយ ឬ មតិផ្សេងៗ ឬ ស្ថានភាពទៀត ។ ជនជាតិភាគតិច ទាំងឡាយនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាមានរួមដូចជា : ចាមី, កញ្ចៀង, វៀតណាម, ព្រាវ, ចិន, លួន, ចាម, អ្នក កាន់សាសនាយេស៊ូ, ស្រ្តី, អ្នកក្រ សមាជិកនៃគណៈបក្សនយោបាយប្រឆាំង ។ល។ ទុកជាភាពប្រកាន់ជំនឿ កាលណាគ្មានការយកចិត្តទុកដាក់គិតគូរ ដោយមានការចែករំលែកខុសគ្នា, ដោយការទាត់ចោល ឬ ដោយមាន កម្រិតប្រឆាំងនឹងបុគ្គលម្នាក់ ឬ ក្រុមនៃប្រជាពលរដ្ឋដូចជាជនជាតិភាគតិចជាដើម ។ ទម្រង់នៃការជំនឿ ណាមួយដែលប្រឆាំងនឹងជនជាតិភាគតិចនានា រួមទាំងការជំនឿអ្នកដែលមានសិទ្ធិបោះឆ្នោតស្របច្បាប់ គឺជាឧបសគ្គដែលធ្វើឱ្យការបោះឆ្នោតមិនយុត្តិធម៌ និង សេរី ដោយហេតុនេះប្រទេសនោះមិនអាចប្រកាសអះអាង ថាខ្លួនឯងហ្នឹងជាអ្នកកាន់ប្រជាធិបតេយ្យពិតប្រាកដបានទេ ។ បើសិនជាការជំនឿត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យកើតមាន ក្នុងដំណើរការបោះឆ្នោត នុះលទ្ធផលនៃការបោះឆ្នោតនឹងមានភាពទុច្ចរិត ហើយដែលអាចនាំឱ្យគេទាត់ទុកការបោះ ឆ្នោតនោះជាមោឃៈ និងនាំឱ្យដំណើរការប្រជាធិបតេយ្យទាំងអស់ក្នុងការគ្រប់គ្រងគ្នាឈឺចាប់ ។ មានតែប្រជា ពលរដ្ឋនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាទេដែលអាចបោះឆ្នោតបាន ។ ដោយហេតុនេះ គេត្រូវតែសង្កត់ធ្ងន់ទៅលើការ កុំឱ្យមានអំពើជំនឿអស់ជនជាតិភាគតិចនៅក្នុងដំណើរការពិនិត្យចូលសញ្ជាតិជាខ្មែរ ។ តទៅនេះ គឺជា ច្បាប់របស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដែលការពារប្រឆាំងនឹងការជំនឿ :

- * មាត្រា ៣១ កថាខ័ណ្ឌ ២ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ (មានរៀបរាប់ខាងលើរួចមកហើយ)
- * មាត្រា ៦១ កថាខ័ណ្ឌ ១ នៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ និង នីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌរបស់ឧត្តមក្រុមប្រឹក្សាជាតិជាន់ ខ្ពស់ដែលមានចែងថា :

“ ១- ជនណា តាមមធ្យោបាយណាមួយ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៥៩ ដែលបានញុះញង់ឱ្យមាន សម្លាប់ជាតិ, ពូជសាសន៍ ឬសាសនា ដែលជាការញុះញង់ដោយមានការជំនឿ, អវិភាព (១) ឬ ហិង្សា និងត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់គុកពី ១ខែ ទៅ ១ឆ្នាំ ហើយត្រូវពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០ ទៅ ១០.០០០.០០០រៀល ឬផ្ដន្ទាពន្ធនាគារនៃទោសទាំងពីរនេះក៏បាន ។ ”

* មាត្រា ៥៩ នៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ និងនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌរបស់ឧត្តមក្រុមប្រឹក្សាជាតិជាន់ខ្ពស់ មានចែង :

“ នឹងត្រូវផ្ដន្ទាទោសពីបទសមគំនិត ក្នុងអំពើដែលទាត់ថាជាបទឧក្រិដ្ឋតាមបទបញ្ញត្តិនេះជនទាំងឡាយ ណាដែល តាមរយៈសន្ទរកថា, តាមសម្រែក ឬ ការជំរាមកំហែង បន្ទូលឡើងក្នុងកន្លែងនានា ឬ ក្នុងទីប្រជុំជន សាធារណៈ, តាមការសរសេរ, ការបោះពុម្ព, ជំនួរ, ចម្លាក់, វិទិត្រកម្ម, និមិត្តរូប, រូបភាព ឬគ្រប់ការគាំទ្រ នៃការសរសេរ, សម្តី ឬរូបភាព ដែលដាក់លក់ ឬដាក់តាំងនៅកន្លែងនានា ឬក្នុងទីប្រជុំជនសាធារណៈ, តាម

(១) អវិភាព = ភាពអមិត្រ, ភាពផាសត្រូវ

ផ្ទាំងបង្ហាញ ឬប័ណ្ណប្រកាសដែលតាំងដោយសាធារណៈជនឃើញ, តាមគ្រប់មធ្យោបាយទំនាក់ទំនងសាធារណៈ
បានឬដោយផ្ទាល់ដោយមនុស្សម្នាក់ ឬគ្រឹះនាក់ ប្រព្រឹត្តអំពើម្តេចណាខាងលើនេះ បើការព្រះញាត់នោះបាន
សំរេច ។

លក្ខន្តិកៈនេះអាចអនុវត្តបានដែរ កាលណាការព្រះញាត់នោះបានផលត្រឹមតែការបំបាត់ប្រព្រឹត្តអំពើឧក្រិដ្ឋ
ប៉ុណ្ណោះ ។ ”

* មាត្រា ២៥ នៃកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និង សិទ្ធិនយោបាយចែងថា :
“ ដោយពុំយោងទៅលើកូនច្បាប់ក្នុងមាត្រា២ និងដោយគ្មានការហាមឃាត់ ដែលពុំសមហេតុ
ផល ប្រជារាស្ត្រគ្រប់រូបមានសិទ្ធិ និងមានលទ្ធភាពក្នុងការ :

ក- ចូលរួមក្នុងពិធីការនានានៃការងារសាធារណៈ ដោយផ្ទាល់ខ្លួនក្តីតាមរយៈតំណាងដែលខ្លួនជ្រើសរើស
ដោយសេរី ។

ខ- បោះឆ្នោតឬឈរឈ្មោះជាបេក្ខជនឱ្យគេបោះឆ្នោតទៅតាមកាលៈទេសៈដែលបានកំណត់ទុកដ៏ត្រឹមត្រូវ។
ពិធីបោះឆ្នោតនេះត្រូវមានលក្ខណៈជាសាធារណៈ សិទ្ធិស្មើគ្នាក្នុងការបោះឆ្នោត គឺឆ្នោតដែលបោះត្រូវណែនាំការជាមាត់
ខាតដើម្បីឱ្យមានការសំរេចមតិដោយសេរីអំពីសំណាក់អ្នកបោះឆ្នោត ។

គ- មានសិទ្ធិស្មើគ្នាទៅក្នុងកិច្ចទាក់ទងជាមួយក្រសួងរដ្ឋនានាដែលបំរើសាធារណៈក្នុងប្រទេស
ខ្លួន ។ ”

* មាត្រា ២៦ នៃកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និង សិទ្ធិនយោបាយចែងថា :

“ នៅចំពោះមុខច្បាប់ មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើគ្នា ហើយក៏មានសិទ្ធិទទួលបានកិច្ចការពារអំពីច្បាប់យ៉ាង
ស្មើគ្នាដោយឥតប្រកាន់ពូជសាសន៍ ឬពណ៌សំបុរឡើយ ។ ក្នុងករណីនេះច្បាប់ហាមមិនឱ្យមានការប្រកាន់ពូជ
សាសន៍ ហើយច្បាប់នានាចូលរួមគ្រប់រូបត្រូវបញ្ញត្តិការពារយ៉ាងស្មើគ្នា កុំឱ្យមានការប្រកាន់ទៅលើពូជសាសន៍
ពណ៌សំបុរ ភេទ សាសនាភាសា ជំហរនយោបាយ មតិធានា កំណើតជាតិ ឬ សង្គម វាងៈ វណ្ណៈ ឬអ្វី
ផ្សេងៗទៀតឡើយ ។ ”

ការបោះឆ្នោតសម្ងាត់

ការបោះឆ្នោតសម្ងាត់ គឺជាតម្រូវការចាំបាច់មួយទៀតដើម្បីការពារដំណើរការបោះឆ្នោតកុំឱ្យមាន
ការបំភិតបំភ័យ ។ ក្នុងការឱ្យមានកិច្ចបោះឆ្នោតដោយសេរីពិតប្រាកដ សម្តេចក្នុងសន្តិកម្មនៃការបោះឆ្នោត
គឺត្រូវដឹងតែសាមីខ្លួនប៉ុណ្ណោះ លើកលែងតែអ្នកបោះឆ្នោតជ្រើសរើសប្រាប់សម្តេចនោះទៅអ្នកដទៃដោយខ្លួនឯង ។
ការបោះឆ្នោតត្រូវប្រព្រឹត្តឡើងដោយកំចាត់ពីភ្នែកអ្នកដទៃ (គ្មានជនណាម្នាក់អាចមើលឃើញថា តើអ្នកបោះឆ្នោត
បោះបញ្ចេញយោបល់ដូចម្តេចឡើយ) ហើយគ្មានអ្នកបោះឆ្នោតណាម្នាក់ត្រូវទទួលបានការបង្ខិតបង្ខំពីសំណាក់អាជ្ញា
ធរដូរច្បាប់ ឬ អាជ្ញាធររាជរដ្ឋាភិបាលឱ្យប្រាប់ថាខ្លួនបោះឆ្នោតយ៉ាងណាៗនោះឡើយ ។

តទៅនេះ គឺជាច្បាប់អន្តរជាតិនៃសិទ្ធិមនុស្សដែលទទួលស្គាល់ដោយច្បាប់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដើម្បី
ជួយលើកស្ទួយ និង ការពារសិទ្ធិនេះ ។

* មាត្រា ២៥ កថាខ័ណ្ឌ ខ នៃកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និង សិទ្ធិនយោបាយ មានចែងថា :

“ ខ. បោះឆ្នោតប្រយោជន៍ជាបេក្ខជនឱ្យគេបោះឆ្នោតទៅតាមកាលៈទេសៈដែលបានកំណត់ទុកដោយ ត្រឹមត្រូវ ។ ពិធីបោះឆ្នោតនេះត្រូវមានលក្ខណៈជាសាធារណៈ សិទ្ធិស្មើគ្នាក្នុងការបោះឆ្នោត គឺឆ្នោតដែលបោះត្រូវលាក់ ការជាអាទិ៍ខាងដើម្បីធានាឱ្យមានការសំរេចចិត្តដោយសេរីអំពីសំណាក់អ្នកបោះឆ្នោត ។ ”

* តម្រូវការទូទៅដើម្បីធានាមានការបោះឆ្នោតដោយសេរី និង ដោយយុត្តិធម៌ :

- បើកសិក្ខាសាលាបង្រៀនអំពីការបោះឆ្នោតដល់ប្រជាពលរដ្ឋទូទៅ ។
- ការការពារសន្តិសុខនូវសិទ្ធិបោះឆ្នោតមុនពេលបោះឆ្នោត កំពុងបោះឆ្នោត ហើយនិង ក្រោយពេលបោះ ឆ្នោត ។

- ត្រូវមានបញ្ជីជាតំណែងនៃអ្នកបោះឆ្នោត ហើយការពារយ៉ាងណាដោយច្រាកដថា ចំនួនសន្លឹកឆ្នោត បោះត្រូវស្មើនឹងចំនួនអ្នកបោះឆ្នោត ។

- ក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ ឬ គណៈកម្មការបោះឆ្នោត ត្រូវបញ្ឈប់នូវបេក្ខជនតំណាងវាស្ត្រណាដែលទិញ សន្លឹកឆ្នោត ។

ការបោះឆ្នោតដោយសេរី និង ដោយយុត្តិធម៌

ការបោះឆ្នោតដោយសេរី និង ដោយយុត្តិធម៌ទាំងឡាយជួយសម្រួលដោយមានប្រជាធិបតេយ្យត្រង់វង្ស និង ឱ្យប្រជាពលរដ្ឋសម្រេចបាននូវនយោបាយរបស់ខ្លួនឱ្យបានពេញលេញ ។ ដោយព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជា ប្រទេសប្រកាន់យកលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យសេរី ភាពស្របច្បាប់ពិតប្រាកដមែនទែនរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលខ្មែរឥឡូវនេះ និង អនាគត គឺផ្អែកទាំងស្រុងទៅលើការបោះឆ្នោតដោយសេរី និង ដោយយុត្តិធម៌ម្តងៗតាមការកំណត់ និងត្រឹមត្រូវ ឥតខ្ចោះ ។ ប្រសិនណាសិទ្ធិជាត្រឹមត្រូវមានបញ្ជាក់ខាងលើត្រូវបានគេលើកស្តាយ និង គោរពហើយនោះ ព្រះ រាជាណាចក្រកម្ពុជារាជអះអាងថា រាជរដ្ឋាភិបាលរបស់ខ្លួនតំណាងស្របច្បាប់នូវនយោបាយរបស់ពលរដ្ឋតាម រយៈការបោះឆ្នោតដោយសេរី និង យុត្តិធម៌មែន ។ ភាពស្របច្បាប់នេះត្រូវបានទទួលស្គាល់ក្នុងមាត្រា ២១ កថាខ័ណ្ឌ ៣ នៃសេចក្តី ប្រកាសធានាកលស្តីអំពីសិទ្ធិមនុស្សមានចែងថា :

“ ៣. គន្លឹះរបស់ប្រជាពលរដ្ឋត្រូវបានទុកជាមូលដ្ឋាននៃអំណាចរបស់រដ្ឋាភិបាល ។ គន្លឹះទាំងនេះត្រូវ សំដែងឡើងតាមរយៈនៃការបោះឆ្នោតជាសាធារណៈនិងសម្ងាត់ ឬតាមនីតិក្រមសេរីទាំងឡាយដែលត្រូវរៀបចំតាមកាល វេលានិងយ៉ាងត្រឹមត្រូវមែន ។ ”

កម្មវិធីមុខវិជ្ជាសំរាប់គ្រូបង្ហាត់នៃមេរៀនទី ៨

តួនាទីរបស់ព្រះសង្ឃនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

១. គោលដៅ :

នៅចុងបញ្ចប់នៃមេរៀននេះ សមណសិស្ស និង សិក្ខាកាមអាចយល់ដឹង :

- អំពីតួនាទីទាំងឡាយរបស់ព្រះសង្ឃ
- អំពីការត្រួតត្រា និង ការថែរក្សាកុមារ
- អំពីការទាក់ទងពុទ្ធបរិស័ទជើងវត្ត
- អំពីកិច្ចការរដ្ឋដែលអាចជួយរដ្ឋបាន

២. ឯកសារយោង :

- ប្រកាសលេខ ៥ ចុះថ្ងៃទី ៨ មេសា ១៩៩៩

៣. សម្ភារៈសិក្សា

- ក្រដាសជំរឿនសំរាប់បញ្ចាំងឃើញផ្ទាំងក្រណាត់ស
- ក្រដាសសម្លាប់ចំ និង ឧបករណ៍សរសេរ
- ក្តារខៀន និង មីស
- មេរៀនលាយលក្ខណ៍អក្សរ

៤. លំហាត់

- តើក្មេងវត្តមានសារៈសំខាន់ចំពោះសាសនា និង ប្រទេសជាតិម្តេចខ្លះ ?
- តើព្រះសង្ឃ និង ព្រះពុទ្ធបរិស័ទជើងវត្ត ត្រូវមានទំនាក់ទំនងជាមួយអ្នកម្តេចខ្លះ ?
- តើពាក្យវត្តអាវាមមានន័យម្តេចខ្លះ ?
- តើព្រះពុទ្ធសាសនាចាត់ទុកជា ផ្នែកនៃរដ្ឋាភិបាល ឬ ក៏ជាអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល ?
- ពាក្យថា « ព្រះពុទ្ធសាសនាជាសាសនារបស់រដ្ឋ » តើមានន័យម្តេចខ្លះ ?

៥. មេរៀនទី ៨: តួនាទីរបស់ព្រះសង្ឃនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ក. តួនាទីរបស់ព្រះសង្ឃ (៤០នាទី)

គ្រូបង្ហាត់ត្រូវចែកជាក្រុម ដោយឱ្យក្រុមនីមួយៗបញ្ចេញយោបល់លើយកតំណែងក្រសួងស្នាក់នៅសម្រាប់ ឬ គ្មានខ្សែ រួមលើយឱ្យតំណែងក្រុមនីមួយៗរាយការណ៍ចំពោះវត្តទាំងមូល ។ កាលណាមានការខ្វះខាត គ្រូបង្ហាត់ត្រូវបង្កើតឱ្យមានដូច ក្នុងក្រសួងជំរុញដែលបញ្ជាក់លើក្រណាត់ផ្ទាំងស ។ គ្រូបង្ហាត់ត្រូវបិទក្រសួងបញ្ជីតួនាទីរបស់ព្រះសង្ឃនេះទុកនៅក្នុងថ្នាក់ ។ គ្រូបង្ហាត់ត្រូវពន្យល់បង្កើតនូវពាក្យ « នាយកដ្ឋាន និង បាដិមោក្ខ » ដោយអានសេចក្តីពន្យល់ដែលមាននៅខាងក្រោម មេរៀន ។

ខ. តួនាទីរបស់ព្រះសង្ឃខ្លះដែលលើកយកមកធ្វើអត្ថាធិប្បាយក្នុងមេរៀននេះ (៤០នាទី)

- ខ.១. ការត្រួតត្រា និង ការថែរក្សាកុមារដែលអានសៀវភៅនៅក្នុងវត្ត
 គ្រូបង្ហាត់ត្រូវអត្ថាធិប្បាយមេរៀន លើយបើកឱ្យសិស្សសួររបញ្ជាក់ ដោយឱ្យមានការពិភាក្សារក្នុងក្រុមផង ។
- ខ.២. ទំនាក់ទំនងជាមួយអាណាព្យាបាល និង ឪពុកម្តាយ និង ការណែនាំអប់រំ
 គ្រូបង្ហាត់ត្រូវអត្ថាធិប្បាយមេរៀន លើយបើកឱ្យសិស្សសួររបញ្ជាក់ដោយឱ្យមានការពិភាក្សារក្នុងក្រុមផង ។

សម្រាក ២០នាទី

គ. ការទាក់ទងនឹងពុទ្ធបរិស័ទជើងវត្ត (៤០នាទី)

គ្រូបង្ហាត់ត្រូវអត្ថាធិប្បាយមេរៀន លើយបើកឱ្យសិស្សសួររបញ្ជាក់ដោយឱ្យមានការពិភាក្សារក្នុងក្រុមផង ។

ឃ. ការជួយកិច្ចការរដ្ឋដែលអាចជួយរដ្ឋបាន (៤០នាទី)

គ្រូបង្ហាត់ត្រូវអត្ថាធិប្បាយមេរៀន លើយបើកឱ្យសិស្សសួររបញ្ជាក់ដោយឱ្យមានការពិភាក្សារក្នុងក្រុមផង ។
 ពេលមានមកដល់គ្រប់ការកិច្ចដូចទៅនេះ គ្រូបង្ហាត់ត្រូវលើកលើយពិភាក្សាបំផុសគំនិតដោយឱ្យសមណសិស្ស និង សិក្ខាកាម បញ្ចេញយោបល់លើកិច្ចការនានានៅក្នុងចង្កោមនីមួយៗដែលមាននៅក្នុងមេរៀននេះ ។ បើសិនជា សមណសិស្ស និង សិក្ខាកាមបញ្ចេញយោបល់អំពីកិច្ចការជួយប្រជាពលរដ្ឋមិនទាន់គ្រប់គ្រាន់ទេ គ្រូបង្ហាត់ត្រូវ តែលើកជាឧទាហរណ៍បន្ថែមទៀត រួច លើយពិភាក្សារក្នុងក្រុមផង ។

មេរៀនទី ៨
តួនាទីរបស់ព្រះសង្ឃ
នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ក. តួនាទីរបស់ព្រះសង្ឃ

តាមប្រកាសលេខ ៥ ចុះថ្ងៃទី ៨ មេសា ១៩៩៩ ព្រះសង្ឃនៃព្រះពុទ្ធសាសនាទទួលតួនាទីបំពេញភារកិច្ចដូចខាងក្រោម ៖

- ១. ការថែទាំវត្តអារាម
- ២. ការថែទាំវត្តធានុភ័ណ្ណ
- ៣. ការបំពេញនាយកធម៌^(១) ឱ្យមាននៅក្នុងខ្លួន ព្រមទាំងឱ្យចេះចាត់ចែង^(២) បាលីប្រុង
- ៤. ការត្រួតត្រា និង ថែរក្សាកុមារដែលអាស្រ័យនៅក្នុងវត្ត
- ៥. ការទាក់ទងនឹងពុទ្ធបរិស័ទជើងវត្ត
- ៦. ការទាក់ទងនឹងគណសង្ឃ
- ៧. ការជួយកិច្ចការងារដែលអាចជួយបាន ។

ខ. តួនាទីរបស់ព្រះសង្ឃខ្លះដែលលើកយកមកធ្វើអត្ថាធិប្បាយក្នុងមេរៀននេះ

ខ.១. ការត្រួតត្រា^(៣) និង ថែរក្សាកុមារដែលអាស្រ័យនៅក្នុងវត្ត (ករណីយកិច្ចទី ៤)

យោងតាមប្រវត្តិអតីតកាល វត្តអារាមខ្មែរជាមជ្ឈមណ្ឌលកុមាររបស់សហគមន៍នីមួយៗ ដែលមានជាអាទិ៍ សាលាវត្តសំរាប់កុមារវៀនអាន និង សរសេរ, មានសាលាបឋមសិក្សាអក្សរក្រុង (សាលារដ្ឋ), សាលាអក្សរមូល (វៀនមើលសាស្ត្រាស្ថិតិវិភ និង វៀនធម៌ដើម្បីសាមព្រះផ្នួស ឬ បន្តវៀនសាលាបាលីជានិខ្ពស់), មានសាលាវិជ្ជាជីវៈខ្លះៗទៀត ។ កុមារដែលអាស្រ័យនៅក្នុងវត្តអារាមមានតួនាទីសំខាន់ណាស់ ក្នុងការវៀនសូត្រយកចំណេះខ្លួនឯង ដើម្បីបំពេញពុទ្ធសាសនា និង ធាតិទៅអនាគត ។ ដូចនេះ ការទទួលកុមារទាំងឡាយឱ្យស្នាក់នៅក្នុងវត្តអារាមជាភារកិច្ចចម្បងរបស់ព្រះសង្ឃ ដើម្បីជួយលើកស្ទួយចំណេះដឹងរបស់កុមារដែលជាទំពាំងស្នងឬស្បីរបស់ព្រះពុទ្ធសាសនា និង ធាតិ ។

(១) នាយកធម៌ (តាមវចនានុក្រមខ្មែររបស់សម្តេចព្រះសង្ឃរាជ ជួន ណាត) - ធម៌របស់នាយក គឺធម៌សម្រាប់បរិក្ខារ ឬ អ្នកត្រួតត្រា អ្នករក្សាទុក, បុគ្គលក្តី ជាបុព្វជិតក្តី គ្រូសិស្សក្តី ដែលធ្វើជាប្រធាន ត្រួតត្រាលើអ្នករក្សាទុក ឬ ធម៌មាននាយកធម៌ ៦ យ៉ាង ប្រចាំក្នុងសន្តានជានិច្ច គឺ ១. ទេវា : សេចក្តីអត់ធន់, ២. ធាតុរឹប : សេចក្តីភ្ញាក់ រលឹកឃ្លីយៗ, ៣. ខន្ធាន : សេចក្តីសុភ្លាមខ្លះខ្លះ, ៤. សំចិត្តភាព : ការចែកចំណែក, ៥. ឧបា : សេចក្តីអាណិតអាសូរត្រាប្រណី គេ, ៦. ឥតុនា : ការរំលែមើលខុសត្រូវ ។ នាយកធម៌ទាំងប្រាំប្រាំមួយនេះឯងតែងលើកស្ទួយឱ្យនាយកមានឥរិយុ ។

(២) ចាត់ចែង (តាមរៀងរៅព្រះបាទជ័យវរ្ម័នបទបញ្ជាភិក្ខុ ល. មណិចិគ្គា) ចា : គឺជាច្បាប់ ឬ មន្ត្រីមួយដែលព្រះភិក្ខុសម្បុរត្រូវសិក្សា និង អនុវត្តតាមជានិច្ច ជាទីប្រជុំសិក្សាចទាំង ២២៧ ។ បើប្រៀបធៀបមកទាំងអាណាចក្រ គឺដូចមន្ត្រីដែលជាទីប្រជុំនៃបណ្តាច្បាប់ទាំងឡាយ ដែលមានសំរាប់ការត្រួតត្រាប្រទេស ។

(៣) ត្រួតត្រានៅក្នុងអត្ថបទនេះមានន័យថា ការត្រួតត្រា ។

១.២. ទំនាក់ទំនងព្រះសង្ឃជាមួយអាណាព្យាបាល ឬ ឪពុកម្តាយកុមារ និង ការណែនាំអប់រំ
ដើម្បីរក្សាសេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់វត្តអារាម ដែលជាទីតំណាងនូវវប្បធម៌ និង អរិយធម៌ខ្មែរព្រះសង្ឃត្រូវ
ទទួលយកកុមារទាំងឡាយឱ្យមកស្នាក់នៅក្នុងវត្ត ដោយឱ្យមានឪពុកម្តាយ ឬ អាណាព្យាបាលរបស់កុមារ
ទាំងនោះនាំមកប្រគេនឱ្យស្នាក់នៅជាមុនសិនបើអាចធ្វើបាន ។

កាលណាកុមារនោះបានទទួលការអនុញ្ញាតិពីព្រះគ្រូទៅអធិការវត្តហើយ ព្រះអង្គមេកុមារត្រូវជួយមើល
ខុសត្រូវឱ្យមានវិន័យសមស្របជាកុមារនៃព្រះពុទ្ធសាសនាខ្មែរ ដូចជា ការហាត់ប្រុងសូត្រធម៌, ការប្រុងសូត្រវិជ្ជា
ទូទៅ, ការជួយកិច្ចការក្នុងវត្ត, ការជួយបំរើព្រះសង្ឃ និង ការជួយកុមារធ្លាក់ខ្លួនទៅវិញទៅមក ។

គ. ការទាក់ទងនឹងពុទ្ធបរិស័ទជើងវត្ត (ករណីយកិច្ចទី ៥)

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធច្រង់តែងតែផ្តាំឱ្យទៅដល់ពុទ្ធបរិស័ទទាំង៤ពួក ដើម្បីឱ្យថែរក្សាសាសនារបស់ព្រះអង្គឱ្យបានដង្ហែរ
ទៅអនាគតគឺ :

- ១. ព្រះភិក្ខុសង្ឃ
- ២. ព្រះភិក្ខុនី
- ៣. ឧបាសក
- ៤. ឧបាសិកា ។

ដូចនេះ ដើម្បីអាចថែរក្សា និង លើកតម្កើងព្រះពុទ្ធសាសនាឱ្យចម្រុះចម្រើនបាន លុះត្រាតែពុទ្ធបរិស័ទទាំងបួនពួក
នេះមានសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់ទាំងផ្លូវកាយ ផ្លូវចិត្ត ហើយនិងទ្រព្យសម្បត្តិផង ។ មានន័យថា ព្រះសង្ឃត្រូវជួយលើកតម្កើង
ជីវភាពរបស់ពុទ្ធបរិស័ទដែលអាចធ្វើបាន ដូចជា ផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច អភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍ និងការពារបរិយាកាសជាដើម។
ឯពុទ្ធបរិស័ទវិញ ក៏នឹងជួយផ្គត់ផ្គង់នូវបច្ច័យទាំងបួនទៅតាមសមត្ថភាពរបស់ខ្លួនដល់ព្រះសង្ឃព្រះពុទ្ធសាសនាវិញដែរ ។
កាលណាឧបាសក ឧបាសិកា មានសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់ខាងផ្លូវកាយ ផ្លូវចិត្ត ផ្លូវបញ្ញា និងទ្រព្យសម្បត្តិសមល្មមហើយ
វត្តអារាមមុខតែរីកចម្រើនជាពុំខាន ។

ឧទាហរណ៍ :

- ធ្វើឱ្យវត្តអារាមទៅជាមជ្ឈមណ្ឌលផ្តល់ព័ត៌មាន
- ធ្វើឱ្យវត្តអារាមទៅជាមជ្ឈមណ្ឌលផ្តល់សេវាកម្មជំនួយ ។ល។
(វិជ្ជាសង្គមកិច្ចខាងលើនេះនឹងលើកយកមកបង្រៀននៅពេលក្រោយក្នុងមេរៀនទី ១០) ។

ឃ. ការជួយកិច្ចការរដ្ឋដែលអាចជួយបាន (ករណីយកិច្ចទី ៧)

តាមរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ព្រះពុទ្ធសាសនាជាសាសនារបស់រដ្ឋ ហើយចាត់ទុករបស់រដ្ឋក៏បានបញ្ជាក់
ថា " ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ " ថែមទៀតដែរ ។ ព្រះសង្ឃព្រះពុទ្ធសាសនាមានតួនាទីសំខាន់ណាស់ ដើម្បីជួយ
កិច្ចការរដ្ឋដែលអាចជួយបាន ពីព្រោះជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ ត្រូវការឧបត្ថម្ភ និង ជួយគ្នាទៅវិញទៅមក ដើម្បី
សេចក្តីរីកចម្រើនទៅអនាគតទាំងផ្លូវលោក និង ផ្លូវធម៌ ។ កាលណាពុទ្ធបរិស័ទចម្រុះចម្រើន រដ្ឋក៏ចម្រុះចម្រើន ហើយព្រះពុទ្ធ
សាសនាក៏ទៅតាមនោះដែរ ។

ការជួយកិច្ចការអន្តរាគមន៍សង្គមអាចធ្វើបាន មានជាឧទាហរណ៍ដូចជា :

- ខាងផ្នែកអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍ : ជួយដឹកនាំ និង ចូលរួមក្នុងការសាងសង់សាលារៀន, ផ្លូវថ្នល់, សង់ស្ពាន, ជីកស្រះ, ឃឹកទំនប់, ជីកប្រឡាយ, សង់មន្ទីរពេទ្យ ។ល។ និង ។ល។ និង ចូលរួមជួយណែនាំឱ្យពួកកិច្ចការពារពិការភាព និង ណែនាំពន្យល់ពុទ្ធបរិស័ទឱ្យប្រព្រឹត្តិកិច្ចការល្អ ។ល។
- ខាងផ្នែកបរិស្ថាន : បណ្តុះបណ្តាលវិភាគវត្តមានរុក្ខជាតិធម្មជាតិ ក្នុងទីក្រុងភ្នំពេញ និង កន្លែងសាធារណៈ, ការការពារសត្វមានជីវិត ហើយនិងធ្វើការអភិវឌ្ឍន៍អ្វីៗត្រូវជួយការពារបរិស្ថានផង ។ តាមធម៌ព្រះពុទ្ធដើម្បីឱ្យមានប្រសិទ្ធិភាព, ត្រូវកសាងវត្តដើម្បីធ្វើការអភិវឌ្ឍន៍ឱ្យសមស្របទៅនឹងពាក្យចាវក្កអារាម ។ល។ និង ។ល។
- ខាងផ្នែកអប់រំ : សម្តែងធម៌ទេសនាអប់រំដល់ពុទ្ធបរិស័ទដើម្បីដឹកនាំឱ្យប្រកបតែការងារត្រឹមត្រូវសម្រាប់ចិញ្ចឹមជីវិតតាមមតិវិន័យនៃព្រះពុទ្ធសាសនា, ឱ្យចេះស្រលាញ់រាប់អានគ្នាជាបងប្អូន និង ឱ្យចេះអត់អោនគ្នាកាលណាមានឃោបល់ជួយគ្នាដែលសមស្របទៅតាមការឃឹកតម្លើងនៃសិទ្ធិមនុស្ស, ឱ្យចេះសម្រៀបសម្រួលទៅវិញទៅមកចៀសវាងការប្រើអំពើហិង្សា កាប់សម្លាប់គ្នា ដែលផ្ទុយពីសីលធម៌នៃព្រះពុទ្ធសាសនា ។

កម្មវិធីមុខវិជ្ជាសំរាប់គ្រូបង្ហាត់នៃមេរៀនទី ៩

តួនាទីរបស់រាជការនៅក្នុងរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យ

១. គោលដៅ :

នៅចុងបញ្ចប់នៃមេរៀននេះ សមណសិស្ស និង សិក្ខាកាមអាចយល់ដឹង :

- អំពីបុគ្គលិកភាពនៃមន្ត្រីរាជការ ។
- អំពីតួនាទីរបស់មន្ត្រីរាជការ តាមទស្សនៈមនុស្សធម៌ និង ព្រះធម៌ព្រះពុទ្ធសាសនា ។
- អំពីទស្សនវិស័យ និង ព្រហ្មវិហារធម៌ ។

២. ឯកសារយោង :

- គម្ពីរអភិធម្មព្រះត្រៃបិដក
- រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

៣. សម្ភារៈសិក្សា

- ក្រដាសជំរឿនសំរាប់បញ្ចាំងឃើញផ្ទាំងក្រណាត់ស
- ក្តារខៀន និង ដីស
- ក្រដាសសង្ខេប និង ឧបករណ៍សរសេរ
- មេរៀនលាយលក្ខណ៍អក្សរ

៤. លំហាត់

- តើកាតព្វកិច្ចរបស់មន្ត្រីរាជការមានអ្វីខ្លះ ?
- តើអ្នកដឹកនាំណាដែលបកបង្ហាញទស្សនវិស័យនៃមនុស្សធម៌អាចចាត់ជាព្រះបាទធម្មិកបាទទេ ? ពីព្រោះអ្វី ?
- តើនយោបាយក្នុងការទទួលខុសត្រូវ និង តម្លាភាពមានសារៈសំខាន់យ៉ាងម្តេចខ្លះ ?

៥. មេរៀនទី ៩ : គុណវិបសន្តមត្រីរាជការនៅក្នុងប្រជាធិបតេយ្យ

ក. និយមន័យនៃពាក្យថា មត្រីរាជការ (៤០នាទី)

- គ្រូបង្ហាត់ត្រូវអត្ថាធិប្បាយមេរៀន រួចហើយបើកឱ្យសិស្សសួររបញ្ជាក់ ។
- គ្រូបង្ហាត់ត្រូវពន្យល់បន្ថែមនូវពាក្យ « ស្ថាប័ន, វិជ្ជាស្ថាន, អង្គការ » ដោយមានលើកជាឧទាហរណ៍ផង។
- គ្រូបង្ហាត់ត្រូវពន្យល់បន្ថែមគ្រប់ចំណុចថា « ជាអ្នកអនុវត្ត និង ជាអ្នកយកច្បាប់ទៅឱ្យគេអនុវត្ត » ដោយមានលើកជាឧទាហរណ៍ផង ។

ខ. តើគុណវិបសន្តមត្រីរាជការស៊ីវិលមានអ្វីខុសនៅក្នុងរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យ ? (៤០នាទី)

- គ្រូបង្ហាត់ត្រូវអត្ថាធិប្បាយមេរៀន ហើយបើកឱ្យសិស្សសួររបញ្ជាក់ ។
- គ្រូបង្ហាត់ត្រូវពន្យល់បន្ថែមនូវចំណុចថា « បំរើផលប្រយោជន៍, លេចក្តីបំរើប្រាថ្នា និង លេចក្តីត្រូវការនៃជីវិត » ចំណុចថា « ជាអ្នកការពារច្បាប់នៃកម្មសិទ្ធិមិត្ត » ។

សម្រាក ២០នាទី

គ. គោលការណ៍តាមផ្លូវសាសនាស្តីពីលក្ខណៈនៃបុគ្គលបំរើសង្គម (៤០នាទី)

- គ.១. ខាងក្រោមនេះ គឺជាទេសពិធរាជធម៌
 - គ្រូបង្រៀនត្រូវអត្ថាធិប្បាយមេរៀន ហើយបើកឱ្យសិស្សសួររបញ្ជាក់ ។
 - កាលណាមានមកដល់ទេសពិធរាជធម៌ គ្រូបង្ហាត់ត្រូវដាក់ក្រដាសជំរក្តីបញ្ចាំងលើក្រណាត់ស ឬ សរសេរលើក្តារខៀននូវព្រះធម៌ទាំងនោះ ហើយពន្យល់បន្ថែមគ្រប់ចំណុចថា « គឺសំដៅដល់អ្នកចាត់ចែងកិច្ចការទូទៅគ្រប់ជាន់ថ្នាក់ទាំងអស់ » ។ គ្រូបង្ហាត់ត្រូវពន្យល់បន្ថែមអំពីព្រះធម៌ « តបៈ » និង គ្រប់ចំណុចថា « ព្រះធានធម៌ » ។
- គ.២. ព្រហ្មវិហារធម៌
 - គ្រូបង្ហាត់ត្រូវអត្ថាធិប្បាយមេរៀនលើក្រដាសជំរក្តី ដែលបញ្ចាំងលើថ្នាំងក្រណាត់ស ឬ លើក្តារខៀន រួចហើយបើកឱ្យសិស្សសួររបញ្ជាក់ ។
 - គ្រូបង្ហាត់ត្រូវពន្យល់បន្ថែម គ្រប់ចំណុចថា « ដើម្បីរក្សាតម្លៃ និង លេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់មនុស្ស » ។

ឃ. ការទទួលខុសត្រូវ និង តម្លាភាព (១០នាទី)

- គ្រូបង្ហាត់ត្រូវអត្តាធិប្បាយមេរៀន រួចហើយបើកឱ្យសិស្សសួររបៀប ។
- គ្រូបង្ហាត់ត្រូវពន្យល់បន្ថែមគ្រប់ចំណុច « តើត្រូវមានការទទួលខុសត្រូវ » . ពាក្យថា « តម្លាភាព » បង្កើនគុណភាពការងារ(វិជ្ជាជីវ័តិប្រាកដ) . ដើម្បីឱ្យមានតម្លាភាពជាសាធារណៈ ឱ្យរឹបចំវប្បធម៌ខ្លះ ? ។

ង. ហេតុអ្វីបានជាមន្ត្រីរាជការត្រូវអនុវត្ត និង គោរពច្បាប់ក្នុងស្រុក និង ច្បាប់សិទ្ធិមនុស្ស អន្តរជាតិ (៣០នាទី)

- គ្រូបង្ហាត់ត្រូវចែកសមណសិស្ស ឬសិក្ខាកាមជាក្រុម ហើយឱ្យក្រុមនីមួយៗបញ្ចេញយោបល់លើក្រដាសផ្ទាំងធំ រួចហើយឱ្យតំណាងក្រុមនីមួយៗឡើងរាយការណ៍ចំពោះមុខវគ្គទាំងមូល ។ គ្រូបង្ហាត់ត្រូវបើកការពិភាក្សារក្នុងក្រុម ហើយ បន្ថែមបន្ថយនូវចំណុចណាដែលខ្លះខាតដើម្បីអោយមានមុខក្នុងមេរៀននេះ ។ គ្រូបង្ហាត់ត្រូវកត់ត្រាទុកនូវយោបល់ណាដែល សមស្រប ដើម្បីយកមកបន្ថែមនៅក្នុងមេរៀនដើម្បីលំអរថែមទៀត ។
- គ្រូបង្ហាត់ត្រូវបិទក្រដាសសម្លាំងធំនៃចម្លើយទាំងនោះនៅក្នុងថ្នាក់ ។

មេរៀនទី ៩
តួនាទីរបស់មន្ត្រីរាជការនៅក្នុង
រដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យ

ក. អ្នកណាខ្លះជាមន្ត្រីរាជការ ?

មន្ត្រីរាជការ គឺជាពលរដ្ឋដែលធ្វើការនៅក្នុងស្ថាប័ននានារបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ក្រសួង ឬ វិទ្យាស្ថាននានា។ នេះរាប់បញ្ចូលទាំងមន្ត្រីនយោបាយនានាចាប់តាំងពីថ្នាក់ខ្ពស់ដល់ថ្នាក់ទាប, អ្នកដឹកនាំតាមនាយកដ្ឋាននានា, ដេប៉ូឈ្និត, បុគ្គលិកគ្រូពេទ្យនៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យរដ្ឋ និង មណ្ឌលសុខភាពនានា, បុគ្គលិកសង្គមកិច្ច, គ្រូបង្រៀន ប៉ូលីស ហើយនិង បុគ្គលិកនៅក្នុងការិយាល័យនានារបស់រាជរដ្ឋាភិបាលផែមទៀត ។ សមាជិកដួងដាក់កម្លាំងប្រដាប់អាវុធ (តងខេមរភូមិន្ទ) តុលាការ ហើយនិង អយ្យការរបស់រដ្ឋ មិនបានរាប់បញ្ចូលជាមន្ត្រីរាជការស៊ីវិលទេ ។ តែទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយនេះមិនមានន័យថា បុគ្គលិកទាំងនោះមិនអាចត្រូវបានរាប់បញ្ចូលទៅជាអ្នកបំរើសង្គមបានទេ ។ ផ្ទុយទៅវិញ បុគ្គលិកទាំងនោះត្រូវបានរំពឹងថា ខ្លួននឹងបំពេញករណីយកិច្ចទាំងឡាយក្នុងនាមជាអ្នកអនុវត្តន៍ដើម្បីការពារ និង គាំពាររដ្ឋធម្មនុញ្ញ ហើយនិងអនុវត្តច្បាប់ខ្មែរនីមួយៗ ។

ខ. តើតួនាទីរបស់មន្ត្រីរាជការស៊ីវិលមានអ្វីខ្លះនៅក្នុងសង្គមប្រជាធិបតេយ្យ ?

មន្ត្រីរាជការស៊ីវិលត្រូវបំរើផលប្រយោជន៍, សេចក្តីបំរុងប្រាថ្នា និង សេចក្តីត្រូវការនៃជីវិតរបស់ប្រជាពលរដ្ឋទាំងនេះជាការពិតប្រាកដដែលមន្ត្រីរាជការត្រូវតែបំរើដោយខានពុំបាន ។ តាមការពិតមន្ត្រីទាំងនោះគឺជាបុគ្គលដែលត្រូវទទួលស្គាល់ និង គោរពតាមគោលការណ៍នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ច្បាប់ក្នុងស្រុកនានា និង ច្បាប់អន្តរជាតិនៃសិទ្ធិមនុស្ស ។ បើសិនណាជាមន្ត្រីទាំងនោះគោរពច្បាប់ បទបញ្ញត្តិនានា និង ការពារកុំឱ្យមានការប្រើអំណាចដោយរំលោភដែលធ្វើឱ្យខូចប្រយោជន៍របស់ប្រជាពលរដ្ឋ នោះប្រជាពលរដ្ឋនឹងគោរព ហើយ មានការទុកចិត្តលើមន្ត្រីទាំងនោះជាពុំខាន ។

គ. គោលការណ៍តាមផ្លូវសាសនាស្តីពីលក្ខណៈនៃបុគ្គលិកបំរើសង្គម

ព្រះពុទ្ធសាសនាបានកំណត់បទដ្ឋានសំរាប់បុគ្គលិកបំរើសង្គម ដូចជាអ្នកដឹកនាំរដ្ឋ ខេត្ត ស្រុក រួមទាំងអ្នកទាំងឡាយណាដែលជ្រើសតាំងឱ្យធ្វើជាអ្នកដឹកនាំផង ។ គេរំពឹងថាមន្ត្រីទាំងនោះមានគុណសម្បត្តិខ្ពស់ ហើយមានការធ្វើពលិកម្ម មានវិយាសម្បត្តិល្អ ហើយនិងមានភក្តីភាពចំពោះប្រជាពលរដ្ឋ និង ប្រទេសរបស់ខ្លួន ។

គ.១. ខាងក្រោមនេះ គឺជាទសពិធរាជធម៌ដែលព្រះពុទ្ធអង្គបានប្រដៅទុកមកសម្រាប់មេដឹកនាំទាំងឡាយដើម្បីប្រតិបត្តិតាម :

- ១. **ទានៈ** ទេះធ្វើអំណោយ (គឺទេះជួយសង្គ្រោះគ្នា)
- ២. **សីលៈ** ទេះធ្វើកាយ វាចា ចិត្ត ឱ្យសុចរិត ទៀងទាត់ យុត្តិធម៌ និង ផ្សេងៗ អំពីអាក្រក់គ្រប់យ៉ាង (មិនធ្វើអាក្រក់)

- ៣. **បរិច្ចាគៈ** ចេះលះបង់សេចក្តីកំណាញ់ ហើយបរិច្ចាគទ្រព្យសម្បត្តិ កសាងប្រយោជន៍ សង្គម ប្រយោជន៍សាធារណៈ (គឺមិនអាត្មានិយម)
- ៤. **អាជ្ញា** មានចិត្តត្រង់ ប្រកាន់សច្ចធម៌ (គឺនិយាយបែបណា ធ្វើបែបនោះ)
- ៥. **វត្តិ** ចេះបន្តនូវវិជ្ជាបថ និង ចិត្តតំនិត (គឺប្រើសីលធម៌ ផ្អែមផ្អែម)
- ៦. **គបៈ**^(១) ចេះព្យាយាមកំចាត់ចោលនូវសេចក្តីអាក្រក់ចេញពីខ្លួន (ទាំងកាយ វាចា ចិត្ត) ហើយតាំងខ្លួនឱ្យនៅក្នុងអំពើល្អជានិច្ច (គឺរាំងស្ងាត់សេចក្តីអាក្រក់)
- ៧. **អក្ការមនៈ** មិនសំដែងអាការៈច្របេងច្របាង ទទឹងទាស់ (គឺមិនកំរើក្រហាយអ្នកដទៃ)
- ៨. **អវិចារិយា** មិនបៀតបៀនអ្នកដទៃ (គឺមិនធ្វើឱ្យគេមានទុក្ខលំបាក) ។
- ៩. **ខន្តិ** ចេះអត់ធុត់ (អត់ផង)
- ១០. **អវិហារមនៈ** មិនធ្វើអ្វីឱ្យខុសឆ្គងពីកន្លងច្បាប់ (គឺគោរពប្រតិបត្តិតាមច្បាប់ជានិច្ច)

តាមទស្សនៈនៃព្រះពុទ្ធសាសនា ទសពិធានធម៌នេះពុំមែនសំដៅតែទៅលើព្រះមហាក្សត្រសោយរាជ្យ នោះទេ គឺសំដៅដល់អ្នកចាត់ចែងសំណេរកិច្ចការទូទៅគ្រប់ជាន់ថ្នាក់ទាំងអស់ ។ ដោយហេតុនេះហើយបានជាខ្មែរ តែងតែមានជំនឿថា កាលណាមានព្រះបាទធម្មិកម្រឹកនាំប្រទេសណា ប្រទេសនោះឯងតែងមានសេចក្តីរុងរឿងរីក ចំរើន និង មានសន្តិភាព ។ ព្រះបាទធម្មិកបានន័យថា អ្នកម្រឹកនាំណា (មន្ត្រីរាជការ) ដែលប្រកបដោយធម៌ ដូចមានចែងក្នុងទសពិធានធម៌ខាងលើនេះ ។

គ.២. អ្នកម្រឹកនាំ ដើម្បីឱ្យក្លាយទៅជាបុគ្គលបំរើសង្គមដ៏ល្អប្រពៃ ព្រះពុទ្ធសាសនាប្រដៅថាត្រូវមានព្រហ្មវិហារ ធម៌ថែមទៀត ដែលមានដូចខាងក្រោមនេះ ៖

- ១. **វេត្តា** : ផ្សាយសេចក្តីរាប់អានទៅវកសព្វសត្វ ។
(អាណិតស្រឡាញ់ចង់ឱ្យគេបានសុខ ឱ្យដូចជាសេចក្តីសុខដែលខ្លួនចង់បាន)
- ២. **ករុណា** : ផ្សាយសេចក្តីអាណិតទៅវកសព្វសត្វ ។
(ជួយសង្គ្រោះឱ្យគេរួចផុតពីសេចក្តីទុក្ខដែលកើតពីរបត្តិផ្សេងៗ)
- ៣. **មុទិតា** : ផ្សាយអំណរទៅវកសព្វសត្វ ដែលបានសេចក្តីសុខចំរើន ។
(មានចិត្តត្រេកអរនៅពេលដែលគេបានសុខហើយ)
- ៤. **ឧបេក្ខា** : ផ្សាយសេចក្តីស្មោះស្មើ ប្រាសចាកអតិថិចម៌ទាំងបួនគឺ :
(តាំងចិត្តទៀងត្រង់ជាកណ្តាល ប្រាសចាកអតិថិចម៌ទាំងបួន)
 - ៤.១. **នន្ទាភតិ** : លំអៀងដោយស្រឡាញ់ ព្រោះលាភ ព្រោះនិយម ។
 - ៤.២. **នោសាភតិ** : លំអៀងដោយស្តាប់តំកូន ។
 - ៤.៣. **គម្មាភតិ** : លំអៀងដោយភ័យខ្លាចអំណាចគេ ឬដើម្បីអំណាច ។
 - ៤.៤. **មោឃាភតិ** : លំអៀងដោយប្លិតល្លៀងមិនចេះច្បាប់ ឬមិនអនុវត្តច្បាប់ ។

(១) គបៈ តាមន័យសម្តែងសម្បជូន ណាត ប្រែថា កាន់ឧបោសថសីល

យោងតាមទស្សនៈព្រះពុទ្ធសាសនា មន្ត្រីរាជការ និង ប្រជាពលរដ្ឋទាំងអស់ត្រូវប្រកាន់ខ្ជាប់ជាទីត្អូងត្អែង វិហារធម៌ទាំង ៤ ខាងលើដើម្បីរក្សាគុណសម្បត្តិដ៏ល្អនៃសីលធម៌ ។ កាលណាសមាជិកនៃសង្គមបាន បដិវត្តធម៌ទាំងនេះខ្ជាប់ខ្ជួនហើយ សង្គមនោះមុខតែប្រកបដោយសេចក្តីចម្រើនរុងរឿង និង សន្តិភាពជាមិនខាន ព្រមទាំងសិទ្ធិមនុស្ស និង ធម្មាធិបតេយ្យពិតជាត្រូវបានលើកតម្កើងនិងការពារផងដែរ ។

ឃ. ការទទួលខុសត្រូវ និង តម្លាភាព^(១)

ភារកិច្ចដែលសំខាន់ជាងគេបង្អស់របស់បុគ្គលិកបំរើសង្គមមួយគឺ មន្ត្រីរាជការដោយតែងតាំង ឬ ដោយបោះឆ្នោត ប្រើសេរីសេរីការនៅក្នុងស្ថាប័នរបស់រដ្ឋ គឺត្រូវមានការទទួលខុសត្រូវទៅចំពោះមុខសាធារណៈជន និង ការឱ្យមានតម្លាភាព។ នេះមានន័យថា រាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវបង្កើតប្រព័ន្ធមួយដែលបើកចំហឱ្យសាធារណជនទទួលបានព័ត៌មាន អំពីអ្វីៗដែល រាជរដ្ឋាភិបាលធ្វើ និង អ្វីៗដែលប៉ះពាល់ដល់សង្គម ។ ពីព្រោះប្រជាពលរដ្ឋមានសិទ្ធិមតិអំពីអ្វីដែលរាជរដ្ឋាភិបាលធ្វើ ។ មិនត្រឹមតែឱ្យដឹងប៉ុណ្ណោះទេ បុគ្គលិកបំរើសង្គមទាំងអស់ត្រូវធ្វើសេចក្តីរាយការណ៍ និង បង្ហាញតួនាទីដោយស្រួលដោយដល់ ប្រជាពលរដ្ឋ និង ប្រព័ន្ធសារព័ត៌មានឯករាជ្យ ក្នុងការចង់មើលសំណុំរឿង និង ចង់បានព័ត៌មានផ្សេងៗទៀតផង ។

ង. ហេតុអ្វីបានជាមន្ត្រីរាជការត្រូវអនុវត្ត និង គោរពច្បាប់ក្នុងស្រុក និង ច្បាប់សិទ្ធិមនុស្ស អន្តរជាតិ ?

- ទី ១. ពីព្រោះថា មន្ត្រីរាជការទាំងអស់នោះជាសមាជិកនៃរដ្ឋាភិបាល ។
- ទី ២. ពីព្រោះថា ច្បាប់ក្នុងស្រុកអនុម័តដោយរដ្ឋសភា និង ច្បាប់សិទ្ធិមនុស្សអន្តរជាតិគឺជា ត្រូវបានដាក់ បញ្ចូលនៅក្នុងរដ្ឋធម្មនុញ្ញ ដែលជាច្បាប់កំពូលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាត្រង់មាត្រា ៣១ ។
- ទី ៣. ពីព្រោះថា គ្មានអ្នកណាម្នាក់ ឬ ស្ថាប័នណាមួយអាចធ្វើឱ្យច្បាប់បានឡើយ (ធម្មាធិបតេយ្យ) ។
- ទី ៤. ពីព្រោះថា ច្បាប់នីមួយៗមានចែងដោយមន្ត្រីរាជការទទួលស្គាល់ និង គោរពតាម រួមទាំងតុលាការ ឯករាជ្យផងដែរ ។
- ទី ៥. ពីព្រោះថា មន្ត្រីរាជការជាអ្នកបំរើប្រជាពលរដ្ឋ ដូច្នេះត្រូវដឹងពីច្បាប់ ហើយត្រូវគោរពច្បាប់មុនគេ ។
- ទី ៦. ពីព្រោះថា បើមន្ត្រីមិនគោរពច្បាប់ នោះនឹងនាំឱ្យមានភាពមិនបរិសុទ្ធ អយុត្តិធម៌ និងអាណាធិបតេយ្យ ក្នុងប្រទេស ។ នេះបានសេចក្តីថា មន្ត្រីទាំងនោះមិនបានបំពេញភារកិច្ចរបស់ខ្លួនដោយត្រឹមត្រូវ និង មិន ទទួលខុសត្រូវនូវអំពើរបស់ខ្លួន ។ ដូច្នេះការអភិវឌ្ឍន៍ខាងសេដ្ឋកិច្ច នយោបាយ និង សង្គមកិច្ចនៅក្នុង ប្រទេសក៏ទទួលបានលទ្ធផលមិនល្អឡើយដែរ ។

(១) - តម្លាភាព ន័យនៅក្នុងមេរៀននេះគឺថា ភាពឥតលាក់លៀង, ភាពច្នៃប្រឌិត
- តាមន័យរបស់សម្តេចព្រះសង្ឃរាជ ជួន ណាត ថា- ភាពច្រើនត្រូវ និង ដោយកុសល ។

កម្មវិធីមុខវិជ្ជាសំរាប់គ្រូបង្ហាត់នៃមេរៀនទី ១០

គោលនៃវិជ្ជាសង្គមកិច្ច

១. គោលដៅ :

- នៅចុងបញ្ចប់នៃមេរៀននេះ សមណសិស្ស និង សិក្ខាកាមអាចយល់ដឹង :
 - អំពីការផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មាន និង សេវាកម្ម
 - អំពីរបៀបផ្តល់ជំនួយ និង គោលដៅរបស់វា
 - អំពីការដោះស្រាយបញ្ហាធានា

២. ឯកសារយោង :

- តម្កល់អភិវឌ្ឍន៍នៃព្រះត្រៃបិដក

៣. សម្ភារៈសិក្សា

- ក្រដាសជំរឿនសំរាប់បញ្ជាក់លិខិតក្រណាត់ស
- ក្រដាសសង្ខេប និង ឧបករណ៍សរសេរ
- ក្តារខៀន និង ដីស
- មេរៀនលាយលក្ខណ៍អក្សរ

៤. លំហាត់

- តើការបង្កើតមជ្ឈមណ្ឌលព័ត៌មាននៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជារបស់យើងមានសារៈសំខាន់ឬទេ ? ពីព្រោះអ្វី ?
- តើចាំបាច់ត្រូវផ្តល់សេវាកម្មជំនួយដល់ប្រជាពលរដ្ឋឬទេ ? ពីព្រោះអ្វី ?
- ហេតុអ្វីទេម្តេចបានជាព័ត៌មានផ្ទាល់ខ្លួនម្នាក់ៗ ត្រូវរក្សាសម្ងាត់ ? ។
- តើសង្គមកិច្ចមានគោលដៅចុងបញ្ចប់យ៉ាងណា ?
- ការដោះស្រាយបញ្ហានីមួយៗដោយយកផ្លូវកណ្តាល តាមទស្សនៈព្រះពុទ្ធ តើមានប្រសិទ្ធិភាពឬទេ ? ពីព្រោះអ្វី ?

៥. មេរៀនទី ១០ : គោលនយោបាយសង្គមកិច្ច

ក. មជ្ឈមណ្ឌលព័ត៌មាន

១. និយមន័យ និង គោលដៅ (២០នាទី)

- គ្រូបង្ហាត់ត្រូវពិភាក្សាបំផុសគំនិតលើនិយមន័យ និង គោលដៅ ហើយកត់ត្រាទុកលើក្រដាសថ្នាំស ឬ ក្តារខៀន រួចហើយពិភាក្សារកខុសរកត្រូវដើម្បីធ្វើជានិយមន័យមួយ និង គោលដៅមួយដែលស្របទៅនឹង មេរៀន ។

- គ្រូបង្ហាត់ត្រូវបិទក្រដាសថ្នាំសទាំងនោះនៅក្នុងថ្នាក់ ។

២. វិធានការណ៍, សកម្មភាព, ទីតាំង, ការកត់ត្រាទុក (២០នាទី)

- គ្រូបង្ហាត់ត្រូវអត្ថាធិប្បាយមេរៀន ហើយបើកឱ្យសិស្សសួររបញ្ជាក់ ។

- គ្រូបង្ហាត់ត្រូវពន្យល់បន្ថែមលើពាក្យ « សេវាកម្ម, ប្រភពព័ត៌មាន, ប្រព័ន្ធនៃការផ្សាយ » ។

ខ. សេវាកម្មជំនួយ

១. និយមន័យ និង គោលដៅ (២០នាទី)

- គ្រូបង្ហាត់ត្រូវពិភាក្សាបំផុសគំនិតលើនិយមន័យ និង គោលដៅ ហើយកត់ត្រាទុកលើក្រដាសស ឬ ក្តារខៀន រួចហើយពិភាក្សារកខុសរកត្រូវដើម្បីធ្វើនិយមន័យមួយ និង គោលដៅមួយដែលស្របទៅនឹងមេរៀន ។

- គ្រូបង្ហាត់ត្រូវបិទក្រដាសថ្នាំសទាំងនោះនៅក្នុងថ្នាក់មៀន ។

២. វិធានការណ៍, សកម្មភាព, ទីតាំង និង ការផ្សាយ (២០នាទី)

- គ្រូបង្ហាត់ត្រូវអត្ថាធិប្បាយមេរៀន និង បើកឱ្យសិស្សសួររបញ្ជាក់ ។

- គ្រូបង្ហាត់ត្រូវពន្យល់បន្ថែម គ្រប់ចំណុចថា « ភ្ជាប់ទៅនឹងប្រភពណាដែលអាចជួយបាន » ពាក្យថា « ស្វែងយល់ » « ស្រង់មតិ » និង « បិទសំណុំរឿង » ។

សម្រាក ២០នាទី

៣. បទបញ្ញត្តិនៃសេវាកម្មជំនួយ (២០នាទី)

- គ្រូបង្ហាត់ត្រូវអត្ថាធិប្បាយមេរៀន និង បើកឱ្យសិស្សសួររបញ្ជាក់ ។

- គ្រូបង្ហាត់គ្រូរពន្យល់បន្ថែមគ្រង់ចំណុចថា « ព័ត៌មានទាំងឡាយត្រូវរក្សាជាការសម្ងាត់, ការផ្សព្វផ្សាយបានលុះណាមានការអនុញ្ញាតពីសាមីខ្លួនជាមុនសិន » ។

គ - ទ្រឹស្តីព្រះពុទ្ធសាសនាដែលទាក់ទងទៅនឹងសង្គមកិច្ច (៦០នាទី)

គ១ - គោលដៅនៃសេវាកម្មជំនួយ

- គ្រូបង្ហាត់ត្រូវអភ្ជាទិញាយមេរៀន និង បើកឱ្យសិស្សពិភាក្សាសួររកខុសរកត្រូវ ។ រួចហើយគ្រូបង្ហាត់គួរធ្វើការពិចារណាលើកម្រិះមួយ ឬ ពីរជាឧទាហរណ៍ ។

ឧទាហរណ៍បញ្ហារបស់ធនាគារដែលត្រូវការសេវាជំនួយ

« មានធនាគារឈ្មោះ បានមកចូលសមណសិស្ស សុំឱ្យជួយដោះស្រាយជីវភាពរបស់គាត់ ពីព្រោះត្រូវទឹកជំនន់លេចផ្ទះ និង ប្រែសម្រួលការអស់ តើសមណសិស្សត្រូវជួយតាមវិធីណាខ្លះ ?

ទី ១ - ធ្វើការស្វែងយល់ពីស្ថានភាព

ទី ២ - កត់ព័ត៌មានទុក

ទី ៣ - បើមានលទ្ធភាព :

- * ពេលភ្លាមៗ :
 - ផ្តល់ជំរក និង ម្ហូបអាហារបណ្តោះអាសន្ន

- * ពេលយូរអង្វែង :
 - ប្រាប់ឱ្យទៅរកអង្គការនានា ឬ មន្ទីរដែលពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីសុំជំនួយសង្គ្រោះ ជាពិសេសពីស្រូវ ឬ ពូជដំណាំ ។

គ២ - ការដោះស្រាយបញ្ហានានា

- គ្រូបង្ហាត់ត្រូវអភ្ជាទិញាយមេរៀន និង បើកឱ្យសិស្សពិភាក្សាសួររកខុសរកត្រូវ ។
- គ្រូបង្ហាត់ត្រូវពន្យល់នូវអរិយសច្ចៈទាំង ៤ នេះបន្ថែមទៀត ។
- គ្រូបង្ហាត់គួរធ្វើការពិចារណាលើកបញ្ហាមួយ ឬ ពីរ ធ្វើជាឧទាហរណ៍បន្ថែមលើឧទាហរណ៍

ដែលមាននៅក្នុងមេរៀន ដោយឱ្យសមណសិស្ស ឬ សិក្ខាកាមពិភាក្សាបំផុសគំនិតតាមលំដាប់លំដោយនៃសច្ចៈនីមួយៗដូចមានក្នុងអរិយសច្ចៈទាំង ៤ ដើម្បីរៀនដោះស្រាយបញ្ហាទាំងនោះដោយខ្លួនឯង ។

មេរៀនទី ១០
មូលដ្ឋាននៃវិជ្ជាសន្តមភិច្ច

ក. មជ្ឈមណ្ឌលព័ត៌មាន

១. និយមន័យ :

មជ្ឈមណ្ឌលផ្តល់ព័ត៌មាន គឺជាកន្លែងមួយសម្រាប់ជូនព័ត៌មានផ្សេងៗដល់ប្រជាពលរដ្ឋអំពីមុខរបរ ការងារ ប្រាក់បំណាច់ សេវាកម្មសង្គមភិច្ច សេវាកម្មទាក់ទងនឹងច្បាប់ ព័ត៌មានអំពីច្បាប់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា រួមទាំង ច្បាប់សិទ្ធិមនុស្ស ឯកសារសិទ្ធិមនុស្ស និង ព័ត៌មានផ្សេងៗទៀត ។

២. គោលដៅ :

គោលដៅនៃមជ្ឈមណ្ឌលផ្តល់ព័ត៌មាននេះ គឺដើម្បីធ្វើឱ្យសិទ្ធិរបស់ប្រជាពលរដ្ឋកាន់តែប្រសើរឡើង ដោយភ្ជាប់សេចក្តីត្រូវការទៅនឹងប្រភពជំនួយទាំងឡាយ ។

៣. វិធានការណ៍ និង សកម្មភាព :

ព័ត៌មានទាំងឡាយត្រូវផ្តល់ជូនដល់ប្រជាពលរដ្ឋ តាមសេចក្តីស្នើរបស់សាមីផន ឬ ចែកផ្សាយព័ត៌មានជា ទូទៅដល់សាធារណៈជន ។ ការផ្តល់ព័ត៌មាននេះ អាចធ្វើនៅតាមវត្ត ឬ នៅពេលចុះទៅសួរសុខទុក្ខតាមផ្ទះ តាមភូមិ ឬ ក្នុងពិធីបុណ្យសាសនានានា ។

សកម្មភាពនៃការផ្តល់ព័ត៌មានទាំងនោះមានដូចតទៅ :

- ត្រូវសាកសួរប្រជាពលរដ្ឋឱ្យដឹងច្បាស់លាស់អំពីប្រភេទនៃព័ត៌មានដែលប្រជាពលរដ្ឋចង់បាន ។
- ត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានអំពីសេវាកម្ម និង ប្រភពធនធានឱ្យបានជាក់លាក់ និង ត្រឹមត្រូវ ។
- ត្រូវយល់ឱ្យច្បាស់លាស់ ហើយអធិប្បាយពន្យល់នូវប្រភេទព័ត៌មានដែលមាន ។ ត្រូវដឹងថា តើធ្វើយ៉ាងដូចម្តេច ដើម្បីឱ្យបានទទួលព័ត៌មាននេះ ឬ ត្រូវទាក់ទងប្រភពធនធានណាខ្លះ ? ហើយតើព័ត៌មាននោះមាននៅទីកន្លែង ណាខ្លះ ?

៤. ការផ្សាយ :

ប្រព័ន្ធនៃការផ្តល់ព័ត៌មាននេះ ត្រូវផ្សាយដោយបានទៅដល់គ្រប់ប្រជាពលរដ្ឋ និង ឧបាសក ឧបាសិកា នៅក្នុងពិធីបុណ្យសាសនា ឬ តាមមធ្យោបាយផ្សេងៗទៀត ។

៥. ការកត់ត្រា :

ត្រូវធ្វើបញ្ជីប្រជាពលរដ្ឋដែលបានទទួលព័ត៌មាន សេវាកម្ម ឬ ជំនួយផ្សេងៗ ហើយរក្សាទុកជាសម្ងាត់ ដោយអោយមានកត់ឈ្មោះ និង អាសយដ្ឋានផងដែរ ។

ខ. សេវាកម្មជំនួយ

១. និយមន័យ :

សេវាកម្មជំនួយ គឺជាការជួយប្រជាពលរដ្ឋឱ្យបានទទួលនូវសេវាកម្ម និង ធនធាន ដែលត្រូវការទាំង ឡាយ ហើយនិង ជួយឱ្យបានសំរេចនូវអ្វីៗដែលប្រជាពលរដ្ឋត្រូវការជាចាំបាច់ ។

២. គោលដៅនៃសេវាកម្មជំនួយ :

គោលដៅនៃសេវាកម្មជំនួយ គឺជួយប្រជាពលរដ្ឋដែលគ្មានទីពឹងលើក្រុមគ្រួសារ ឬ ពុំអាចទទួលជំនួយចាំ បាច់ ឬ គ្មានទទួលជំនួយតែម្ដង ។

៣. វិធានការណ៍ និង សកម្មភាព :

សេវាកម្មជំនួយនេះគឺជាប្រព័ន្ធដែលរៀបចំឡើងដោយព្រះសង្ឃព្រះពុទ្ធសាសនា ដើម្បីជួយប្រជាពលរដ្ឋដែល ត្រូវការសេវាកម្ម និងជំនួយទាំងឡាយ ដោយជួយភ្ជាប់ប្រជាពលរដ្ឋទាំងនោះទៅនឹងប្រភពណាដែលអាចជួយបាន។ ការផ្តល់សេវាកម្មជំនួយនេះមាន ការជួយផ្តល់ព័ត៌មាន ការប្រាប់ឱ្យទៅរកប្រភពធនធាន និងការជួយណែនាំអប់រំ។

ការផ្តល់សេវាកម្មជំនួយដល់ប្រជាពលរដ្ឋ ត្រូវមានសកម្មភាពដូចតទៅនេះ :

- ធ្វើការស្វែងយល់អំពីសេចក្តីត្រូវការរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ ។
- រៀបចំបង្កើតសំណុំរឿងរបស់សាមីជនម្នាក់ៗ ហើយរក្សាទុកជាសម្ងាត់ដោយមិនធ្វើឲ្យមានការសេវាកម្មផង ។
- រៀបចំឱ្យមានការស្រង់ស្ថិតិរបស់ប្រជាពលរដ្ឋដែលបានទទួលជំនួយ ។
- ជួយអប់រំណែនាំក្នុងវិស័យសុភារម្ម ចរិយាធម៌ ធម្មាធិបតេយ្យ និង សីលធម៌តាមបែបសាសនា ។
- បង្ហាត់ហ្វឹកហ្វឺនអំពីសិទ្ធិមនុស្ស ដែលមាននៅក្នុងរដ្ឋធម្មនុញ្ញ សេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីអំពីសិទ្ធិមនុស្ស និង ច្បាប់អន្តរជាតិស្តីអំពីសិទ្ធិមនុស្ស ។
- ផ្តល់ការឧបត្ថម្ភជំនួយ ហើយនិង អប់រំដល់អ្នកជាប់ឃុំឃាំង និង ទណ្ឌិត ។
- បង្ហាត់ហ្វឹកហ្វឺនអំពីការទំនាក់ទំនងរវាងព្រះពុទ្ធសាសនា និង សិទ្ធិមនុស្ស ។
- ផ្តល់ជំនួយឧបត្ថម្ភ និង ការអប់រំដល់អ្នករងគ្រោះដោយការបង្ខំឱ្យធ្វើពេស្យាចារ និង អ្នករងគ្រោះដោយអំពើ ហិង្សាក្នុងគ្រួសារ ។
- ផ្តល់ជំនួយឧបត្ថម្ភ ដើម្បីជួយលើកតម្កើង និង ការពារបរិដ្ឋាន ។
- ផ្តល់ការទ្រង់ទ្រង់ ផ្តល់ជំនួយផ្សេងៗ និង ជួយណែនាំពន្យល់នូវជនដែលមានជំងឺអេដស៍ ។
- ជួយប្រាប់ឱ្យទៅរកប្រភពធនធានចាំបាច់ ។
- ជួយណែនាំឱ្យបានទទួលសេវាកម្មចាំបាច់ ។
- ជួយតាមពិនិត្យឱ្យដឹងថា តើការប្រាប់ឱ្យទៅរកសេវាកម្មនោះបានសម្រេចហើយឬនៅ ហើយសាមីខ្លួនពេញចិត្ត ឬទេ ?
- បិទសំណុំរឿងរិញ កាលណាសេចក្តីត្រូវការរបស់សាមីជនបានសម្រេច និង អស់ចិត្តហើយ ។

- ធ្វើការតាមដានយ៉ាងតិចណាស់ឱ្យបានខ្មែរភាគរយ ឬ ឈឺសព៌នេះក៏បាន ក្នុងចំណោមសំណុំរឿងដែលបានបិទ ហើយនោះ ។

៤. ទីតាំងសេវាកម្មជំនួយ :

ទីតាំងនៃសេវាកម្មជំនួយនេះអាចបង្កើតនៅក្នុងវត្តអារាម ឬ កន្លែងសមរម្យណាមួយផ្សេងទៀតក៏បាន ។

៥. ការផ្សាយ :

សេវាកម្មជំនួយត្រូវផ្សាយឱ្យប្រជាជន និង ឧបសគ ឧបសិកាទាំងអស់គ្នាដឹង ។

៦. បទបញ្ញត្តិនៃសេវាកម្មជំនួយ :

អាចធ្វើទៅបានចំពោះការប្រាប់ឱ្យដឹងអំពីព័ត៌មានរបស់ប្រជាពលរដ្ឋម្នាក់ៗទៅបុគ្គលសង្គមកិច្ច ឬ អង្គការ នានា ក្នុងការធ្វើអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍ ជួយផ្តល់សេវាកម្មនានា និង សេវាកម្មដែលទាក់ទងខាងផ្លូវច្បាប់ ឬ ខាង សិទ្ធិមនុស្ស ក្នុងគោលបំណងដើម្បីសំរួលធ្វើកិច្ចការទាំងនេះ ។ ក៏ប៉ុន្តែ អ្នកទាំងនោះត្រូវចាត់ទុកព័ត៌មាន ទាំងឡាយដែលខ្លួនទទួលបានជាការសម្ងាត់ ។ ការផ្សាយព័ត៌មានអោយភ្នាក់ងារសង្គមកិច្ច ឬ អង្គការដែលទាក់ទង ចង់ដឹង ត្រូវមានការអនុញ្ញាតពីសាមីខ្លួនជាមុនសិន ។

៧. ការកត់ត្រា :

ការកត់ត្រាទុកព័ត៌មានសំខាន់របស់ប្រជាពលរដ្ឋ ត្រូវរក្សាទុកជាប់នៅជាមួយព្រះសង្ឃដែលជំរុញជាភ្នាក់ ងារជួយសហគមន៍ មានដូចតទៅនេះ :

- ឈ្មោះ និង អាស័យដ្ឋាន ។
- ឈ្មោះ អាស័យដ្ឋាន និង លេខទូរស័ព្ទរបស់វេជ្ជបណ្ឌិត បើមាន ។
- ឈ្មោះ អាស័យដ្ឋាន និង លេខទូរស័ព្ទ របស់មនុស្សណាដែលត្រូវទាក់ទង កាលណាមានភាព អាសន្ន ។
- ចំណេះវិជ្ជា និង ការពិសោធន៍ ។
- មុខរបរ ។
- ព័ត៌មានផ្ទាល់ខ្លួន ។
- ផែនការណ៍នៃសេវាកម្ម ។
- ការសរសេរកត់ត្រាទុកនូវសេវាកម្មទាំងឡាយដែលបានផ្តល់ឱ្យ ។
- សេចក្តីវាយការណ៍សរុបអំពីការបិទករណី ។

គ. ទ្រឹស្តីព្រះពុទ្ធសាសនាដែលទាក់ទងទៅនឹងវិជ្ជាសង្គមកិច្ច

គ១. គោលដៅនៃសេវាកម្មជំនួយ : (អត្ថាបិអត្តនោនាថោ : ខ្លួនទីពីរខ្លួន)

តាមន័យអត្ថានុប ពុទ្ធភាសិតនេះហាក់ដូចជាបង្កើតភាពឯកោ ដែលផ្ទុយពីសង្គមសាស្ត្រ តែតាមការពិត គឺសំដៅទៅលើការប្រតិបត្តិទម្រង់ ការប្រឆាំង ឬប្រឆាំងវិជ្ជាផ្សេងៗតែប៉ុណ្ណោះទេ ដែលមនុស្សរាល់រូបមិន អាចពឹងផ្អែកគ្នាបានឡើយ ។

បើសិនជាយើងប្រែឱ្យចម្លែកត្រូវនៃភាសាបាលីនោះ ទ្រឹស្តីព្រះពុទ្ធនេះមានន័យថា រីឯខ្លួនហ្នឹងឯង ជាទីពីរបស់ខ្លួន ដែលមានន័យសំដៅទៅលើការបង្កើតឱ្យមានភាពឯកោឱ្យទៅវិញទេ ។ យោលទៅលើ វិជ្ជាសង្គមកិច្ចសម័យបច្ចុប្បន្ន ភាពឯកោនេះ គឺជាគោលដៅនៃការជួយប្រជាពលរដ្ឋដែលអង្គការនានាធ្វើនៅ ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាសព្វថ្ងៃ ។

ឧទាហរណ៍ : ការជួយផលិតផល

តាមទម្រង់ផលិតផលកម្រិតខ្ពស់ តែបំណុលធំធេងខ្លួនឯងទេ ដូចនេះហើយបានជាអង្គការនានាគេជួយតែ តែដើម្បីឱ្យមិត្ត ប្រុសស្រីជំនួយ ដើម្បីបង្កើតជំនឿ រួចហើយគេជួយរកការងារឱ្យធ្វើ ឬ ផ្តល់ដើមទុនឱ្យ ប្រកបមុខរបរដើម្បីធ្វើអំពើជួយខ្លួនឯង ។

ដូចនេះ ការផ្តល់ជំនួយ ការសុំជំនួយ ឬ អ្នកទទួលជំនួយ ត្រូវគិតយ៉ាងណា ដើម្បីយកជំនួយនោះ មក ធ្វើឱ្យមានភាពឯកោឱ្យ គឺម្ចាស់ឈឺខ្លួនឯង ដែលអាចរស់នៅដោយខ្លួនឯង ។

គ២. ការដោះស្រាយបញ្ហានានា :

តាមទ្រឹស្តីរបស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ដែលព្រះអង្គបានប្រដៅទុកមក ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហានានាក្នុងសង្គមមាន ដូចនៅក្នុងអរិយសច្ចៈទាំង ៤ ។ អរិយសច្ចៈទាំង ៤ ប្រាប់នូវលំដាប់នៃការវិនិច្ឆ័យ ដោះស្រាយ និង អត្ថន័យនៃ សច្ចៈនីមួយៗ ។ ព្រះអង្គបានលើកយក :

- សច្ចៈទី១ គឺ ទុក្ខសច្ចៈ : ដើម្បីស្វែងយល់អំពីកត្តា និងធាតុរួមផ្សំដែលបង្កើតជាសេចក្តីទុក្ខ ។
- សច្ចៈទី២ គឺ សមុទយសច្ចៈ : ហេតុដែលនាំឱ្យកើតសេចក្តីទុក្ខ ។
- សច្ចៈទី៣ គឺ និរោធសច្ចៈ : ភាពរលត់ទុក្ខ ។
- សច្ចៈទី៤ គឺ មគ្គសច្ចៈ : ផ្លូវដែលនាំឱ្យបានការដើម្បីរលត់ទុក្ខ ។

ដូចនេះ ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាសព្វសារពើដែលកើតមានឡើងនៅជុំវិញខ្លួនយើង គប្បីត្រូវប្រតិបត្តិក រដំណោះស្រាយតាមផ្លូវកណ្តាលដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធបានកំណត់មកហើយដូចខាងលើ ។

ឧទាហរណ៍ : បញ្ហាភាពក្រីក្រ (ទុក្ខ)

ទី ១ : កត្តា និង ធាតុរួមផ្សំដែលបង្កើតភាពក្រីក្រ (អត់ដើមទុន, អត់ទ្រព្យសម្បត្តិ។ល។ និង ។ល។)

ទី ២ : ហេតុនៃសេចក្តីក្រីក្រ (អវិជ្ជា, គ្មានសុខភាព, គ្មានជំនាញ, ពិការ, មានជំងឺរាងកាយ, ឥតការងារធ្វើ, ។ល។ និង ។ល។)

ទី ៣ : ការបំបាត់ភាពក្រីក្រ (ធ្វើឱ្យមានដើមទុន, មានដីធ្លី, មានការសិក្សាគ្រប់គ្រាន់, មានការថែរក្សាសុខុមាលភាព, មានលំនៅដ្ឋានគ្រប់គ្រាន់, មានការប្រែប្រួលវិជ្ជាជីវៈ, មានការងារធ្វើគ្រប់គ្រាន់..... ។ល។)

ទី ៤ : ផ្លូវជាវិធានការនៃការបំបាត់ភាពក្រីក្រ (បញ្ឈប់ជំងឺរាងកាយ, សង់សាលារៀនឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់, សង់មន្ទីរពេទ្យឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់, បង្កើតឱ្យមានសាលាបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈគ្រប់គ្រាន់, ជួយរកការងារធ្វើ, ផ្តល់ដើមទុន, ប្រៀនវិជ្ជាមេត្រូសារ, ប្រៀនមុខជំនាញកសិកម្ម និង ពាណិជ្ជកម្ម, បង្កើនសីលធម៌នៃជាតិសាសន៍, ។ល។)

ឧបត្ថម្ភដោយ
អង្គការអ៊ីកូប្រទេសហូឡង់
និង

មជ្ឈមណ្ឌលសិទ្ធិមនុស្សនៃអង្គការសហប្រជាជាតិនៅកម្ពុជា
ប្រៀបចំដោយ
ពុទ្ធិកសមាគមខ្មែរនៅកម្ពុជា

ទំនាក់ករ
ឆ្នះលេខ ១១៤រី ថ្ងៃរំលេខ ១៥០ សង្កាត់ផ្សារដេប៉ូ ខ័ណ្ឌទួលគោក
ទីក្រុងភ្នំពេញ